

พระราชบัญญัติ

ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

และอนุบัญญัติ

พร้อมคำพิพากษาศาลฎีกา

สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
และอนุบัญญัติ
พร้อมคำพิพากษาศาลฎีกา

สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

คำนำ ในการพิมพ์ครั้งที่ ๒

ด้วยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติ พร้อมคำพิพากษาศาลฎีกา” เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการบังคับใช้กฎหมายให้แก่ นายทะเบียนพนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เผยแพร่ให้แก่หน่วยงานรัฐ อาทิ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานอัยการจังหวัด กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑-๕ กองบัญชาการศูนย์ปฏิบัติการตำรวจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัด กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑-๕ โดยเอกสารดังกล่าวได้หมดจำนวนลงแล้ว แต่หน่วยงานหลายแห่งได้ขอความอนุเคราะห์เอกสารดังกล่าว เพื่อเผยแพร่ให้แก่บุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม พิจารณาแล้วเห็นควรจัดพิมพ์เอกสารดังกล่าวเพิ่มเติม โดยในการพิมพ์ครั้งนี้ได้ปรับปรุงเนื้อหาในส่วนของคำพิพากษาศาลฎีกาให้ครอบคลุมถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งคัดเลือกมาจากคำพิพากษาศาลฎีกาของสำนักงานศาลยุติธรรม เนติบัณฑิตยสภา สำนักงานอัยการสูงสุด และเว็บไซต์ศาลฎีกา และเพิ่มเติมคำอธิบายสาระสำคัญของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในบทนำ ทั้งนี้ เพื่อเผยแพร่ให้แก่ นายทะเบียนพนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้ในการศึกษาและประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และขอขอบคุณทุกหน่วยงานและทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ด้วยดีเสมอมา

(นางพิมพ์วิ วัฒนวรานุกร)

อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

คำนำ ในการพิมพ์ครั้งที่ ๑

ตามที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาเกือบห้าปี ได้มีการแก้ไขอนุบัญญัติหลายฉบับ ประกอบกับ มีคำพิพากษาศาลฎีกาหลายฉบับที่สามารถนำมาใช้เป็นบรรทัดฐานในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ อีกทั้งคู่มือรวบรวมบทบัญญัติ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้จัดทำและเผยแพร่เพื่อเสริมสร้าง ความรู้ความเข้าใจการบังคับใช้กฎหมายสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ เกี่ยวข้องได้หมดลงแล้ว

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม พิจารณาแล้วเห็นควรรวบรวมบทบัญญัติ ของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติ บันที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และรายชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ตลอดจนคำพิพากษาศาลฎีกาซึ่งคัดเลือกมาจากคำพิพากษาศาลฎีกาของ สำนักงานศาลยุติธรรม เนติบัณฑิตยสภา และที่อื่นๆ เพื่อเผยแพร่ให้แก่ นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้ในการศึกษาและประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้ จะเป็น ประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และขอขอบคุณ ทุกหน่วยงานและทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ด้วยดีเสมอมา

(นายชาย นครชัย)

อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

บทนำ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ใช้บังคับภายหลังพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นต้นมา (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๘๖/๒๕๕๓ และ ๘๖๗๘/๒๕๕๓) โดยมีความแตกต่างในการควบคุม กำกับดูแล และตรวจสอบการประกอบกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์จากกฎหมายเดิมหลายประการ ดังนั้น เพื่อให้ผู้อ่านทำความเข้าใจพระราชบัญญัตินี้ได้รวดเร็วขึ้น กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงได้จัดทำสรุปสาระสำคัญโดยย่อของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ดังนี้

๑. ยกเลิกกฎหมาย ๔ ฉบับ (มาตรา ๓) คือ พระราชบัญญัติภาพยนตร์พุทธศักราช ๒๔๗๓ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๗๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ และพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

๒. กำหนดบทนิยามของคำว่า “ภาพยนตร์” และ “วีดิทัศน์” ไว้โดยเฉพาะ (มาตรา ๔) ดังนี้

“ภาพยนตร์” หมายถึง วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์

“วีดิทัศน์” หมายถึง วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เกมการเล่น
 - (๒) การโอเกะที่มีภาพประกอบ
 - (๓) ลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ไม่มีการกำหนด)
- สำหรับนิยามศัพท์คำอื่นๆ เช่น “ภาพยนตร์ไทย” “สร้างภาพยนตร์” “ฉาย” “สื่อโฆษณา” “ร้านวีดิทัศน์” เป็นต้น ผู้อ่านสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในมาตรา ๔

๓. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้มีสองคน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน (มาตรา ๖)

๔. ควบคุมการประกอบกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยกำหนดให้การประกอบกิจการที่ทำเป็นธุรกิจหรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนดังต่อไปนี้ จะกระทำได้ภายหลังได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนแล้วเท่านั้น

๔.๑ โรงภาพยนตร์ (มาตรา ๓๓) แบ่งออกเป็น (มาตรา ๔ บพนิคมคำว่าโรงภาพยนตร์)

- (๑) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์
- (๒) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์
- (๓) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ไม่มีการกำหนด)

๔.๒ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (มาตรา ๓๔)

๔.๓ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ (มาตรา ๕๔)

๔.๔ ร้านวิดิทัศน์ (มาตรา ๕๓) แบ่งออกเป็น

(๑) เกมการเล่น

(๒) การไอเกะที่มีภาพประกอบ

๕. การยื่นคำขอรับใบอนุญาต ให้กระทำ ณ ที่ตั้งที่สถานประกอบกิจการตั้งอยู่ โดยจังหวัดกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในฐานะนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะนายทะเบียนประจำจังหวัด (ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม)

นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้สำหรับสถานที่ประกอบกิจการแต่ละแห่ง (มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๕๓ วรรคสอง และมาตรา ๕๔ วรรคสอง) ยกเว้นโรงภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นสถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์ ใบอนุญาตดังกล่าวสามารถได้ทั่วราชอาณาจักร (มาตรา ๓๗ วรรคสอง)

๖. ใบอนุญาตประกอบกิจการมีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (มาตรา ๔๐ และมาตรา ๕๖)

การขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต (มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๖) จากนั้นนายทะเบียน

๗. ผู้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ (มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๗ ซึ่งให้นำความในมาตรา ๔๑ มาใช้โดยอนุโลม) และแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ทราบว่าการใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญ (มาตรา ๔๒

และมาตรา ๕๗ ซึ่งให้นำความในมาตรา ๔๒ มาใช้โดยอนุโลม) สำหรับรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ผู้อ่านสามารถดูเพิ่มเติมได้ตามแต่ละมาตราดังนี้

โรงภาพยนตร์ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๕

ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕

ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ มาตรา ๕๗ ซึ่งนำความในมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕

ร้านวีดิทัศน์ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๗ ซึ่งนำความในมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕

๘. ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกินสี่คนและจากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินสามคน (มาตรา๑๖) และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๘)

๘.๑ อนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
๘.๒ ตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำ
ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

๘.๓ อนุญาตการนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน
หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

๘.๔ อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์
ในราชอาณาจักร

๘.๕ อนุญาตการส่งภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ออกไปนอก
ราชอาณาจักร

๘.๖ ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือตามที่รัฐมนตรี หรือ
คณะกรรมการมอบหมาย เช่น ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์
(มาตรา ๒๓) เป็นต้น

คณะกรรมการฯ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับงานตามข้อ ๘.๒
ถึงข้อ ๘.๖ มีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็น
สำนักงานเลขานุการ (มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง) สำหรับคณะกรรมการฯ
ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับงานตามข้อ ๘.๑ มีสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ
(มาตรา ๑๗ วรรคสอง)

๕. การตรวจพิจารณาและอนุญาตภาพยนตร์ ใช้การจัดประเภท
ภาพยนตร์ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “การจัดเรตติ้ง” (มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘)

สำหรับการตรวจพิจารณาวีดิทัศน์ (มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และ
มาตรา ๕๑ ซึ่งให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้โดยอนุโลม) สื่อโฆษณา
ภาพยนตร์ (มาตรา ๓๓ ให้นำความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๘
มาใช้บังคับโดยอนุโลม) และสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ (มาตรา ๕๒ ให้นำความ
ในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม) ใช้วิธีการแก้ไข
หรือตัดทอนหรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “การเซ็นเซอร์”

๑๐. ภาพยนตร์ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจะต้องแสดงเครื่องหมายการอนุญาต หมายเลขรหัสและประเภทภาพยนตร์ (มาตรา ๓๑)

สำหรับวีดิทัศน์ (มาตรา ๕๑ ซึ่งให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้โดยอนุโลม) สื่อโฆษณาภาพยนตร์ (มาตรา ๓๓ ซึ่งให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้โดยอนุโลม) และสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ (มาตรา ๕๒ ซึ่งให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้โดยอนุโลม) ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจะต้องแสดงเครื่องหมายการอนุญาต และหมายเลขรหัส

๑๑. ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธาน หัวหน้าส่วนราชการอีกหลายหน่วยงาน และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน อีกไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นกรรมการ (มาตรา ๗) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ และหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๕) โดยมีสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ (มาตรา ๘)

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ฉบับนี้ให้มีการเชื่อมโยงระหว่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติด้วยวิธีระบุหน้าไว้บริเวณมุมซ้ายหรือขวาของข้อความที่เชื่อมโยงถึงกัน ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัด ซึ่งส่วนเชื่อมโยงระบุไว้บริเวณมุมซ้าย คือ หน้า ๑๖๖ ข้อ ๒ โดยหน้าดังกล่าว คือ ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งระบุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด เป็นต้น

ในลำดับต่อไป ขอให้ท่านผู้อ่านได้ศึกษาพระราชบัญญัติภาพยนตร์และ
วีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้
อาทิ กฎกระทรวง ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์
แห่งชาติ ประกาศนายทะเบียนกลางและพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งโอนภารกิจงานของสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรมไปเป็นของ
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ตลอดจนคำพิพากษาศาลฎีกา
ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทชั้นที่สุดแห่งอรรถคดี โดยผู้พิพากษาผู้ทรง
ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางกฎหมาย เป็นแนวบรรทัดฐาน
การปฏิบัติตามกฎหมาย และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ เพื่ออำนวยประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
ในการทำงานด้วยความถูกต้องเป็นธรรมแก่ประชาชน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทนำ	(๑)
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๑
ชื่อพระราชบัญญัติ	มาตรา ๑ ๒
วันใช้บังคับ	มาตรา ๒ ๒
ยกเลิกกฎหมาย	มาตรา ๓ ๒
บทนิยาม	มาตรา ๔ ๒
นายทะเบียน	มาตรา ๕ ๔
ผู้รักษาการ	มาตรา ๖ ๔
หมวด ๑ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ	มาตรา ๗ ถึง ๑๕ ๕
หมวด ๒ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์	มาตรา ๑๖ ถึง ๑๙ ๙
หมวด ๓ การประกอบกิจการภาพยนตร์	มาตรา ๒๐ ถึง ๔๖ ๑๑
หมวด ๔ การประกอบกิจการวีดิทัศน์	มาตรา ๔๗ ถึง ๖๐ ๑๙
หมวด ๕ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖๑ ถึง ๖๕ ๒๓
หมวด ๖ การอุทธรณ์	มาตรา ๖๖ ถึง ๖๗ ๒๕
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	๒๖
ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง	มาตรา ๖๘ ถึง ๗๔ ๒๖
ส่วนที่ ๒ โทษอาญา	มาตรา ๗๕ ถึง ๘๕ ๒๘
บทเฉพาะกาล	มาตรา ๘๖ ถึง ๙๑ ๓๐
อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ	๓๓

กฎกระทรวง

๑. คำธรรมเนียม		๓๕
๑.๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการ	ข้อ ๑ (๑) ถึง (๕)	๓๕
๑.๒ ตรวจพิจารณาภาพยนตร์		
วิดิทัศน์ และสื่อโฆษณา	ข้อ ๑ (๖) ถึง (๘)	๓๘
๑.๓ ใบแทนใบอนุญาต	ข้อ ๑ (๙)	๓๘
๑.๔ ต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ ๑ (๑๐) ถึง (๑๓)	๓๘
๑.๕ เพิ่มขนาดพื้นที่ใช้สอย และ	ข้อ ๒	๓๙
เพิ่มจำนวนเครื่องมือ		
๒. ประเภทภาพยนตร์		๔๐
๓. โรงภาพยนตร์		๔๔
๓.๑ การขอและการออกใบอนุญาต	ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๓	๔๔
๓.๒ ผู้รับใบอนุญาตเปลี่ยนกรรมการ	ข้อ ๔	๔๖
(นิติบุคคล)		
๓.๓ ต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ ๕ ถึง ข้อ ๖	๔๖
๓.๔ สถานที่ยื่นคำขอ	ข้อ ๗	๔๖
๓.๕ คำขอที่ยื่นไว้ก่อนกฎกระทรวง	ข้อ ๘	๔๗
๔. ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวิดิทัศน์		๔๘
๔.๑ การขอและการออกใบอนุญาต	ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๓	๔๘
๔.๒ ผู้รับใบอนุญาตเปลี่ยนกรรมการ	ข้อ ๔	๕๐
(นิติบุคคล)		
๔.๓ เพิ่มขนาดพื้นที่	ข้อ ๕	๕๐
๔.๔ ต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ ๖ ถึง ข้อ ๗	๕๐
๔.๕ สถานที่ยื่นคำขอ	ข้อ ๘	๕๑
๔.๖ คำขอที่ยื่นไว้ก่อนกฎกระทรวง	ข้อ ๙	๕๑

		หน้า
๕. ร้านวิดีโอ		๕๓
๕.๑ บทนิยาม	ข้อ ๑	๕๓
๕.๒ การขอและการออกใบอนุญาต	ข้อ ๒ ถึง ข้อ ๔	๕๔
๕.๓ ที่ตั้งของร้านวิดีโอ		
(๑) เกมการเล่น	ข้อ ๕	๕๕
(๒) การโอเกะที่มีภาพประกอบ	ข้อ ๖	๕๖
๕.๔ ผู้รับใบอนุญาตเปลี่ยนกรรมการ	ข้อ ๗	๕๖
(นิติบุคคล)		
๕.๕ เพิ่มจำนวนเครื่องมือ	ข้อ ๘	๕๗
๕.๖ ต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ ๙ ถึง ข้อ ๑๐	๕๗
๕.๗ สถานที่ยื่นคำขอ	ข้อ ๑๑	๕๘
๕.๘ เงื่อนไขร้านวิดีโอ		
(๑) เกมการเล่น	ข้อ ๑๒	๕๘
(๒) การโอเกะที่มีภาพประกอบ	ข้อ ๑๓	๖๐
๕.๙ คำขอที่ยื่นไว้ก่อนกฎกระทรวง	ข้อ ๑๔	๖๑

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

๑. หมายเลขรหัส เครื่องหมายการอนุญาตภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณา ประเภทของภาพยนตร์ และคำบอกแจ้ง		๖๒
๑.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๖๒
๑.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๖๓
๑.๓ หมายเลขรหัส	ข้อ ๓	๖๓
๑.๔ เครื่องหมายการอนุญาต	ข้อ ๔	๖๓
๑.๕ ประเภทภาพยนตร์	ข้อ ๕	๖๓
๑.๖ การกำหนดลงบน		
(๑) ภาพยนตร์	ข้อ ๖	๖๔
(๒) ภาพยนตร์โฆษณาสินค้า	ข้อ ๗	๖๕

		หน้า
(๓) สื่อโฆษณาภาพยนตร์	ข้อ ๘	๖๖
(๔) วิดิทัศน์	ข้อ ๙	๖๖
(๕) สื่อโฆษณาวิดิทัศน์	ข้อ ๑๐	๖๗
(๖) สื่อโฆษณาภาพยนตร์ หรือ วิดิทัศน์ เกินกว่าหนึ่งเรื่อง ในวัสดุเดียวกัน	ข้อ ๑๑	๖๘
๒. ใบแทนใบอนุญาต		๗๖
๒.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๗๖
๒.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๗๖
๒.๓ บทนิยาม	ข้อ ๓	๗๖
๒.๔ การขอใบแทน	ข้อ ๔	๗๗
๒.๕ สถานที่ยื่นคำขอ	ข้อ ๕	๗๗
๒.๖ การออกใบแทน	ข้อ ๖ ถึง ข้อ ๗	๗๘
๓. มอบอำนาจในการเปรียบเทียบความผิด		๘๒
๓.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๘๒
๓.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๘๒
๓.๓ พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ		
(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร	ข้อ ๓	๘๓
(๒) ในเขตจังหวัดอื่น	ข้อ ๔	๘๓
๔. กำหนดเวลาฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และ (๖)		๘๔
ทางโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒		
๔.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๘๔
๔.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๘๔
๔.๓ เวลาคายภาพยนตร์ทางโทรทัศน์		
(๑) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) ข้อ ๓		๘๕
(๒) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) ข้อ ๔		๘๕

		หน้า
๕. เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ		๘๖
๕.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๘๖
๕.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๘๖
๕.๓ เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่กำหนดไว้แล้ว	ข้อ ๓	๘๗
๕.๔ การยื่นคำขอ	ข้อ ๔ ถึง ข้อ ๖	๘๗
๕.๕ การติดตามและรายงานผล	ข้อ ๗	๘๙
๖. การขออนุญาต และการอนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร		๙๖
๖.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๙๖
๖.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๙๖
๖.๓ บทนิยาม	ข้อ ๓	๙๖
๖.๔ การขออนุญาต	ข้อ ๔ ถึง ข้อ ๗	๙๗
๖.๕ การอนุญาต	ข้อ ๘ ถึง ข้อ ๑๑	๙๘
๖.๖ เงื่อนไขผู้ได้รับอนุญาต	ข้อ ๑๒ ถึง ข้อ ๑๕	๑๐๐
๗. การตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณา		๑๑๔
๗.๑ ชื่อ	ข้อ ๑	๑๑๔
๗.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒	๑๑๔
๗.๓ บทนิยาม	ข้อ ๓	๑๑๔
๗.๔ การนำออกฉาย ให้เช่าแลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร		
(๑) ภาพยนตร์	ข้อ ๔ ถึง ข้อ ๑๐	๑๑๕
(๒) สื่อโฆษณาภาพยนตร์	ข้อ ๑๑ ถึง ข้อ ๑๖	๑๑๘
๗.๕ การส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร	ข้อ ๑๗ ถึง ข้อ ๒๒	๑๒๐

	หน้า
๘. การตรวจพิจารณาวิดิทัศน์และสื่อโฆษณา	๑๓๘
๘.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๑๓๘
๘.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๑๓๘
๘.๓ บทนิยาม	ข้อ ๓ ๑๓๘
๘.๔ การนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร	
(๑) วิดิทัศน์	ข้อ ๔ ถึง ข้อ ๑๐ ๑๓๙
(๒) สื่อโฆษณาวิดิทัศน์	ข้อ ๑๑ ถึง ข้อ ๑๖ ๑๔๒
๘.๕ การส่งวิดิทัศน์ ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักร ออกไปนอกราชอาณาจักร	ข้อ ๑๗ ถึง ข้อ ๒๒ ๑๔๔
๙. แยกพื้นที่การให้บริการ	๑๖๐
๙.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๑๖๐
๙.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๑๖๑
๙.๓ การแยกพื้นที่	ข้อ ๓ ถึง ข้อ ๔ ๑๖๑
๙.๔ การปรับเปลี่ยนพื้นที่	ข้อ ๕ ๑๖๒
ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม	
๑. แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่	๑๖๓
๑.๑ แบบบัตร	ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๒ ๑๖๓
๑.๒ ผู้ออกบัตร	ข้อ ๓ ถึง ข้อ ๔ ๑๖๓
๑.๓ อายุบัตร การพ้นจากตำแหน่ง หรือสังกัด	ข้อ ๕ ๑๖๔
๒. แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่	๑๖๗
๒.๑ ยกเลิกประกาศ	ข้อ ๑ ๑๖๗
๒.๒ นายทะเบียนประจำจังหวัด	ข้อ ๒ ๑๖๘
๒.๓ พนักงานเจ้าหน้าที่	ข้อ ๓ ๑๖๘

	หน้า
๒.๔ ผู้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ไทย	๑๖๕
๒.๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศฉบับเดิม	๑๗๐
ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ	
๑. ขอบความเห็นเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์	๑๗๑
๑.๑ ชื่อ	๑๗๑
๑.๒ วันใช้บังคับ	๑๗๑
๑.๓ การขอความเห็น	๑๗๑
๑.๔ การให้ความเห็น	๑๗๒
๒. มาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์	๑๗๓
๒.๑ ชื่อ	๑๗๔
๒.๒ วันใช้บังคับ	๑๗๔
๒.๓ บทนิยาม	๑๗๔
๒.๔ การขอรับการส่งเสริม	๑๗๕
๒.๕ การให้การส่งเสริม	๑๗๖
๒.๖ เงื่อนไขผู้ได้รับการส่งเสริม	๑๗๗
๓. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบความผิด	๑๗๖
๓.๑ ชื่อ	๑๗๖
๓.๒ วันใช้บังคับ	๑๗๖
๓.๓ บทนิยาม	๑๗๖
๓.๔ การเปรียบเทียบความผิด	๑๗๗

ประกาศนายทะเบียนกลาง

๑. ขนาดเครื่องหมายการอนุญาตภาพยนตร์ วิดิทัศน์ และสื่อ โฆษณา สัญลักษณ์และคำบรรยายของประเภทภาพยนตร์	๒๐๔
๓.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๒๐๕
๓.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๒๐๕
๓.๓ ขนาดเครื่องหมายการอนุญาต	ข้อ ๓ ถึง ข้อ ๔ ๒๐๕
๓.๔ ขนาดของสัญลักษณ์และ คำบรรยายของประเภทภาพยนตร์	ข้อ ๕ ๒๐๖
๒. แบบคำขอการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์	๒๐๗
๒.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๒๐๘
๒.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๒๐๘
๒.๓ ให้ใช้แบบ	
(๑) คำขอรับใบอนุญาต และ ต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ ๓ ๒๐๘
(๒) ใบอนุญาต	ข้อ ๔ ๒๐๘
(๓) แจ้งการเปลี่ยนกรรมการ	ข้อ ๕ ๒๐๘
๓. แบบคำขอการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวิดิทัศน์	๒๑๖
๓.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๒๑๗
๓.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๒๑๗
๓.๓ ให้ใช้แบบ	
(๑) คำขอรับใบอนุญาต และ ต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ ๓ ๒๑๗
(๒) ใบอนุญาต	ข้อ ๔ ๒๑๗
(๓) แจ้งการเปลี่ยนกรรมการ	ข้อ ๕ ๒๑๗
(๔) แจ้งเพิ่มขนาดพื้นที่ใช้สอย	ข้อ ๖ ๒๑๗

	หน้า
๔. แบบคำขอการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์	๒๖๐
๔.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๒๖๐
๔.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๒๖๑
๔.๓ ให้ใช้แบบ	
(๑) คำขอรับใบอนุญาต และ	ข้อ ๓ ๒๖๑
ต่ออายุใบอนุญาต	
(๒) ใบอนุญาต	ข้อ ๔ ๒๖๑
(๓) แจ้งการเปลี่ยนกรรมการ	ข้อ ๕ ๒๖๑
(๔) แจ้งเพิ่มจำนวนเครื่องมือ	ข้อ ๖ ๒๖๑
อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก	
๕. กำหนดเวลาการปิดภาคการศึกษา (ร้านวิดิทัศน์)	๒๗๕
๕.๑ ชื่อ	ข้อ ๑ ๒๘๐
๕.๒ วันใช้บังคับ	ข้อ ๒ ๒๘๐
๕.๓ ระยะเวลาปิดภาคการศึกษา	
(๑) ภาคเรียนที่หนึ่ง	ข้อ ๓ ๒๘๐
(๒) ภาคเรียนที่สอง	ข้อ ๔ ๒๘๐
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม	๒๘๑
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓	
คำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ	๒๘๓
ภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	
รายชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่	๓๓๕
ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	
บรรณานุกรม	๓๓๕

พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑*

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอน ๔๒ ก หน้า ๑๑๖-๑๓๕ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓
- (๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๔) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพ และเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์

“วีดิทัศน์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพ และเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น การโอเอะที่มีภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นของประเทศไทยทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์และเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย

“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มากระทำ ให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๑) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉาย ภาพยนตร์

(๒) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์

(๓) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ร้านวีดิทัศน์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีเครื่องมือ หรือ อุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูวีดิทัศน์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับ ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์และ วีดิทัศน์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ แห่งชาติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับเจ็ดหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งมีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐ ด้านละหนึ่งคน และผู้แทนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการภาพยนตร์หรือ วีดิทัศน์จำนวนเจ็ดคน

มาตรา ๘ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็น สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือมีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๔) เสนอคำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ออกประกาศกำหนดสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศที่จะนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ตาม (๑) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔

(๖) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ประกาศตาม (๕) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้กระทรวงวัฒนธรรมกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามนโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่คณะกรรมการเสนอหรือกำหนดตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่า กระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้น ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
คณะกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่
ตามมาตรา ๑๘ (๑) ให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือ
สิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการภาพยนตร์

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่
ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน
โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม
หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้องแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกิน
สี่คนและจากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินสามคน

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์
และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และ
กิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และ
วีดิทัศน์ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

หน้า
๒๘๑
พ.ร.บ.

ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๑๘ (๑)

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
- (๒) ตรวจสอบและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
- (๓) อนุญาตการนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
- (๔) อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในราชอาณาจักร
- (๕) อนุญาตการส่งภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ออกไปนอกราชอาณาจักร
- (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยอนุโลม

หมวด ๓

การประกอบกิจการภาพยนตร์

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมด้วยบทภาพยนตร์ คำโคร่ง และเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์และคำโคร่งตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงฉากที่ถ่ายทำบทรชนทนา และสถานที่ถ่ายทำ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องขออนุญาต

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่มีการสร้างในต่างประเทศและได้นำมาใช้บริการตามกระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร ซึ่งได้แจ้งต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๔) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงและเกียรติภูมิของประเทศไทย

ผู้สร้างภาพยนตร์ผู้ใดสงสัยว่าการสร้างภาพยนตร์ของตนจะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง อาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนดำเนินการสร้างได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ซึ่งขอความเห็นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้ความเห็นชอบแล้ว

หน้า ๑๗๑ การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๕ ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน้า
๑๑๔

มาตรา ๒๖ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- (๒) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- (๓) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๔) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๕) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
- (๖) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู
- (๗) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ความใน (๖) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ใน ภาพยนตร์ประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หน้า
๔๐

มาตรา ๒๗ ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัว

(๓) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้น เพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

หน้า
๘๖

(๔) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว

(๖) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ภาพยนตร์ตาม (๒) (๔) และ (๖) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ภาพยนตร์ตาม (๕) หากนำออกฉายทางสื่อประเภทอื่น หรือนำออกให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

หน้า
๘๘

มาตรา ๒๘ การตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และ (๖) ให้ฉายทางโทรทัศน์ได้ ในระหว่างเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใด มีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ

และเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้

ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มิให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ การอนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ไม่คุ้มครองผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นอันเกิดจากการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

มาตรา ๓๑ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควรอาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้

การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาต และประเภทของภาพยนตร์ หรือคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้วให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด

ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็น
ต้องใช้ในการตรวจสอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้

เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูป
ของวัสดุใดก็ได้

มาตรา ๓๓ ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง
มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม

หน้า
๑๒๐
ข้อ ๑๗
ถึง ๒๒

มาตรา ๓๔ ห้ามผู้ใดส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักร
ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ การส่งภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักร
ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๔

(๑) ภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตให้สร้างตามมาตรา ๒๐

(๒) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๒

(๓) ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจาก
คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๒๕

(๔) ภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา
และได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๖ การพิจารณาและอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓
และมาตรา ๓๔ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้อง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ ถ้าพิจารณา
ไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอนุญาต

มาตรา ๓๗ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔ ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หน้า ๔๔

มาตรา ๓๘ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หน้า ๔๕

มาตรา ๓๙ ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘

(๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

หน้า ๔๖ การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไป
ข้อ ๕-๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
หน้า ๕๐

ข้อ ๖-๗ **มาตรา ๔๑** ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ

มาตรา ๔๒ ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงกรณีดังกล่าว

หน้า ๗๖ การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย

ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระ เช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของ ภาพยนตร์และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ แจ้งประเภท ของภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจน ในบริเวณโรงภาพยนตร์

ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ยินยอมหรือปล่อยปละละเลย ให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๒๖ (๖) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๖) ให้แก่ ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๖ การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถ ดูได้ ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๑) หรือ (๒)

หมวด ๔

การประกอบกิจการวีดิทัศน์

มาตรา ๔๗ วีดิทัศน์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือ จำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน้า
๑๓๘

มาตรา ๔๘ วีดิทัศน์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗

(๑) วีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการส่วนตัว

(๒) วีดิทัศน์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้น เพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๓) วีดิทัศน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

วีดิทัศน์ตาม (๑) และ (๓) หากนำออกขายเป็นการทั่วไป ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๙ ห้ามผู้ใดส่งวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

หน้า ๑๔๔
ข้อ ๑๓
ถึง ๒๒

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ การส่งวีดิทัศน์ดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๙

(๑) วีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗

(๒) วีดิทัศน์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๑ ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับแก่วีดิทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ให้นำความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาวีดิทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ห้ามผู้ใดจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับร้านวีดิทัศน์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หน้า
๕๓

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ตั้งอยู่ในสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคสามจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๔ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หน้า
๕๔

มาตรา ๕๕ ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ด้วย

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้นำความในมาตรา ๕๐ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การต่ออายุใบอนุญาตโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ให้นำความในมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ วีดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉายให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑

หน้า ๕๘-๖๐
ข้อ ๑๒,
๑๓

มาตรา ๕๙ การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์จะต้องกระทำใน วัน เวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเวลาในการเข้าใช้บริการของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสด้วยก็ได้

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่มีการขออนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ ในสถานที่เดียวกัน จะต้องแยกพื้นที่ในการให้บริการออกจากกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

หน้า ๕๖๐

หมวด ๕

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์
ร้านวีดิทัศน์ สถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย
ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก
หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบภาพยนตร์ วีดิทัศน์
สื่อโฆษณา หรือการกระทำใดที่อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจ ค้น อายัด หรือยึดภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณา
ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึง
พระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๓) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือ
มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

(๔) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
หรือวีดิทัศน์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง

(๕) สั่งให้หยุดการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์สื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืน
มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๓
หรือมาตรา ๔๗ ซึ่งได้นำ มาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) หรือทำการค้น
ตาม (๒) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืน
หรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การค้นตาม (๒) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ หลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น อาศัย หรือ ยึดหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๖๒ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณาที่ได้ยึดไว้ตาม มาตรา ๖๑ (๒) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง มิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่ง เด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวงวัฒนธรรมแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ หยุดการสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๑ (๓) ให้นายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลา ที่กำหนด

ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตาม แบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖ การอุทธรณ์

มาตรา ๖๖ คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒ คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๓ ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๗ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ วรรคสอง มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๓ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

โทษทางปกครอง

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใด ฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตาม มาตรา ๕ (๔) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่นายทะเบียนกลาง ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท

อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลาง จะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับแต่ละจังหวัดก็ได้

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๘ ผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง หรือผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๗ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๐ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดเวลาตามความเห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๐ อีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองตามที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๕ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๕ และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับทางปกครองซ้ำอีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๙ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ส่วนที่ ๒

โทษอาญา

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่งหรือนำภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๓) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ บรรดาความผิดตามส่วนนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว
ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘๕ ให้นำความในมาตรา ๗๔ มาใช้บังคับแก่กรณีที่
นิติบุคคลต้องรับโทษอาญาตามส่วนนี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้
คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการ
คณะหนึ่งประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวง
การต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร ทำหน้าที่คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
ไปพลางก่อน และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้คณะกรรมการทำหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๘๘ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใดๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๘๙ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังมีได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์

พุทธศักราช ๒๕๓๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและ
วัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้วแต่กรณี ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๕๐ ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์หรือร้านวีดิทัศน์
อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม
พระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้
รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๕๑ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตาม
พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ หรือพระราชบัญญัติ
ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้อยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตาม
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง
ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลต่อ
คณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉบับละ ๒๕,๐๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๕) การอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ เรื่องละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๖) การตรวจพิจารณาภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ นาทีละ ๕๐ บาท
เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง
- (๗) การตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา เรื่องละ ๒๐๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๙) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ
โรงภาพยนตร์ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๑๐) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
- (๑๑) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ
ร้านวีดิทัศน์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ
ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของโรงภาพยนตร์ ร้านวีดิทัศน์หรือของสถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ก็ได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหลายองค์กรและมีความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงระบบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเดียวเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการตรวจพิจารณา ประกอบกับกิจการภาพยนตร์ในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์

และกิจการวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการ

โรงภาพยนตร์ ที่เป็นอาคารหรือ

ส่วนใดของอาคาร

ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอน ๔๔ ก หน้า ๑๒-๑๖ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

กฎกระทรวง

กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๔, ๑๓
พ.ร.พ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือศีลธรรมอันดีของชาติ

(๒) เนื้อหาส่งเสริมความรู้หรือความเข้าใจในการพัฒนาสังคม ครอบครัว หรือคุณภาพชีวิต หรือการรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอน ๕๒ ก หน้า ๑๓-๑๖ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

(๓) เนื้อหาส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ หรือจิตสำนึกเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือประวัติศาสตร์ของชาติ

ข้อ ๒ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่ให้ความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน หรือให้ความบันเทิงเป็นการทั่วไป

(๒) ไม่มีลักษณะของภาพยนตร์ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕

ข้อ ๓ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป ต้องไม่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่น่ากลัวสยองขวัญ หรือแสดงการกระทำที่รุนแรงทารุณโหดร้าย หรือขาดมนุษยธรรม

(๒) เนื้อหาที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร

(๓) เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธซึ่งอาจชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

(๔) เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด

(๕) เนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสั่งสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อ

(๖) ใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในลักษณะของคำหยาบคายหรือลามก

ข้อ ๔ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ต้องไม่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่สยองขวัญ หรือแสดงการกระทำที่รุนแรง ทารุณโหดร้าย หรือขาดมนุษยธรรม

(๒) เนื้อหาที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร

(๓) เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธซึ่งอาจชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

(๔) เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด

(๕) เนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสั่งสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อ

ข้อ ๕ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป ต้องไม่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

(๒) เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อสังคม อย่างรุนแรง และอาจชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

(๓) เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติดซึ่งอาจชักจูงใจให้ผู้ชม เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

ข้อ ๖ ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู มีลักษณะอย่างหนึ่ง อย่างไม่ใด ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศหรือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหรือผู้อื่น

(๒) เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมซึ่งอาจชักจูงหรือ ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

(๓) เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด

(๔) เนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสั่งสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อ

ข้อ ๗ ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) สารสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา หรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ

(๓) เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ

(๔) เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ

(๕) สารสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

(๖) เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ สลักเพชร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :-เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๔, อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๓๗ วรรคสาม และมาตรา ๕๐ ๑๗,๑๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ร.พ. อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ให้ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือ

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอน ๔๔ ก หน้า ๘-๑๑ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว

(ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ค) สำเนาใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ในกรณีที่โรงภาพยนตร์เป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคาร

(ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานประกอบกิจการตาม (ค) รวมทั้งรูปถ่ายของสถานประกอบกิจการนั้น จำนวน ๓ รูป

(๒) นิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน

(ข) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) และ (ง) ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) และ (ง) ในกรณีที่โรงภาพยนตร์เป็นอาคาร หรือส่วนใดของอาคาร

ข้อ ๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้ขอภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังกล่าว หากไม่อนุญาตให้แสดงเหตุผลไว้ใน คำขอด้วย

หน้า ๒๖๑
ข้อ ๔ ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนแจ้งการอนุญาตและผู้ขออนุญาต ได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์แล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน้า ๒๖๑
ข้อ ๔ ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคลเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ให้ผู้รับใบอนุญาต แจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ (๒) (ก) และ (ข) ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนบุคคลดังกล่าว

หน้า ๒๖๑
ข้อ ๓ ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

(๒) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ (๑) (ก) และ (ข) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา หรือตามข้อ ๑ (๒) (ก) และ (ข) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๓) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ (๑) (ค) และ (ง) ในกรณีที่โรงภาพยนตร์เป็นอาคาร หรือส่วนใดของอาคาร

ข้อ ๖ ให้นำความในข้อ ๒ และข้อ ๓ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ การยื่นคำขอหรือการแจ้งตามกฎหมายนี้ ให้กระทำ ณ ที่ตั้งที่โรงภาพยนตร์ ซึ่งเป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคารตั้งอยู่ หรือ ที่ตั้งที่ผู้ขออนุญาตมีภูมิลำเนา หรือมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในกรณีที่โรงภาพยนตร์เป็นสถานที่กลางแจ้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

ข้อ ๘ คำขออนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

ในกรณี que คำขอดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพื่อให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวัน ถ้าผู้ขออนุญาตไม่แก้ไขหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คำขอนั้นเป็นอันตกไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ สลักเพชร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๓ วรรคสาม และมาตรา ๔๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติโรงภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การขอใบอนุญาตการออกใบอนุญาต และการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๓๘ วรรคสาม
๑๗, ๑๘ มาตรา ๕๐ วรรคสาม มาตรา ๕๔ วรรคสาม และมาตรา ๕๖
๒๑, ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมาย
พ.ร.พ. ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓
และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

หน้า ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือ
๒๒๓ จำหน่ายภาพยนตร์ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือ
ข้อ ๓ จำหน่ายวีดิทัศน์ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลาง
ประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอน ๔๔ ก หน้า ๑๗-๒๐ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขออนุญาต มีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนา หนังสือเดินทางพร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว

(ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ค) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

(ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือสถานประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี รวมทั้งรูปถ่าย ของสถานประกอบกิจการนั้น จำนวน ๓ รูป

(๒) นิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็น กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(ข) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) และ (ข) ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) และ (ง)

ข้อ ๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้ขอภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ ได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังกล่าว หากไม่อนุญาต ให้แสดงเหตุผลไว้ในคำขอด้วย

หน้า ๒๒๓
ข้อ ๔

ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนแจ้งการอนุญาตและผู้ขออนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี แล้วให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่ นายทะเบียนกลางกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน้า ๒๒๓
ข้อ ๕

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคลเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ (๒) (ก) และ (ข) ทั้งนี้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนบุคคลดังกล่าว

หน้า ๒๒๓
ข้อ ๖

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีการเพิ่มขนาดพื้นที่ของสถานประกอบกิจการ ในระหว่างที่ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย วีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี ยังไม่สิ้นอายุ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียน ตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

เมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งและได้รับชำระค่าธรรมเนียมสำหรับจำนวนพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ใหม่ โดยกำหนดวันหมดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามใบอนุญาตเดิม และประทับตรายกเลิกการใช้ใบอนุญาตเดิมด้วยอักษรสีแดง

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี

ให้ยื่นคำขออนุญาตเช่าเป็นตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

หน้า
๒๒๗
ข้อ ๓

(๑) สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

(๒) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ (๑) (ก) และ (ข) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา หรือข้อ ๑ (๒) (ก) และ (ข) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๓) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ (๑) (ง)

ข้อ ๗ ให้นำความในข้อ ๒ และข้อ ๓ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ และใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การยื่นคำขอหรือการแจ้งตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้กระทำ ณ ที่ตั้งที่สถานประกอบกิจการตั้งอยู่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

ข้อ ๙ คำขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือคำขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือเป็นคำขอตามกฎหมายนี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพื่อให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวัน ถ้าผู้ขออนุญาตไม่แก้ไข หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอนั้นเป็นอันตกไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ สลักเพชร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๓๘ วรรคสาม มาตรา ๔๐ วรรคสาม มาตรา ๕๔ วรรคสาม และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการขอต่ออายุ ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๕๓ วรรคสาม มาตรา ๕๖ หน้า ๕, ๒๓ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒๔, ๒๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวิดิทัศน์” หมายความว่า ชุดของเครื่องมือและอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถฉาย เล่น หรือดูวิดิทัศน์ได้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอน ๗๒ ก หน้า ๗-๑๓ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒

หมวด ๑

การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

หน้า ๒๖๑
ข้อ ๓ ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์
ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลาง
ประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือ
สำเนาหนังสือเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว
ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นคนต่างด้าว

(ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖
เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ค) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

(ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของร้านวิดิทัศน์

(จ) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่ให้บริการของร้าน
วิดิทัศน์ และรูปถ่ายของร้านวิดิทัศน์ จำนวน ๓ รูป

(๒) นิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล
ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็น
กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(ข) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) และ (ข) ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) (ง) และ (จ)

ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ ครบถ้วน และได้ตรวจสอบอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวิดิทัศน์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี แล้วให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยัง ผู้ขอรับใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังกล่าว หากไม่อนุญาตให้แสดงเหตุผลไว้ในคำขอด้วย

ข้อ ๔ เมื่อนายทะเบียนแจ้งการอนุญาตและผู้ขอรับใบอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์แล้วให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน้า
๒๖๑
ข้อ ๔

ข้อ ๕ อาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวิดิทัศน์ที่ให้ให้บริการเกมการเล่น ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความมั่นคงแข็งแรง

(๒) ตั้งอยู่ในทำเลที่ปลอดภัย

(๓) สามารถมองเห็นสภาพภายในร้านวิดิทัศน์จากภายนอกได้อย่างชัดเจน

(๔) มีระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจรที่ใช้งานได้อย่างเหมาะสม

(๕) มีการติดตั้งกล่องวงจรปิดและเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยอย่างละหนึ่งเครื่องในแต่ละชั้นที่ให้บริการ เว้นแต่เป็นร้านวิดิทัศน์ที่มีพื้นที่ให้บริการชั้นเดียวและมีเครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวิดิทัศน์ไม่ถึง ๑๕ ชุด

(๖) มีพื้นที่สำหรับผู้ใช้บริการแต่ละคนอย่างเพียงพอ และมีทางเดินสะดวก

(๗) มีห้องสุขาที่สะอาดถูกสุขลักษณะสำหรับให้บริการอยู่ในอาคารหรือในบริเวณใกล้เคียง

(๘) พื้นที่ภายในอาคารสะอาดถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้สะดวกและไม่มีเสียงและกลิ่นรบกวน

ข้อ ๖ อาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวิดิทัศน์ที่ให้บริการคาราโอเกะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีการติดตั้งเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหนึ่งเครื่อง ในกรณีที่พื้นที่ให้บริการมีชั้นเดียว หรือมีการติดตั้งกล่องวงจรปิดและเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยอย่างละหนึ่งเครื่องในแต่ละชั้นที่ให้บริการ ในกรณีที่พื้นที่ให้บริการมีมากกว่าหนึ่งชั้น

(๒) มีลักษณะตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๔) (๗) และ (๘)

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคลเปลี่ยนแปลงกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ข) ทั้งนี้
ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

หน้า
๒๖๑
ข้อ ๕

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีการเพิ่มจำนวนเครื่องมือสำหรับฉายหรือ
เล่นวิดิทัศน์ในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อ
นายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

หน้า
๒๖๑
ข้อ ๖

เมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งและได้รับชำระ
ค่าธรรมเนียมแล้วให้ออกใบอนุญาตให้ใหม่โดยกำหนดวันหมดอายุใบอนุญาต
ให้เป็นไปตามใบอนุญาตเดิมและประทับตรายกเลิกการใช้ใบอนุญาตเดิม
ด้วยอักษรสีแดง

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ ให้ยื่นคำขออนายทะเบียนตามแบบที่
นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน
ดังต่อไปนี้

หน้า
๒๖๑
ข้อ ๓

(๑) สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

(๒) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข) ในกรณีที่
ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา หรือข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ข) ในกรณีที่
ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๓) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ (๑) (ง) และ (จ)

ข้อ ๑๐ ให้นำความในข้อ ๓ และข้อ ๔ มาใช้บังคับกับการต่ออายุ
ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอหรือการแจ้งตามกฎกระทรวงนี้ ให้กระทำ ณ ที่ที่ร้านวิดิทัศน์ตั้งอยู่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

หมวด ๒

การประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ที่ให้บริการ เกมการเล่น ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเข้าใช้บริการได้ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๐.๐๐ นาฬิกา ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๐.๐๐ นาฬิกา ในวันหยุดราชการ หรือในระหว่างปิดภาคการศึกษาตามระยะเวลาที่นายทะเบียนกลาง ประกาศกำหนด

(๒) ให้เด็กอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่เกินสิบแปดปี เข้าใช้บริการได้ ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา ในวันหยุดราชการ หรือในระหว่างปิดภาคการศึกษา ตามระยะเวลาที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

(๓) มีวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวิดิทัศน์ซึ่งเหมาะสมต่อการถนอมสายตา

(๔) มีระบบหรือวัสดุป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้เกิดค่าระดับเสียงรบกวนตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๕) คู่มือให้มีการจำหน่ายบุหรี สารเสพติด หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายในร้านวิดิทัศน์

(๖) คู่มือให้มีการสูบบุหรี เสพสารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายในร้านวิดิทัศน์

(๗) คู่มือให้มีการเล่นการพนันภายในร้านวิดิทัศน์

(๘) คู่มือให้มีการจำหน่ายหรือฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖

(๖) และ (๗) ภายในร้านวิดิทัศน์

(๕) คู่มือให้มีสื่อลามกอนาจารภายในร้านวิดิทัศน์

(๑๐) คู่มือให้มีการจำหน่ายหรือฉายวิดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗ ภายในร้านวิดิทัศน์

ความในวรรคหนึ่ง (๒) ไม่ใช้บังคับกับผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ให้บริการ
การโอเคะ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องมือสำหรับฉายหรือ
เล่นวีดิทัศน์ซึ่งเหมาะสมต่อการถนอมสายตา

(๒) มีระบบหรือวัสดุป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้
เกินค่าระดับเสียงรบกวนตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๓) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายสารเสพติดภายในร้านวีดิทัศน์

(๔) ดูแลมิให้มีการสูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติดภายในร้าน
วีดิทัศน์

(๕) ดูแลมิให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้าหรือให้พนักงาน
อื่นไต่เน้งกับลูกค้าภายในร้านวีดิทัศน์

(๖) ดูแลมิให้มีการเล่นการพนันภายในร้านวีดิทัศน์

(๗) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายหรือฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖

(๖) และ (๗) ภายในร้านวีดิทัศน์

(๘) ดูแลมิให้มีสื่อลามกอนาจารภายในร้านวีดิทัศน์

(๙) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายหรือฉายวีดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจ
พิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และ
วีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗ ภายในร้านวีดิทัศน์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวัน ถ้าผู้ขออนุญาตไม่แก้ไขหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คำขอนั้นเป็นอันตกไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ สลักเพชร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๕๓ วรรคสาม มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้หลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ ตลอดจนวัน เวลา และเงื่อนไขการประกอบ กิจการร้านวิดิทัศน์ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาต
และประเภทของภาพยนตร์ และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ วีดิทัศน์
และสื่อโฆษณาผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๑๕, ๒๐
พ.ร.บ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ วรรคสาม มาตรา ๓๓
มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และ
วีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมาย
การอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์
วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว
พ.ศ. ๒๕๕๒”

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง หน้า ๔๔-๔๗ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การกำหนดหมายเลขรหัสภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณาสินค้า
สื่อโฆษณา ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ และสื่อโฆษณาวิดิทัศน์ ให้ใช้ตัวอักษรย่อ
แสดงลักษณะของภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ ตามด้วยหมายเลขที่เป็น
เลขอารบิก โดยเริ่มเรื่องแรกจาก เลขหนึ่ง เรียงเป็นลำดับไปจนสิ้นปีปฏิทิน
ตามด้วยเครื่องหมายทับและเลขปีพุทธศักราช โดยใช้อักษรย่อแสดง
ลักษณะของภาพยนตร์ ภาพยนตร์ โฆษณาสินค้า สื่อโฆษณาภาพยนตร์
วิดิทัศน์ และสื่อโฆษณาวิดิทัศน์ ดังต่อไปนี้

(ก) ภาพยนตร์	ใช้อักษรย่อ ภย.
(ข) ภาพยนตร์โฆษณาสินค้า	ใช้อักษรย่อ ภยส.
(ค) สื่อโฆษณาภาพยนตร์	ใช้อักษรย่อ สภย.
(ง) วิดิทัศน์	ใช้อักษรย่อ วท.
(จ) สื่อโฆษณาวิดิทัศน์	ใช้อักษรย่อ สวท.

ข้อ ๔ เครื่องหมายการอนุญาตให้มีรูปแบบและรายละเอียด
ตามรูปที่ ๑ แนบท้ายประกาศนี้ ขนาดของเครื่องหมายการอนุญาตให้เป็น หน้า
ไปตามที่นายทะเบียนกลางกำหนดตามความเหมาะสม ๒๐๕
ข้อ ๓, ๔

ข้อ ๕ ประเภทภาพยนตร์ประกอบด้วยสัญลักษณ์ สี คำบรรยาย
ดังต่อไปนี้

(ก) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๑) ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ สี และคำบรรยายตามรูปที่ ๒ แนบท้ายประกาศนี้

(ข) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๒) ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ สี และคำบรรยายตามรูปที่ ๓ แนบท้ายประกาศนี้

(ค) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๓) ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ สี และคำบรรยายตามรูปที่ ๔ แนบท้ายประกาศนี้

(ง) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๔) ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ สี และคำบรรยายตามรูปที่ ๕ แนบท้ายประกาศนี้

(จ) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ สี และคำบรรยายตามรูปที่ ๖ แนบท้ายประกาศนี้

(ฉ) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ สี และคำบรรยายตามรูปที่ ๗ แนบท้ายประกาศนี้

หน้า
๒๐๖
ข้อ ๕

ขนาดของสัญลักษณ์และคำบรรยายของประเภทภาพยนตร์
ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกลางกำหนดตามความเหมาะสม

ข้อ ๖ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัส ประทับตรา
เครื่องหมายการอนุญาต และประเภทของภาพยนตร์ที่ผ่านการพิจารณา
และได้รับอนุญาตลงบนภาพยนตร์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดหมายเลขรหัส

(ก) ภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุในลักษณะฟิล์ม ให้ประทับตรา
ลงบนฉลาก (sticker) ติดบนภาพยนตร์ที่หัวม้วนของฟิล์มทุกม้วน
และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์

(ข) ภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุในลักษณะแผ่น ให้ประทับตรา
ลงบนฉลาก (sticker) หรืออัดบันทึก (screen) ไว้บนวัสดุที่บรรจุเนื้อหา
ภาพยนตร์หรือบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตรนั้น

(ค) ภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ใน (ก)
และ (ข) ให้ประทับตราลงบนฉลาก (Sticker) หรืออัดบันทึก (Screen)
ไว้บนวัสดุที่บรรจุเนื้อหาภาพยนตร์หรือบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตรนั้น

(๒) เครื่องหมายการอนุญาต ให้ประทับตามที่ได้กำหนดไว้ใน
(ก) (ข) และ (ค) ของ (๑)

(๓) ประเภทภาพยนตร์ ให้ประทับลงบนฉลาก (sticker)
หรืออัดบันทึก (screen) ไว้บนวัสดุที่บรรจุเนื้อหาภาพยนตร์ รวมทั้งให้
อัดหรือบันทึกลงในเนื้อภาพยนตร์

ข้อ ๓ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขห้า ประทับตรา
เครื่องหมายการอนุญาต และประเภทภาพยนตร์ ลงบนภาพยนตร์โฆษณา
สินค้าที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดหมายเลขห้า ภาพยนตร์โฆษณาสินค้าที่เป็น
วัสดุในลักษณะฟิล์มและในลักษณะแผ่นให้ประทับไว้บนหีบห่อที่บรรจุ
ภาพยนตร์ ส่วนภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุอื่นให้ประทับตราลงบนวัสดุนั้น

(๒) เครื่องหมายการอนุญาตให้ประทับตามที่ได้กำหนดไว้ใน (๑)

(๓) ประเภทภาพยนตร์ ให้ประทับลงบนฉลาก (Sticker) หรืออัดบันทึก (Screen) ไว้บนวัสดุที่บรรจุเนื้อหาภาพยนตร์รวมทั้งให้อัดหรือบันทึกลงในเนื้อหาภาพยนตร์

ข้อ ๘ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาตลงบนสื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดหมายเลขรหัส

(ก) สื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุในลักษณะฟิล์ม ให้ประทับตราลงบนฉลาก (sticker) และติดบนสื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่หัวม้วนของฟิล์ม

(ข) สื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุในลักษณะแผ่น ไม่ว่าจะรวมอยู่กับภาพยนตร์หรือไม่ก็ตาม ให้ประทับตราลงบนวัสดุที่บรรจุเนื้อหาของสื่อโฆษณาภาพยนตร์หรือบนหีบห่อที่บรรจุสื่อโฆษณาภาพยนตร์

(ค) สื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่เป็นวัสดุอื่นให้ประทับตราลงบนวัสดุนั้น หรือหีบห่อที่บรรจุสื่อโฆษณาภาพยนตร์

(๒) เครื่องหมายการอนุญาต ให้ประทับตามที่กำหนดไว้ใน (ก) (ข) และ (ค) ของ (๑)

ข้อ ๙ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาตลงบนวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดหมายเลขรหัส

(ก) วิดีทัศน์ที่เป็นวัสดุในลักษณะแผ่น ให้ประทับตราลงบนฉลาก (sticker) หรืออัดบันทึก (screen) ไว้บนวัสดุที่บรรจุวีดิทัศน์หรือบนหีบห่อที่บรรจุวีดิทัศน์นั้น

(ข) วิดีทัศน์ที่เป็นวัสดุอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ใน (ก) เช่น ดับเบิล แอนด์ ดีไดรฟ์ (Handy Drive) ให้ประทับตราลงบนฉลาก (sticker) หรืออัดบันทึก (screen) ไว้บนวัสดุที่บรรจุเนื้อหาวีดิทัศน์หรือบนหีบห่อที่บรรจุวีดิทัศน์นั้น

(๒) เครื่องหมายการอนุญาต ให้ประทับตามที่กำหนดไว้ใน (ก) และ (ข) ของ (๑)

วีดิทัศน์ตาม (ก) และ (ข) ของ (๑) ที่บรรจุไว้ในลักษณะตู้เกม การเล่นเกมให้แสดงหมายเลขรหัสและเครื่องหมายการอนุญาตไว้บนตู้เกมการเกมนั้นด้วย

ข้อ ๑๐ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาตลงบนสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดหมายเลขรหัส ให้ประทับลงบนวัสดุที่บรรจุเนื้อหาสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ หรือบนหีบห่อที่บรรจุสื่อโฆษณานั้น

(๒) ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาต ให้ประทับตามที่กำหนดไว้ใน (๑)

ข้อ ๑๑ สื่อโฆษณาภาพยนตร์ตามข้อ ๘ หรือสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ตามข้อ ๑๐ ที่เป็นวัสดุในลักษณะแผ่นหรือวัสดุอื่นใด และมีจำนวนของสื่อโฆษณาภาพยนตร์หรือสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ไว้มากกว่าหนึ่งเรื่องในวัสดุเดียวกัน การประทับตราหมายเลขรหัสและเครื่องหมายการอนุญาตจะแสดงรวมกันไว้เพียงหนึ่งแห่งก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

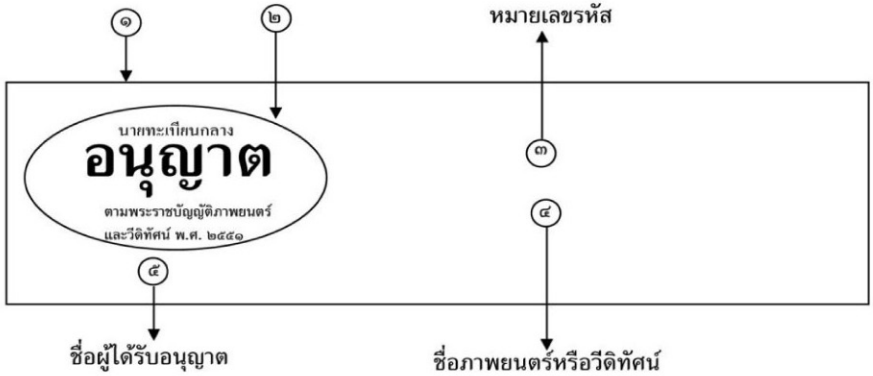
กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

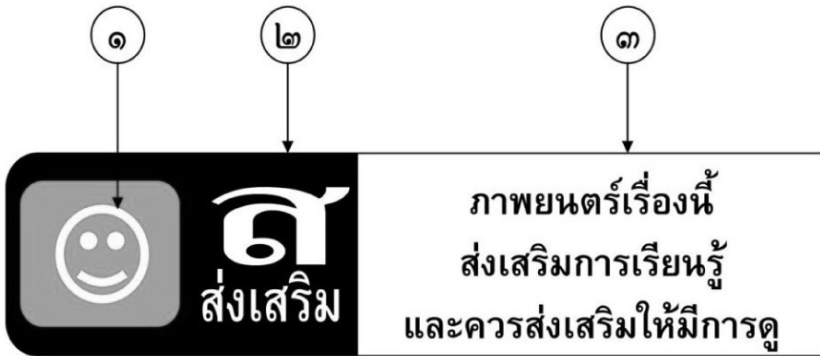
รูปที่ ๑

รายละเอียดเครื่องหมายการอนุญาตของภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาต

๑. เครื่องหมาย : เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดและสีตามที่นายทะเบียนกลางกำหนด
๒. โฮโลแกรม เลเบล : เป็นรูปวงรี มี ๒ ระดับ ระดับที่ ๑ มีคำว่า “อนุญาต” และระดับที่ ๒
(Hologram Label) ด้านบนมีข้อความว่า “นายทะเบียนกลาง” ด้านล่างมีข้อความว่า
หรือตราประทับตามที่ “ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑” หรือตรา
นายทะเบียนกลางกำหนด ประทับมีขนาด และสีตามที่นายทะเบียนกลางกำหนด
๓. หมายเลขรหัส : การกำหนดหมายเลขรหัสภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณาสินค้า
สื่อโฆษณาภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ ให้ใช้อักษรย่อ
แสดงลักษณะของภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ตามด้วยหมายเลขรหัสที่เป็น
เลขอารบิก โดยเริ่มเรียงจากเลขหนึ่งเรียงเป็นลำดับไปจนสิ้นปี
ปฏิทินตามด้วยเครื่องหมายทับและเลขปีพุทธศักราชสี่ตัว โดยใช้อักษรย่อ
แสดงลักษณะของภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณาสินค้า สื่อโฆษณา
ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ ดังต่อไปนี้
(ก) ภาพยนตร์ ใช้อักษรย่อ ภย.
(ข) ภาพยนตร์โฆษณาสินค้า ใช้อักษรย่อ ภยส.
(ค) สื่อโฆษณาภาพยนตร์ ใช้อักษรย่อ สภย.
(ง) วีดิทัศน์ ใช้อักษรย่อ วท.
(จ) สื่อโฆษณาวีดิทัศน์ ใช้อักษรย่อ สวท.
๔. ชื่อภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์: เป็นตัวอักษรไทยหรือตัวอักษรอังกฤษสี่ตัว ในกรณีมีตัวเลขให้ใช้
ตามที่ระบุไว้ในชื่อภาพยนตร์
๕. ชื่อผู้ได้รับอนุญาต: เป็นตัวอักษรไทยหรือตัวอักษรอังกฤษสี่ตัว ในกรณีมีตัวเลขให้ใช้
ตามที่ระบุไว้ในชื่อผู้ได้รับอนุญาต

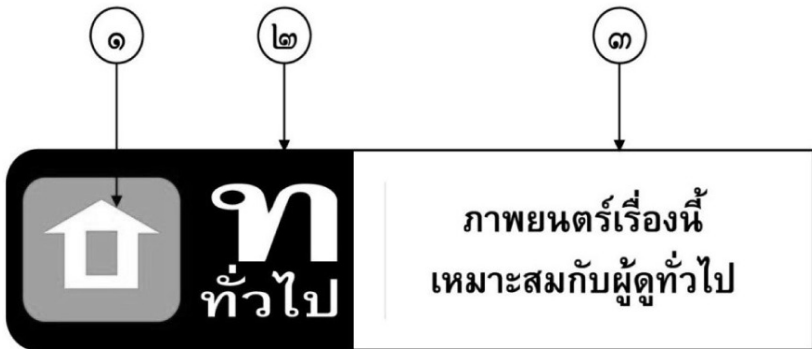
รูปที่ ๒

รายละเอียดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๑)

๑. พื้นสีเขียว มีสัญลักษณ์เป็นลายเส้นสีขาวตามรูป
๒. พื้นหลังสีดำ ตัวอักษร “ส” และ “ส่งเสริม” สีขาวตามรูป
๓. พื้นหลังสีขาว มีข้อความว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู” สีดำตามรูป

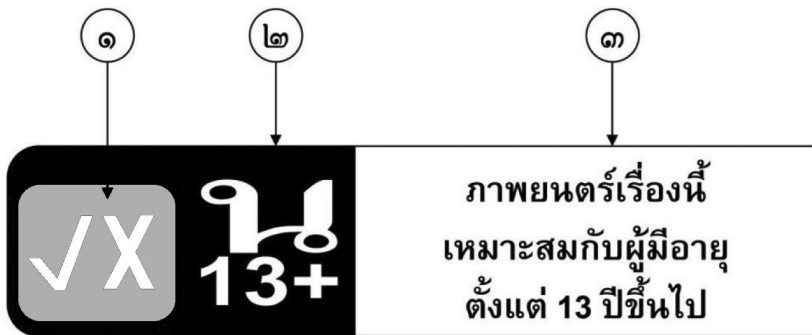
รูปที่ ๓

รายละเอียดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๒)

๑. พื้นสีเขียว มีสัญลักษณ์เป็นลายเส้นสีขาวตามรูป
๒. พื้นหลังสีดำ ตัวอักษร “ท” และ “ทั่วไป” สีขาวตามรูป
๓. พื้นหลังสีขาว มีข้อความว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป” สีดำตามรูป

รูปที่ ๔

รายละเอียดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๓)

๑. พื้นสีเหลือง มีสัญลักษณ์เป็นลายเส้นสีขาวตามรูป
๒. พื้นหลังสีดำ ตัวอักษร “น” และ “13+” สีขาวตามรูป
๓. พื้นหลังสีขาว มีข้อความว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป” สีดำตามรูป

รูปที่ ๕

รายละเอียดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๔)

๑. พื้นสีเหลือง มีสัญลักษณ์เป็นลายเส้นสีขาวตามรูป
๒. พื้นหลังสีดำ ตัวอักษร “น” และ “15+” สีขาวตามรูป
๓. พื้นหลังสีขาว มีข้อความว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้
เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป” สีดำตามรูป

รูปที่ ๖

รายละเอียดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕)

๑. พื้นสีเหลือง มีสัญลักษณ์เป็นลายเส้นสีขาวตามรูป
๒. พื้นหลังสีดำ ตัวอักษร “น” และ “18+” สีขาวตามรูป
๓. พื้นหลังสีขาว มีข้อความว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้
เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป” สีดำตามรูป

รูปที่ ๓

รายละเอียดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖)

๑. พื้นสีแดง มีสัญลักษณ์เป็นลายเส้นสีขาวตามรูป
๒. พื้นหลังสีดำ ตัวอักษร “น” และ “20-” สีขาวตามรูป
๓. พื้นหลังสีขาว มีข้อความว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ดู” สีดำตามรูป

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๑๘, ๒๒
พ.ร.บ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรคสอง และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง หน้า ๔๘-๔๙ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

“ใบอนุญาต” หมายความว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ และใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะขอใบแทนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนตามแบบ ภย. ๔ ทำयประกาศนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้แนบรายงานประจำวันรับแจ้ง เอกสารหายของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย พร้อมด้วย สำเนาใบอนุญาตฉบับที่สูญหาย (ถ้ามี)

(๒) กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือบกพร่องในสาระสำคัญ เช่น เลขที่ลบเลือน ไม่ปรากฏชื่อผู้ขออนุญาต ชื่อร้านที่ประกอบกิจการ วันที่ได้รับอนุญาต เป็นต้น ให้แนบใบอนุญาตประกอบกิจการฉบับดังกล่าว เพื่อส่งคืนแก่นายทะเบียนด้วย

(๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัว คนต่างด้าวของผู้ได้รับใบอนุญาต หรือของผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการ ของนิติบุคคล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การขอใบแทนใบอนุญาตให้ยื่น ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดที่ออก ใบอนุญาต

ข้อ ๖ เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบคำขอ หลักฐาน และเอกสาร
ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๔ แล้ว เห็นว่าถูกต้องและ
ครบถ้วน และผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว ให้นายทะเบียน
ออกใบอนุญาตให้

ข้อ ๗ ใบอนุญาตให้ใช้ข้อความเช่นเดียวกับใบอนุญาต
ฉบับเดิม และระบุนับ เดือน ปี ที่ออกใบอนุญาต รวมทั้งจะต้องมี
ข้อความว่า “ใบอนุญาต” สีแดงกำกับไว้ที่มุมบนด้านขวาของเอกสารด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

แบบ ภย. ๔

คำขอรับใบแทนใบอนุญาต

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)

เกิดเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี สัญชาติ

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว
เลขที่ ออกให้ ณ

อำเภอ/เขต จังหวัด ประเทศ

สถานที่ติดต่อเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร E-mail

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ

สถานที่ติดต่อเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร E-mail

๒. ข้าพเจ้าประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตประเภท
 ใบอนุญาตเลขที่ / ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.
 ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ เดือน พ.ศ.
 ๓. เหตุที่ขอรับใบแทนใบอนุญาตเนื่องจาก

๔. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

☐ รายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้น

สูญหาย กรณีใบอนุญาตสูญหาย

☐ ถ้าเนาใบอนุญาตฉบับที่สูญหาย กรณีใบอนุญาตสูญหาย (ถ้ามี)

☐ ใบอนุญาตกรณีถูกทำลายหรือบกพร่องในสาระสำคัญ

☐ ถ้าเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้ได้รับ

ใบอนุญาตหรือของผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคล แล้วแต่กรณี

☐ เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต
 ()

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง การมอบอำนาจในการเปรียบเทียบความผิด

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า

๒๕

พ.ร.บ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕
ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์
แห่งชาติ จึงออกประกาศในการมอบอำนาจการเปรียบเทียบความผิด
ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์
และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การมอบอำนาจในการเปรียบเทียบความผิด
พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗๓ ง หน้า ๒๔ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่ง
ประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ
ตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติมอบหมาย เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ มีอำนาจเปรียบเทียบ
ความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในเขตจังหวัดอื่น ให้วัฒนธรรมจังหวัดหรือข้าราชการ
พลเรือนสามัญในสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งประเภท
วิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ที่วัฒนธรรมจังหวัดมอบหมายเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเวลาฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และ (๖)

แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทางโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๑๔

พ.ร.บ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘
ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และ
วีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง กำหนดเวลาฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕)
และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
ทางโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง หน้า ๔๓ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ให้ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉายทางโทรทัศน์ ระหว่างเวลา
๒๒.๓๐ นาฬิกา ถึง ๐๕.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นสำหรับทุกวัน

ข้อ ๔ ให้ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉายทางโทรทัศน์ ระหว่างเวลา
๒๔.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๕.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น สำหรับทุกวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่นำภาพยนตร์ออกฉายได้

โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต

พ.ศ. ๒๕๕๓^{*}

หน้า ๑๔

พ.ร.บ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕
ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์
และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่นำภาพยนตร์
ออกฉายได้ โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^{*} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๕๖ ง หน้า ๕๕-๕๖ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ให้เทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามรายชื่อแนบท้ายประกาศนี้เป็นเทศกალภาพยนตร์ระหว่างที่นำภาพยนตร์ออกฉายได้โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ข้อ ๔ ผู้จัดเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศผู้ใดประสงค์จะได้รับการประกาศให้เป็นเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามข้อ ๓ ให้ยื่นคำขอต่อคณะอนุกรรมการเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวตามแบบที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกำหนด

ข้อ ๕ ผู้จัดเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ตามข้อ ๓ ต้องแจ้งต่อคณะอนุกรรมการเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ตามแบบ ทก. ๑ (FF1) ท้ายประกาศนี้ ก่อนการจัดเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศไม่น้อยกว่าสิบวันทำการ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง ในกรณีที่เป็นวนุคคลธรรมดา หรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นวนุคคลที่แสดงรายการเกี่ยวกับ ชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิวนุคคลที่เป็นปัจจุบัน ในกรณีที่เป็นวนุคคล

(๒) รายชื่อประเทศที่ส่งภาพยนตร์เข้าฉายในเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดในเทศกალภาพยนตร์ระหว่างประเทศ

(๔) บัญชีรายชื่อภาพยนตร์ที่จะฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ซึ่งแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องโดยย่อ ชนิดของภาพยนตร์ชื่อผู้แสดงนำและผู้กำกับ ปีที่สร้างประเทศที่สร้าง ความยาวของภาพยนตร์ พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย

(๕) ภาพใบปิด (Hand Bill) ของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

ข้อ ๖ ผู้จัดเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ตามข้อ ๓ ต้องรับรองว่าภาพยนตร์ที่นำออกฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ไม่มีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย หรืออาจกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ หากฝ่าฝืนจะไม่ได้รับการกำหนดให้เป็นเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่นำภาพยนตร์ออกฉายได้โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ เห็นว่าภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายในเทศกาลตามข้อ ๓ อาจมีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย หรืออาจกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ให้คณะกรรมการเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ^๒ แจ้งผู้จัด

^๒ แก่ไขความเดิม โดยแก้คำผิดประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่นำภาพยนตร์ออกฉายได้โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๓, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๑๒ ง หน้า ๖๒ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓

เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศให้นำภาพยนตร์ดังกล่าวไปตรวจ
พิจารณาตามมาตรา ๒๕

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ
ติดตาม และรายงานผลการจัดเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ
ให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ไตรรงค์ สุวรรณคีรี

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

แบบ ทก. ๑ (FF1)

แบบแจ้งเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่นำภาพยนตร์ออกฉายได้
โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน/ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว/หนังสือสำคัญ.....

.....

สถานที่ติดต่อ/สำนักงานใหญ่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ขอแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศภาพยนตร์ที่นำภาพยนตร์ออกฉายได้
โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตดังต่อไปนี้

๑. ชื่องานเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ.....

.....

๒. วัตถุประสงค์ในการจัดงาน.....

๓. สถานที่จัดงาน.....

๔. กำหนดการจัดงาน ☐ จัดเป็นประจำทุกปี ☐ จัดช่วงเวลา.....

๕. ภาพยนตร์ที่จะนำมาฉายในงานจาก.....ประเทศรวม.....เรื่อง
 ซึ่งได้ตรวจสอบเนื้อหาของภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายโดยละเอียดแล้ว ขอรับรองว่าไม่มีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย
 ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาชญากรรมที่ก่อให้เกิดความมั่นคงของรัฐและ
 เกียรติภูมิของประเทศไทย หรืออาชญากรรมต่อความสัมพันธ์สันติระหว่างประเทศ รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร
 และหลักฐานที่แนบมา ดังต่อไปนี้

- ☐ ถ้าเนบัตร์ประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว (ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา)
- ☐ ถ้าเนนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่แสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์
 ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน (ในกรณีที่เป็นนิติบุคคล)

- ☐ รายชื่อประเทศที่ส่งภาพยนตร์เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ
- ☐ รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ
- ☐ บัญชีรายชื่อภาพยนตร์ที่จะฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ซึ่งแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ
ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องโดยย่อ ชนิดของภาพยนตร์ ชื่อผู้แสดงนำและผู้กำกับ ปีที่สร้าง ประเทศที่สร้าง
ความยาวของภาพยนตร์ พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย
- ☐ ภาพใบปิด (Hand Bill) ของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง
- ☐ เอกสารหรือหลักฐานอื่น.....

๑. ลงชื่อ.....

()

๒. ลงชื่อ.....

()

ผู้จัดเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ

၆၈ ချာ

รายชื่อเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ
แนบท้ายประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
เรื่อง เทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศที่นำภาพยนตร์
ออกฉายได้โดยไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต
พ.ศ. ๒๕๕๓

ชื่อเทศกาล	ผู้จัด
๑. เทศกาลภาพยนตร์อิตาลี (Italian Festival)	สถานเอกอัครราชทูตอิตาลี ประจำประเทศไทย
๒. เทศกาลภาพยนตร์ฝรั่งเศส (French Film Festival)	สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย
๓. เทศกาลภาพยนตร์จีน (The Chinese Film and Performing Art Festival)	สถานเอกอัครราชทูตจีน ประจำประเทศไทย ร่วมกับ กระทรวงวัฒนธรรม
๔. เทศกาลภาพยนตร์สหภาพยุโรป (The European Union Film Festival)	สหภาพยุโรป
๕. เทศกาลภาพยนตร์อังกฤษ (British Film Festival)	บริติช เคานซิล ร่วมกับ สถานเอกอัครราชทูตอังกฤษ ประจำประเทศไทย

ชื่อเทศกาล	ผู้จัด
๖. เทศกาลภาพยนตร์แอนิเมชัน กรุงเทพฯ (Bangkok International Animation Film Festival)	ซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ร่วมกับ สมาพันธ์สมาคม ภาพยนตร์แห่งชาติ
๗. เทศกาลภาพยนตร์โลก แห่งประเทศไทย (World Film Festival of Bangkok)	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ร่วมกับ สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย
๘. เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ กรุงเทพฯ (Bangkok International Film Festival)	สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์ แห่งชาติ ร่วมกับ กระทรวงวัฒนธรรม และ/ หรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการอนุญาต
สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๑๑

พ.ร.บ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ
บางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕
ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์
และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต
และการอนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ภาพยนตร์ต่างประเทศ” หมายความว่า

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๖๖ ง หน้า ๑๓-๑๖ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

(๑) ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่
ในบทภาพยนตร์ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์ หรือ

(๒) ภาพยนตร์ที่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์มิได้มีสัญชาติไทย

“เจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวให้ติดตามกำกับดูแล
การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ

ข้อ ๔ ภาพยนตร์ต่างประเทศที่ต้องขออนุญาตตามประกาศนี้
แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) โฆษณา สารคดี มิวสิควิดีโอ รายการโทรทัศน์ และ
สื่อประชาสัมพันธ์

(๒) ภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีส่วนการถ่ายทำในราชอาณาจักร
ไม่เกินร้อยละสิบของทั้งเรื่อง และใช้เวลาถ่ายทำไม่เกินสิบห้าวันใน
ราชอาณาจักร และไม่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง
ของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย

(๓) ภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีส่วนการถ่ายทำในราชอาณาจักร
เกินร้อยละสิบของทั้งเรื่อง หรืออาจมีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบ
กระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ
ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวตามแบบ ภต ๑ (F1)
ท้ายประกาศนี้ พร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๖ ผู้ยื่นขออนุญาตตามข้อ ๕ ต้องมีผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งผ่านการอบรมและขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประสานงาน การถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

กรณีที่ผู้ยื่นขออนุญาตเป็นหน่วยงานของรัฐ จะจัดให้มีผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยตามวรรคหนึ่ง หรือจะให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนั้นทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์เองก็ได้

ข้อ ๗ การขออนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ ให้ยื่นขออนุญาตก่อนการถ่ายทำตามระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ภาพยนตร์ตามข้อ ๔ (๑) ให้ยื่นก่อนการถ่ายทำไม่น้อยกว่าสามวันทำการ

(๒) ภาพยนตร์ตามข้อ ๔ (๒) ให้ยื่นก่อนการถ่ายทำไม่น้อยกว่าห้าวันทำการ

(๓) ภาพยนตร์ตามข้อ ๔ (๓) ให้ยื่นก่อนการถ่ายทำไม่น้อยกว่าสิบวันทำการ

ข้อ ๘ เมื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้ตรวจสอบคำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๕ แล้วเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้ดำเนินการเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ภาพยนตร์ตามข้อ ๔ (๑) ให้แล้วเสร็จภายในสามวันทำการ

(๒) ภาพยนตร์ตามข้อ ๔ (๒) ให้แล้วเสร็จภายในห้าวันทำการ

(๓) ภาพยนตร์ตามข้อ ๔ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในสิบวันทำการ

ระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมระยะเวลาที่ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต หรือผู้ประสานงานชี้แจงรายละเอียดหรือส่งเอกสารเพิ่มเติม หรือขอให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พิจารณาเห็นว่าคำขออนุญาตหรือเอกสารหลักฐานที่ยื่นไว้ตามข้อ ๕ มีข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดไม่เพียงพอต่อการพิจารณา ให้แจ้งผู้ยื่น ขออนุญาตหรือผู้ประสานงานชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือ ส่งเอกสาร ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หากการสร้างหรือถ่ายทำภาพยนตร์ดังกล่าว มีบท เนื้อหาหรือ ฉากเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่นใด คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ และวีดิทัศน์อาจขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบ การพิจารณาได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พิจารณาแล้วเห็นว่าเค้าโครง เรื่องย่อ บทภาพยนตร์ บทสนทนา และลักษณะ หรือรูปแบบของฉากที่จะถ่ายทำ หรือจะสร้าง หรือตกแต่ง รวมทั้งสถานที่ ที่ใช้ในการถ่ายทำ ไม่มีเนื้อหาในลักษณะบ่อนทำลาย หรือขัดต่อความสงบ เรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ส่งผลกระทบต่อ ความมั่นคง สิ่งแวดล้อม และเกียรติภูมิของประเทศไทย หรือมีเนื้อหา ดังกล่าว และผู้ยื่นขออนุญาตได้ปรับปรุงหรือแก้ไขเนื้อหา หรือฉากบางส่วน ในบทภาพยนตร์ออก ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พิจารณาอนุญาตได้

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาตามข้อ ๑๐ ให้ผู้ยื่นขออนุญาตทราบภายในสามวันทำการ นับจากวันที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีคำสั่ง

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ ต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำติดตามกำกับดูแลการสร้างภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจนกว่าจะเสร็จสิ้น โดยผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกำหนด

ข้อ ๑๓ ก่อนเริ่มการถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้ประสานงานต้องแจ้งกำหนดเวลาการถ่ายทำและสถานที่ถ่ายทำให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวันทำการ

ผู้รับอนุญาตต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์ และเค้าโครง ตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม ณ จุดถ่ายทำ

ในขณะถ่ายทำภาพยนตร์ หากผู้รับอนุญาตหรือผู้ถ่ายทำภาพยนตร์ มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำ หรือจำเป็นต้องแก้ไขบทภาพยนตร์ ที่ได้รับอนุญาตไว้ ซึ่งไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงแก้ไขในสาระสำคัญให้กระทำได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตสร้างภาพยนตร์ ดำเนินการสร้างภาพยนตร์ ขัดต่อมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือ ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต

ให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พิจารณา
ดำเนินการหรือ สั่งการตามมาตรา ๖๑ ประกอบกับมาตรา ๖๓ แห่ง
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

ข้อ ๑๕ เมื่อเสร็จสิ้นการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวันให้ผู้ได้รับ
อนุญาตหรือผู้ถ่ายทำภาพยนตร์ นำวัสดุที่ใช้ในการบันทึกภาพยนตร์
ดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำลงลายมือชื่อกำกับไว้ตาม
หลักเกณฑ์ที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

แบบ กต. ๑ (F1)

APPLICATION FORM FOR FILMING IN THAILAND

DATE.....

NAME OF APPLICANT.....

ADDRESS.....

.....COUNTRY.....

TEL.....FAX.....E-MAIL.....

WEBSITE.....

FILM TITLE.....

TYPE : ☐ FEATURE/SHORT FILM ☐ THEATRE/TV COMMERCIAL

☐ MUSIC VIDEO TV DRAMA ☐ TV SERIES ☐ TV PROGRAM

☐ DOCUMENTARY OTHERS (Please specify).....

FORMAT ☐ 16 mm. ☐ 35 mm.

☐ BETACAM U-MATIC ☐ HD ☐ DIGITAL

☐ OTHERS (Please Specify).....

LENGTH :Hrs,Mins,Secs.

LOCATIONS SHOOTING.....

 ARRIVAL DATE OF MAIN FILM CREWS.....
 PERIOD OF FILMING.....
 BUDGET FOR FILMING IN THAILAND :
 ACCOMMODATION IN THAILAND :
 ADDRESS.....
 TEL.....FAX.....E-MAIL.....
 LOCAL CO-ORDINATOR IN THAILAND : ☐ COMPANY INDIVIDUAL
 REGISTRATION NO.....
 NAME OF COMPANY.....
 CO-ORDINATOR'S NAME.....
 ADDRESS.....
 TEL.....FAX.....
 MOBILE.....E-MAIL.....

We hereby agree to abide by Thai laws and regulations, particularly those relating to permission to work in Thailand. The filming process and end product shall not adversely affect the national security, public order, good morals, environment and dignity of the Thai nation. We will allow the Monitoring Officer (representative from the Office of Tourism Development) to monitor and give advice while shooting in Thailand at the locations as indicated in the shooting permit and also pay the per diem to the Monitoring Officer as specified in the regulations of Office of Tourism Development with attached.

SIGNED.....	SIGNED.....
(.....)	(.....)
☐ PRODUCER / ☐ DIRECTOR.....	LOCAL CO-ORDINATOR
PASSPORT NO.....	PASSPORT NO.....

ADDRESS : THAILAND FILM OFFICE
OFFICE OF TOURISM DEVELOPMENT
MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS
RAMA I ROAD, BANGKOK 10330
TEL : (66) 2216 6907, (66) 22157430-31
FAX : (66) 2216 6656, (66) 2215 7432
WEBSITE : WWW.THAILANDFILMOFFICE.ORG
E-MAIL : FILM@THAILANDFILMOFFICE.ORG
THAILANDFILMOFFICE@TOURISM.GO.TH

สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ

กต. ๑ (F1)

List of Document Attached with Filming Application

1. Assignment letter between the foreign film production and local coordinator
2. Copy of Local Coordinator Registration from Office of Tourism Development
3. Shooting schedule (Date and Location of filming)
4. Name list of crew/position/passport number & copy of passport
5. Supporting documents in Thai and in English :
 - a. Storyboard for Commercials
 - b. Concept, Treatment and Interview Script for Documentaries, TV Programme and Public Relations
 - c. Theme (Concept) and Lyric for Music Video
 - d. Synopsis, Final Script and Dialogue Script for Feature Film, Short Film and TV Series/Drama
 - e. Details of content and objectives for Game Show or Reality Show

6. Please submit the original and copies of above document to the Office of Tourism Development :
- a. The original and 6 copies for Commercials, Documentaries, TV Programme, Public Relations and Music Video
 - b. The original and 25 copies for Feature Film, Short Film, TV Series/Drama and Game Show or Reality Game

แบบ ภต. ๑ (F1)

แบบคำขออนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย

วันที่.....

ชื่อผู้ขออนุญาต (ต่างประเทศ).....

ตั้งอยู่ที่.....

.....ประเทศ.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....อีเมล.....

เว็บไซต์.....

ชื่อภาพยนตร์.....

ชนิด : ☐ ภาพยนตร์เรื่องยาว/เรื่องสั้น ☐ ภาพยนตร์โฆษณา ☐ มิวสิก วิดีโอ ☐ ละครโทรทัศน์

☐ ภาพยนตร์ชุด รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์สารคดี อื่นๆ (โปรดระบุ).....

รูปแบบที่ใช้บันทึก ☐ 16 มม. ☐ 35 มม.

เบต้าแค ☐ ยูเมติก ☐ เอชดี ☐ ดิจิตอล ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ความยาว :ชั่วโมง.....นาที.....วินาที

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย.....
 วันที่คณะถ่ายทำเดินทางมาถึงประเทศไทย.....
 วันที่ถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย.....
 งบประมาณที่ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ในประเทศไทย.....
 สถานที่พักในประเทศไทย :
 ตั้งอยู่ที่.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....อีเมล.....
 รายละเอียดของผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย :
☐ นิติบุคคล ชื่อ.....ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ประสาน.....
☐ บุคคลธรรมดา ชื่อ.....
 ที่อยู่เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 โทรศัพท์มือถือ.....อีเมล.....

ข้าพเจ้ายินยอมปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของประเทศไทยตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงานในประเทศไทย และขอรับรองว่ากระบวนกรถ่ายทำ หรือสื่อที่เตรียมขึ้นหรือสื่อที่เสร็จสมบูรณ์จะไม่เนื้อหาในลักษณะบ่อนทำลาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงสิ่งแวดล้อม และเกียรติภูมิของประเทศไทย ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำติดตามกำกับดูแลการสร้างภาพยนตร์ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจนกว่าจะเสร็จสิ้น โดยยินยอมเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการติดตามกำกับดูแลการสร้างภาพยนตร์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแลการถ่ายทำตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกำหนดตามเอกสารแนบ

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
 (.....) (.....)
☐ ผู้อำนวยการสร้าง หรือ ☐ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์
 หนังสือเดินทางเลขที่..... ทะเบียนผู้ประสานงาน เลขที่.....

สถานที่ติดต่อ : กองกิจการภาพยนตร์

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ถนนพระรามที่ 1 กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์: (66) 2216 6907 (66) 22157430-31

โทรสาร : (66) 2216 6656 (66) 2215 7432

เว็บไซต์ : WWW.THAILANDFILMOFFICE.ORG

อีเมล : FILM@THAILANDFILMOFFICE.ORG

THAILANDFILMOFFICE@TOURISM.GO.TH

สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ

เอกสารหลักฐานประกอบแบบ ภต. ๑ (F1) ขออนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

- ข้อ ๑ หนังสือการมอบหมายผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์จากคณะถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ
- ข้อ ๒ ลำเนาหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย
จากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
- ข้อ ๓ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ถ่ายทำ
- ข้อ ๔ รายชื่อ ตำแหน่งและหมายเลขหนังสือเดินทางพร้อมสำเนาหนังสือเดินทางของคณะถ่ายทำชาวต่างประเทศ
ที่จะเข้ามาในประเทศไทย
- ข้อ ๕ จัดทำรายละเอียดการถ่ายทำเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้
- (๕.๑) โฆษณา ได้แก่ บทภาพ
 - (๕.๒) สารคดี รายการโทรทัศน์ และ สื่อประชาสัมพันธ์ ได้แก่ แนวนึก คำโคร่งและบทสัมภาษณ์
 - (๕.๓) มิวสิควิดีโอ ได้แก่ แนวนึก และ เนื้อเพลง
 - (๕.๔) เรื่องยาว เรื่องสั้น และ ภาพยนตร์หรือ ละครโทรทัศน์ ได้แก่ เรื่องย่อบทภาพยนตร์ และบทสนทนา
 - (๕.๕) รายการเกมโชว์หรือเกมชีวิตจริง ได้แก่ รูปแบบการถ่ายทำและวิธีการแข่งขัน

ข้อ ๖ จำนวนเอกสารตามข้อ ๕ ที่ต้องจัดทำ

(๖.๑) โฆษณา สารคดี รายการโทรทัศน์ สื่อประชาสัมพันธ์ และมีลิขสิทธิ์ไอ้ต้นฉบับ ๑ ชุดพร้อมสำเนา

จำนวน ๖ ชุด

(๖.๒) เรื่องยาว เรื่องสั้น ภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์ และรายการเกมโชว์หรือเกมทีวีจริง ต้นฉบับ ๑ ชุด

พร้อมสำเนา จำนวน ๒๕ ชุด

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณา

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๓๓
๑๓, และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
๑๖, ๑๗ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓
มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์
และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์
และสื่อโฆษณา พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง หน้า ๓๓-๔๒ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สื่อโฆษณาภาพยนตร์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

หมวด ๑

การขออนุญาต และการอนุญาตนำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะนำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานตามแบบ ภย. ๑ ท้ายประกาศนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สิทธิในภาพยนตร์ที่ยื่นคำขออนุญาต หรือสำเนาเอกสารดังกล่าว ในกรณีที่ เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

(๓) สำเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำภาพยนตร์เข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีภาพยนตร์ต่างประเทศที่นำเข้าผ่านพิธีการศุลกากร

(๔) ภาพยนตร์ที่ประสงค์จะขออนุญาต จำนวน ๒ ชุด ในกรณีที่ภาพยนตร์นั้นต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉายเป็นการเฉพาะ ต้องนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวมาด้วย

(๕) บทพากย์หรือคำบรรยายภาพยนตร์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๕ ให้สำนักงานตรวจสอบคำขออนุญาต หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๔ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้สั่งไม่อนุญาต หากหลักฐานและเอกสารครบถ้วนให้พิจารณาตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพยนตร์ที่ขออนุญาตไม่มีลักษณะหรือเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในภาพยนตร์ประเภทที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการสั่งอนุญาตและให้กำหนดว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดตามมาตรา ๒๖ (๑) ถึง (๖)

ในการพิจารณากำหนดประเภทภาพยนตร์ตามวรรคหนึ่ง หากผู้ยื่นคำขออนุญาตยินยอมให้แก้ไข หรือตัดทอนเนื้อหาของภาพยนตร์บางส่วนออก เพื่อให้สามารถจัดอยู่ในประเภทที่ตนประสงค์จะขออนุญาต

ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ผู้ขออนุญาตยินยอมให้แก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาออกแล้ว

ข้อ ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพยนตร์ที่ขออนุญาตมีลักษณะหรือเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในภาพยนตร์ประเภทที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออก หากผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ประสงค์จะแก้ไขหรือตัดทอน ให้คณะกรรมการกำหนดให้ภาพยนตร์ดังกล่าวเป็นภาพยนตร์ประเภทที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตยินยอมแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาตามที่คณะกรรมการแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๗ ต่อไป

ข้อ ๙ ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบ และให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ไม่มีการอุทธรณ์และสิ้นสุดระยะเวลาการอุทธรณ์หรือกรณีที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้สำนักงานส่งภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาให้นายทะเบียนกลางเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๑ ต่อไป

ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและกำหนดหมายเลขรหัส ประทับตราเครื่องหมายอนุญาต และประเภทของภาพยนตร์เรียบร้อยแล้วไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดคืนให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต

หมวด ๒

การขออนุญาต และการอนุญาตนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่
ในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร
ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานตามแบบ ภย. ๒
ท้ายประกาศนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัว
คนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล
ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่ง
รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาต
ให้ใช้สิทธิในสื่อโฆษณาที่ยื่นคำขออนุญาต หรือสำเนาเอกสารดังกล่าว
ในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทย และมีผู้รับรอง
คำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัว
คนต่างด้าวของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

(๓) สำเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำสื่อโฆษณา
เข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีสื่อโฆษณาต่างประเทศที่นำเข้าผ่านพิธีการ
ศุลกากร

(๔) สื่อโฆษณาหรือสำเนาสื่อโฆษณาที่ประสงค์จะขออนุญาต
จำนวน ๒ ชุด

(๕) บทพากย์หรือคำบรรยายสื่อโฆษณาเป็นภาษาไทยพร้อม
ไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานตรวจสอบคำขออนุญาต หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๑ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ให้สั่งไม่อนุญาต หากหลักฐานและเอกสารครบถ้วนให้พิจารณาตามข้อ ๑๔ ต่อไป

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า สื่อโฆษณาที่ขออนุญาตไม่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำสื่อโฆษณาดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าสื่อโฆษณาใด มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออก

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ประสงค์จะแก้ไขหรือตัดทอนให้คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นำสื่อโฆษณาดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาในส่วนที่คณะกรรมการมีความเห็นตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำสื่อโฆษณาดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๔

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ไม่มีการอุทธรณ์และสิ้นสุดระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือกรณีที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้สำนักงานส่งสื่อโฆษณาที่ผ่านการตรวจพิจารณาให้นายทะเบียนกลางเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๑ ต่อไป

ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาสื่อโฆษณาที่ผ่านการตรวจพิจารณา และกำหนดหมายเลขรหัส ประทับตราเครื่องหมายอนุญาตไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดคืนให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต

หมวด ๓

การขออนุญาต และการอนุญาตส่งภาพยนตร์ ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการสำนักงานตามแบบ ภย. ๓ ท้ายประกาศนี้ พร้อมด้วย หลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ที่ยื่นคำขออนุญาต หรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทย และมีผู้รับรองคำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

(๓) ภาพยนตร์ที่ประสงค์จะขออนุญาต จำนวน ๒ ชุด ในกรณีที่ภาพยนตร์นั้นต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉายเป็นการเฉพาะ ต้องนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวมาด้วย

(๔) บทพากย์หรือคำบรรยายภาพยนตร์เป็นภาษาไทย พร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานตรวจสอบคำขออนุญาต หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๗ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า หลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ให้สั่งไม่อนุญาต หากหลักฐานและเอกสารครบถ้วนให้พิจารณาตามข้อ ๒๐ ต่อไป

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพยนตร์ที่ขออนุญาตไม่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำภาพยนตร์ดังกล่าวส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ

ประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออก

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ประสงค์จะแก้ไขหรือตัดทอนให้คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นำภาพยนตร์ดังกล่าวส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาในส่วนที่คณะกรรมการมีความเห็นตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำภาพยนตร์ดังกล่าวส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๒๐

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ไม่มีการอุทธรณ์และสิ้นสุดระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือกรณีที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้สำนักงานส่งภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาให้นายทะเบียนกลางเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๑ ต่อไป

ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณา และกำหนดหมายเลขรหัส ประทับตราเครื่องหมายอนุญาตไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดคืนให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

123 ว่า

แบบ ภย. ๑

คำขออนุญาตนำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน
หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ออกให้ ณ.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ประเทศ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตนำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า เลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร โดยมีรายละเอียดวิธีทัศน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....
- ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....
- (๒) เนื้อหาภาพยนตร์ ☐ ชีวิต ☐ ต่อสู้ ☐ สงคราม ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ ตื่นเต้น
- ☐ สยองขวัญ ☐ การ์ตูน ☐ ตลก ☐ ภาพยนตร์โฆษณา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๓) มีคำบรรยายภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๔) เสียงพากย์เป็นภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๕) ความยาว.....นาที.....วินาที จำนวน.....ชุด

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(๖) เจ้าของลิขสิทธิ์/ผู้อนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๓. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

☐ (ก) ถ้าเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนานางสี
รับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งสำนักงานและผู้ซึ่งรับผิดชอบ
ในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

☐ (ข) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สิทธิในภาพยนตร์
ที่ยื่นคำขออนุญาตหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรอง
คำแปลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

☐ (ค) ถ้าเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำวีดิทัศน์เข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณี
วีดิทัศน์ต่างประเทศ

☐ (ง) วีดิทัศน์ที่ประสงค์จะขออนุญาตจำนวน๒๒ชุด

- ☐ (จ) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการฉายภาพยนตร์เป็นการเฉพาะ
- ☐ (ฉ) บทพากย์หรือคำบรรยายภาพยนตร์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

จำนวน ๑ ชุด

- ☐ (ซ) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย
- ☐ (ฅ) เอกสารสรุปเรื่องย่อภาพยนตร์
๔. ข้าพเจ้าเห็นว่าภาพยนตร์ที่ยื่นคำขออนุญาตจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภท
- ☐ ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- ☐ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- ☐ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูอายุตั้งแต่ ๑๓ ปีขึ้นไป
- ☐ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป
- ☐ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป
- ☐ ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ดูอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีดู

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาต
()

สำนักงานได้ตรวจสอบคำขออนุญาตนำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย
ในราชอาณาจักรแล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขออนุญาตเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน
- ☐ คำขออนุญาตเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วนขาด.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

၁၂၆ ဘုံ

แบบ ภย. ๒

คำขออนุญาตนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ออกให้ โดย.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตนำสื่อโฆษณาประเภท ☐ ภาพยนตร์ตัวอย่าง ☐ แผ่นพับ ☐ ใบปิดประกาศ ☐ อื่นๆ ไปรณรงค์.....ออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร
๓. รายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่จะโฆษณา
- ๓.๑ ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....
- ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....
- ๓.๒ เจ้าของลิขสิทธิ์/ผู้จัดทำ.....
- อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
- ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

๔. พร้อมคำขอขึ้นเข้าพเจ้าได้แบบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

- ☐ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนานั่งถือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงคที่ต้งสำนักงานและผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน
- ☐ (ข) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ที่ยื่นคำขออนุญาตหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล
- ☐ (ค) สำเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำสื่อโฆษณาเข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีสื่อโฆษณาต่างประเทศที่นำเข้ามาเพื่อการศุลกากร
- ☐ (ง) สำเนาสื่อโฆษณาที่จะขออนุญาต จำนวน ๒ ชุด
- ☐ (จ) บทพากย์หรือคำบรรยายสื่อโฆษณาเป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด
- ☐ (ฉ) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต
()

สำนักงานได้ตรวจสอบคำขออนุญาตนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่ในราชอาณาจักรแล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานถูกต้องครบถ้วน
- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วน ขาด.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คำขออนุญาตส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักร
ออกไปนอกราชอาณาจักร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ออกให้ โดย.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ประเทศ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร

๓. รายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์

(๑) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....

ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....

(๒) เนื้อหาภาพยนตร์ ☐ ชีวิต ☐ ต่อสู้ ☐ สงคราม ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ ตื่นเต้น

☐ สยองขวัญ ☐ การ์ตูน ☐ ตลก ☐ ภาพยนตร์โฆษณา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

(๓) มีคำบรรยายภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี

☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

(๔) เสียงพากย์เป็นภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี

☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

(๕) ความยาว.....นาที.....วินาที จำนวน.....ชุด

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(๖) เจ้าของลิขสิทธิ์.....
 สถานที่ติดต่อเลขที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๔. พร้อมคำขอขึ้นข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

☐ (ก) คำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงานและผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

☐ (ข) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สิทธิในภาพยนตร์ที่ยื่นคำขออนุญาตหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เปลี่ยนภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

☐ (ค) ภาพยนตร์ที่ประสงค์จะขออนุญาตจำนวน ๒ ชุด

☐ (ง) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการภาพยนตร์เป็นการเฉพาะ

☐ (จ) บทพากย์หรือคำบรรยายภาพยนตร์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จำนวน ๑ ชุด

- ☐ (ง) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย
- ☐ (ข) เอกสารสรุปเรื่องย่อภาพยนตร์

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต
()

สำนักงานได้ตรวจสอบคำขออนุญาตส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร
แล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานถูกต้องครบถ้วน
- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วน ขาด.....
-
-

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาวีดิทัศน์และสื่อโฆษณา

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๒๐, ๒๑
พ.ร.บ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาตรา ๔๘ วรรคสอง มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาวีดิทัศน์และสื่อโฆษณา พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง หน้า ๕๐-๕๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สื่อโฆษณาวิดิทัศน์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

หมวด ๑

การขออนุญาต และการอนุญาตนำวิดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะนำวิดิทัศน์ออกฉายให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานตามแบบ วท. ๑ ท้ายประกาศนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สิทธิในวิดิทัศน์ที่ยื่นคำขออนุญาต หรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

(๓) สำเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำวีดิทัศน์เข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีวีดิทัศน์ต่างประเทศที่นำเข้าผ่านพิธีการศุลกากร

(๔) วีดิทัศน์ที่ประสงค์จะขออนุญาต จำนวน ๒ ชุด ทั้งนี้จะอยู่ในวัสดุรูปแบบใดก็ได้ ในกรณีที่วีดิทัศน์นั้นต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูเป็นการเฉพาะ ต้องนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวมาด้วย

(๕) บทพากย์หรือคำบรรยายวีดิทัศน์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๕ ให้สำนักงานตรวจสอบคำขออนุญาต หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๔ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้สั่งไม่อนุญาต หากหลักฐานและเอกสารครบถ้วนให้พิจารณาตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า วีดิทัศน์ที่ขออนุญาตไม่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำวีดิทัศน์ดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า วิถีทัศน์ที่ขออนุญาตมีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไข หรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออก หากผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ประสงค์จะแก้ไขหรือตัดทอน ให้คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นำวิถีทัศน์ดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตยินยอมแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าว ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำวิถีทัศน์ดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๙ ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบ และให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ไม่มี การอุทธรณ์และสิ้นสุดระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือกรณีที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้สำนักงานส่งวิถีทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาให้นายทะเบียนกลางเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑ ต่อไป

ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาวิถีทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณา และกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายอนุญาตเรียบร้อยแล้วไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดคืนให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต

หมวด ๒

การขออนุญาต และการอนุญาตนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่
ในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร
ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานตามแบบ วท. ๒
ท้ายประกาศนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัว
คนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล
ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่ง
รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาต
ให้ใช้ลิขสิทธิ์ในสื่อโฆษณาที่ยื่นคำขออนุญาต หรือสำเนาเอกสารดังกล่าว
ในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทย และมีผู้รับรอง
คำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรอง
คำแปล

(๓) สำเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำสื่อโฆษณา
เข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีสื่อโฆษณาต่างประเทศที่นำเข้าผ่านพิธีการ
ศุลกากร

(๔) สื่อโฆษณาหรือสำเนาสื่อโฆษณาที่ประสงค์จะขออนุญาต
จำนวน ๒ ชุด

(๕) บทพากย์หรือคำบรรยายสื่อโฆษณาเป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานตรวจสอบคำขออนุญาต หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๑ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ให้สั่งไม่อนุญาต หากหลักฐานและเอกสารครบถ้วนให้พิจารณาตามข้อ ๑๔ ต่อไป

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า สื่อโฆษณาที่ขออนุญาตไม่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำสื่อโฆษณาดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าสื่อโฆษณาใดมีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออก

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ประสงค์จะแก้ไขหรือตัดทอน ให้คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นำสื่อโฆษณาดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาในส่วนที่คณะกรรมการมีความเห็นตามวรรคสองให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำสื่อโฆษณาดังกล่าวออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๔

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ไม่มีการอุทธรณ์และสิ้นสุดระยะเวลาการอุทธรณ์หรือกรณีที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้สำนักงานส่งสื่อโฆษณาที่ผ่านการตรวจพิจารณาให้นายทะเบียนกลางเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑ ต่อไป

ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาสื่อโฆษณาที่ผ่านการตรวจพิจารณาและกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายอนุญาตไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดคืนให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต

หมวด ๓

การขออนุญาต และการอนุญาตส่งวีดิทัศน์ ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะส่งวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานตามแบบ วท. ๓ ท้ายประกาศนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สิทธิในวิดิทัศน์ที่ยื่นคำขออนุญาต หรือสำเนาเอกสารดังกล่าว ในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทย และมีผู้รับรองคำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้แปลและผู้รับรอง คำแปล

(๓) วิดิทัศน์ที่ประสงค์จะขออนุญาต จำนวน ๒ ชุด ทั้งนี้ จะอยู่ในวัสดุรูปแบบใดก็ได้ ในกรณีที่วิดิทัศน์นั้นต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูเป็นการเฉพาะ ต้องนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวมาด้วย

(๔) บทพากย์หรือคำบรรยายวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานตรวจสอบคำขออนุญาต หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๗ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ให้สั่งไม่อนุญาต หากหลักฐานและเอกสารครบถ้วนให้พิจารณาตามข้อ ๒๐ ต่อไป

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า วีดิทัศน์ที่ขออนุญาตไม่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำวีดิทัศน์ดังกล่าว ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า วีดิทัศน์ใดมีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออก

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ประสงค์จะแก้ไขหรือตัดทอนให้คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นำวีดิทัศน์ดังกล่าวส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาในส่วนที่คณะกรรมการมีความเห็นตามวรรคสองให้คณะกรรมการอนุญาตให้นำวีดิทัศน์ดังกล่าวส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบ และให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๒๐

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ไม่มีกรอุทธรณ์และสิ้นสุดระยะเวลาการอุทธรณ์หรือกรณีที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณา

อุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้สำนักงานส่งวิดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาให้
นายทะเบียนกลางเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับ
โดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑ ต่อไป

ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาวิดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณา
และกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายอนุญาตไว้เพื่อใช้
ในการตรวจสอบหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดคืนให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์แห่งชาติ

แบบ วท. ๑

คำขออนุญาตนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน
หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ออกให้ ณ.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ประเทศ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตนำวิถีทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร โดยมีรายละเอียดวิถีทัศน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....
- ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....
- (๒) เนื้อหาภาพยนตร์^๒ ☐ ชีวิต ☐ ต่อดู ☐ สงคราม ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ ตื่นเต้น
- ☐ สยองขวัญ ☐ การ์ตูน ☐ ตลก ☐ ภาพยนตร์โฆษณา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๓) มีคำบรรยายภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๔) เสียงพากย์เป็นภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๕) ความยาว.....นาที.....วินาที จำนวน.....ชุด

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

^๒ แกไขความเดิม โดยแก้คำผิดประกาศคณะกรรมการการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาวิถีทัศน์และสื่อโฆษณา พ.ศ. ๒๕๕๒, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๖๑ ง หน้า ๔๒ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

(๖) เจ้าของลิขสิทธิ์/ผู้อนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....โทรออก/ชอຍ.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๓. พร้อมคำขอขึ้นเจ้าได้แบบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

☐ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับข้อวัตถุประสงค์ที่ตั้งสำนักงานและผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

☐ (ข) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ในวีดิทัศน์ชิ้นคำขออนุญาตหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เปลี่ยนภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

☐ (ค) สำเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำวีดิทัศน์เข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีวีดิทัศน์ต่างประเทศ

☐ (ง) วีดิทัศน์ที่จะส่งจะขออนุญาตจำนวน ๒ ชุด

☐ (จ) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการฉายเล่นหรือดูเป็นการเฉพาะ

- ☐ (ง) บทพากย์หรือคำบรรยายวิถีทัศน์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จำนวน ๑ ชุด
- ☐ (ข) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย
- ☐ (ค) เอกสารสรุปเรื่องย่อยุติทัศน์

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

()

สำนักงานได้ตรวจสอบคำขออนุญาตนำวิถีทัศน์ออกฉายให้เช่าแลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรแล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานถูกต้องครบถ้วน
- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วนขาด.....
-
-

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตนำสื่อโฆษณาประเภท ☐ วิถีทัศน์ตัวอย่าง ☐ แผ่นพับ ☐ ใบปิดประกาศ ☐อื่นๆ ไปกระบุ.....ออกเผยแพร่ในราชอาณาจักร
๓. รายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่จะโฆษณา
- ๓.๑ ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....
- ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....
- ๓.๒ เจ้าของลิขสิทธิ์วิถีทัศน์.....
- อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
- ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

๔. พร้อมคำขอขึ้นเข้าพเจ้าได้แบบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

☐ (ก) ถ้าเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนานั่งสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งสำนักงานและผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

☐ (ข) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ในวีดิทัศน์ที่ยื่นคำขออนุญาตหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

☐ (ค) ถ้าเนาเอกสารการอนุญาตจากกรมศุลกากรให้นำสือโฆษณาเข้ามาในราชอาณาจักรในกรณีสือโฆษณาต่างประเทศที่นำผ่านพิธีการศุลกากร

☐ (ง) ถ้าเนาสือโฆษณาที่ประสงค์จะขออนุญาต จำนวน ๒ ชุด

☐ (จ) บทพากย์หรือคำบรรยายสือโฆษณาเป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ชุด

☐ (ฉ) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย

ลงสือ.....ผู้ขออนุญาต

()

สำนักงานได้ตรวจสอบคำขออนุญาตนำสื่อโฆษณาออกเผยแพร่ในราชอาณาจักรแล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานถูกต้องครบถ้วน
- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วน ขาด.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบ วท. ๓

คำขออนุญาตส่งวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักร
ออกนอกราชอาณาจักร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ออกให้โดย.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ประเทศ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตส่งวิถีทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร
๓. รายละเอียดเกี่ยวกับวิถีทัศน์
- (๑) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....
- ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....
- (๒) เนื้อหาภาพยนตร์^๒ ☐ ชีวิต ☐ ต่อดู ☐ สงคราม ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ ตื่นเต้น
- ☐ สยองขวัญ ☐ การ์ตูน ☐ ตลก ☐ วิถีทัศน์โฆษณา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๓) มีคำบรรยายภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๔) เสียงพากย์เป็นภาษา ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ จีน ☐ ญี่ปุ่น ☐ ฝรั่งเศส ☐ เกาหลี
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
- (๕) ความยาว.....นาที่.....วินาที จำนวน.....ชุด

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

^๒ แกไขความเดิม โดยแก้คำผิดประกาศคณะกรรมการการภาพยนตร์และวิถีทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาวิถีทัศน์และสื่อโฆษณา พ.ศ. ๒๕๕๒, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๖๑ ง หน้า ๔๒ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

(๖) เจ้าของลิขสิทธิ์.....
 สถานที่ติดต่อเลขที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๔. พร้อมคำขอขึ้นข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

☐ (ก) คำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงานและผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

☐ (ข) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ในวีดิทัศน์ที่ยื่นคำขออนุญาตหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

- ☐ (ค) วิดิทัศน์ที่ประสงค์จะขออนุญาตจำนวน ๒ ชุด
- ☐ (ง) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการฉายเล่นหรือดูเป็นการเฉพาะ
- ☐ (จ) บทพากย์หรือคำบรรยายวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยพร้อมไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จำนวน ๑ ชุด

- ☐ (ง) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย
- ☐ (ข) เอกสารสรุปเรื่องย่อดังกล่าว

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต
()

สำนักงานได้ตรวจสอบคำขออนุญาตดังกล่าวที่สำนักงานได้ส่งไปในราชอาณาจักร
แล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานถูกต้องครบถ้วน
 - ☐ คำขออนุญาต เอกสาร หลักฐานไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วน ขาด.....
-
-

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการแยกพื้นที่การให้บริการร้านวีดิทัศน์
และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๒๒

พ.ร.บ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ
มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และ
วีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการแยกพื้นที่การให้บริการ
ร้านวีดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือ
วีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง หน้า ๕๖-๕๗ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ในสถานที่เดียวกัน ต้องมีการแยกพื้นที่การให้บริการของการประกอบกิจการทั้งสองส่วนออกจากกันตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การแยกพื้นที่การให้บริการออกจากกันอย่างน้อยต้องมีผนังหรือฉากกั้น โดยส่วนที่มีความสูงจากพื้นหนึ่งเมตรขึ้นไปของผนังหรือฉากกั้นต้องเป็นวัสดุโปร่งใส เพื่อให้สามารถมองเห็นจากภายนอกได้

(๒) มีทางเข้าของพื้นที่ทั้งสองส่วนแยกต่างหากจากกัน

(๓) ต้องจัดให้มีผู้ดูแลพื้นที่ในแต่ละส่วนอย่างน้อยส่วนละหนึ่งคน

ข้อ ๔ ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ ต้องจัดทำแผนผังแสดงการแยกพื้นที่การให้บริการร้านวิดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ยื่นพร้อมคำขออนุญาตประกอบกิจการ

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะปรับเปลี่ยนพื้นที่การให้บริการร้านวีดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว ต้องจัดทำแผนผังการแยกพื้นที่การให้บริการร้านวีดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่จะปรับเปลี่ยนยื่นต่อนายทะเบียน และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะปรับเปลี่ยนรูปแบบการแยกพื้นที่การให้บริการได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม

เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๑^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๔ แห่ง
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมาย ๕, ๒๗
ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล พ.ร.บ.
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และ
มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
วัฒนธรรม ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวนายทะเบียนให้เป็นไปตามแบบที่ ๑
ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่ ๒
ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ออกบัตรประจำตัว
นายทะเบียน

^๑ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง หน้า ๖ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตจังหวัดอื่น^๒

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากสังกัดตามที่ระบุไว้ในประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการเป็นนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ส่งคืนบัตรประจำตัวนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แก่ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมหรือนายทะเบียนแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

^๒ ยกเลิกความเดิมและให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน โดย ข้อ ๑ แห่ง ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง หน้า ๔๗ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนออกตามความใน
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.	(ตราครุฑ)
	บัตรประจำตัวนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงวัฒนธรรม
	วันออกบัตร...../...../.....
	๘.๕ ซม.

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	รูปถ่าย แต่งเครื่องแบบปกกติขาว หรือเครื่องแบบ ปฏิบัติราชการ หน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด ๒.๕ x ๓ ซม.	เลขที่..... ชื่อ..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในท้องที่.....
	 ลายมือชื่อผู้ถือบัตร	 กระทรวงวัฒนธรรม
		๘.๕ ซม.
	ตราครุฑ	

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ออกตามความใน
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.	(ตราครุฑ) บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงวัฒนธรรม วันออกบัตร...../...../..... บัตรหมดอายุ...../...../.....
	๘.๕ ซม.

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	รูปถ่าย แต่งเครื่องแบบปกกติขาว หรือเครื่องแบบ ปฏิบัติราชการ หน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด ๒.๕ x ๓ ซม.	เลขที่..... ชื่อ..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑^๑ ในท้องที่.....
	 ลายมือชื่อผู้ถือบัตร	 นายทะเบียน
		๘.๕ ซม.

ตราครุฑ

^๑ แก้ไขความเดิม โดยแก้คำผิดประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัว
นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑,
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๔๐ ง หน้า ๑๔๒ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑

ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๑*

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หน้า ๒-๔
ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ
มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน
และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑

(๒) ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่เพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑

* ยกเลิกประกาศกระทรวงวัฒนธรรมฉบับเดิมและใช้ประกาศฉบับนี้แทน, ราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง หน้า ๔๔-๔๖ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร

(ก) ข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรมการศาสนา กรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภทอำนวยการ หรือตำแหน่งประเภทบริหาร ทั้งนี้ ตามที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย

(ข) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล

(ค) ผู้อำนวยการเขต กรุงเทพมหานคร

(ง) ข้าราชการตำรวจมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสืบสวนและงานป้องกันปราบปราม ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น

(ก) วัฒนธรรมจังหวัดและข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการขึ้นไป

(ข) นายอำเภอและปลัดอำเภอ

(ค) ปลัดเทศบาล

(ง) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(จ) ปลัดเมืองพัทยา

(ฉ) ข้าราชการตำรวจมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสืบสวนและงานป้องกันปราบปราม ในสังกัด ตำรวจภูธรจังหวัด

(๓) ในเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(ก) ข้าราชการตำรวจมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสืบสวนและงานป้องกันปราบปราม ในสังกัด กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(ข) ข้าราชการตำรวจมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสืบสวนและงานป้องกันปราบปราม ที่ปฏิบัติงาน ในตำรวจภูธรภาค ๑-๕ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ ดังต่อไปนี้ มีอำนาจเข้าไป ในสถานที่สร้างภาพยนตร์ไทยได้

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป หรือ ตำแหน่งประเภทอำนวยการ หรือตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ข้าราชการตำรวจมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป

(๓) พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการ
พลเรือนสามัญระดับเจ็ด หรือเทียบเท่า

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามประกาศ
กระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่
๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ และประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ยังคงเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากสังกัดตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓
หรือจนกว่าบัตรประจำตัวจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นเกี่ยวกับ

การสร้างภาพยนตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕
ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์
แห่งชาติออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หน้า

๑๒

พ.ร.บ.

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์
และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การขอความเห็นและคำปวยการในการให้
ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้สร้างภาพยนตร์ผู้ใดประสงค์จะขอให้คณะกรรมการ
พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์
ก่อนดำเนินการสร้างว่ามีลักษณะเป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบ
เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือน

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง หน้า ๖ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑

ต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทยหรือไม่ ให้ยื่นคำขอ
ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พร้อมด้วยหลักฐานและ
เอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบ ภย. ๕ ทำระเบียบนี้

ข้อ ๔ การยื่นคำขอให้ส่งบทภาพยนตร์ และเรื่องย่อของภาพยนตร์
ที่ประสงค์จะสร้างเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน ในกรณี
ที่เป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลเป็นภาษาไทย และมีผู้รับรองคำแปล
พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล
มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร จำนวนแปดชุด

ข้อ ๕ ผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งขอความเห็น ต้องชำระค่าป่วยการ
ในการให้ความเห็นพร้อมกับการยื่นคำขอดังต่อไปนี้

(๑) ภาพยนตร์ที่มีความยาวของบทภาพยนตร์ไม่เกิน ๒๐ หน้า
ต้องชำระค่าป่วยการในการยื่นคำขอในอัตรา ๑,๐๐๐ บาท ต่อเรื่อง

(๒) ภาพยนตร์ที่มีความยาวของบทภาพยนตร์ตั้งแต่ ๒๑ หน้า
แต่ไม่เกิน ๕๐ หน้า ต้องชำระค่าป่วยการในการยื่นคำขอในอัตรา ๒,๐๐๐ บาท
ต่อเรื่อง

(๓) ภาพยนตร์ที่มีความยาวของบทภาพยนตร์ตั้งแต่ ๕๑ หน้า
ขึ้นไป ต้องชำระค่าป่วยการในการยื่นคำขอในอัตรา ๓,๐๐๐ บาท ต่อเรื่อง

ข้อ ๖ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ได้ตรวจสอบคำขอ หลักฐานและเอกสารที่ผู้สร้างภาพยนตร์ได้ยื่นไว้
ตามข้อ ๓ แล้ว เห็นว่าถูกต้องครบถ้วนและผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าป่วยการ
เรียบร้อยแล้ว ให้ดำเนินการเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์
และวีดิทัศน์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ
หลักฐาน และเอกสารถูกต้องและครบถ้วนและได้รับค่าป่วยการในการ
ยื่นคำขอแล้ว

ในกรณีที่หลักฐานหรือเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ส่งไม่ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์และแจ้งให้ผู้สร้างภาพยนตร์ทราบ

ข้อ ๓ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ อาจเรียกให้ผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งขอความเห็นมาชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

แบบ ภย. ๕

คำขอความเห็นเกี่ยวกับการให้ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ออกให้ ณ

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ประเทศ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจของ.....

สถานที่ติดต่อเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้ายื่นคำขอความเห็นเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์เพื่อพิจารณาว่ามีลักษณะที่เป็นการทำลาย
 ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและ
 เกียรติภูมิของประเทศไทยหรือไม่ โดยมีรายละเอียดภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....

ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....

(๒) เนื้อหาภาพยนตร์ ☐ ชีวิต ☐ ต่อสู้ ☐ สงคราม ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ ตื่นเต้น

☐ สยองขวัญ ☐ การ์ตูน ☐ ตลก ☐ ภาพยนตร์โฆษณา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

๓. พร้อมคำอธิบาย ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ

☐ (ก) ถ้าแนบบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือ
 รับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ที่ตั้งสำนักงาน และผู้ซึ่งรับผิดชอบ
 ในการดำเนินการของนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

☐ (ง) บทภาพยนตร์และเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่ประสงค์จะสร้างเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็น
 และอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร จำนวนสองชุด ในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศ
 ต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีผู้รับรองคำแปล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปลและผู้รับรองคำแปล

☐ (ค) หนังสือมอบอำนาจที่ติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
()

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้ตรวจสอบคำขอความเห็นเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์แล้วปรากฏว่า

- ☐ คำขอความเห็น หลักฐาน และเอกสารถูกต้องครบถ้วน
- ☐ คำขอความเห็น หลักฐาน และเอกสารไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วน ขาด.....
-
-

☐ ผู้ยื่นคำขอได้รับชำระค่าปายการเรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง มาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

โดยที่ภาพยนตร์และวิดิทัศน์เป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ สร้างรายได้ให้กับประเทศ เป็นสื่อบันเทิงที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย แต่อุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิดิทัศน์ในปัจจุบันยังขาดความพร้อมและการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเหมาะสม ดังนั้น เพื่อให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิดิทัศน์บรรลุผลยิ่งขึ้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องเข้ามาช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านต่างๆ เพื่อให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิดิทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือมีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรม ในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์

หน้า ๖

พ.ร.บ.

*ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕-๑๔ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

แห่งชาติกำหนดมาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง มาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ขอรับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้มีสิทธิขอรับการส่งเสริมในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์

“โครงการ” หมายความว่า โครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์

“กิจกรรม” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ข้อ ๔ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่จะขอรับการส่งเสริมต้องมีเนื้อหา
ของภาพยนตร์และวีดิทัศน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมประวัติศาสตร์ การเรียนรู้ ความหลากหลาย
ทางวัฒนธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณี

(๒) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม เสริมสร้างความสามัคคี
สร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือความสมานฉันท์ของสังคมและ
มนุษยชาติ

(๓) ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การลดภาวะโลกร้อน
การประหยัดพลังงาน การท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม หรือ
การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

(๔) ส่งเสริมศิลปะเชิงสร้างสรรค์

ข้อ ๕ โครงการหรือกิจกรรมที่จะขอรับการส่งเสริมต้องมีลักษณะ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาวิจัยองค์ความรู้ การพัฒนาข้อมูล สารสนเทศ
และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาและ
การผลิตผลงานภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๒) การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์
ให้มีศักยภาพ และมีความรู้ในการผลิตผลงานหรือการส่งเสริมเกี่ยวกับ
ธุรกิจภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๓) การส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามขั้นตอน
ต่างๆ ในกระบวนการสร้างตามที่เหมาะสมและจำเป็น

(๔) การจัดงานเทศกาลภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ

(๕) การเผยแพร่ โฆษณา และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ไปสู่สาธารณชนให้รู้จักในวงกว้างสำหรับภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๖) การยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลผู้มีส่วนสำคัญในอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์และยกระดับมาตรฐานของผลงานไปสู่ระดับนานาชาติ

ข้อ ๖ ผู้ขอรับการส่งเสริมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) เป็นผู้มีสัญชาติไทย

(ข) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

(ค) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการด้านภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ และกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินการของนิติบุคคล ต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (ข) (ค) และ (ง) และนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(ก) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลธรรมดา ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ทั้งนี้ ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัด ที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนไทย

(๓) มูลนิธิหรือสมาคม ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการดำเนินงานด้านภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์

(๔) สถานศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์

ข้อ ๗ ให้ผู้ขอรับการส่งเสริมยื่นคำขอต่อสำนักงาน โดยจัดทำเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมที่มีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและรายละเอียดของผู้ขอรับการส่งเสริม รวมทั้งผู้ร่วมดำเนินการ

(๒) วงเงินที่ขอรับการส่งเสริม

(๓) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ และภาระผูกพันต่าง ๆ ของผู้ขอรับการส่งเสริม

(๔) รายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม เช่น ชื่อเรื่อง เรื่องย่ออย่างสั้น โครงเรื่องขยาย (Treatment) วัตถุประสงค์ของโครงการหรือกิจกรรมและประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับ ประเภทภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ แผน และขั้นตอนการดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการและแผนการใช้จ่าย รวมทั้งข้อเสนออื่นๆ ที่จะประโยชน์ต่อการพิจารณา

(๕) ชื่อของผู้ให้การส่งเสริมทางการเงินหรือประโยชน์อื่นจากแหล่งอื่น พร้อมรายละเอียดในการให้การส่งเสริม (ถ้ามี)

(๖) หนังสือรับรองสิทธิในการสร้างภาพยนตร์และวีดิทัศน์ หรือในการจัดกิจกรรมซึ่งผู้ขอรับการส่งเสริมได้รับรองสิทธินั้นด้วยตนเอง

ข้อ ๘ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอรับการส่งเสริมแล้ว ให้ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๗ แล้ว ให้เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา

ข้อ ๙ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบตามข้อ ๘ แล้ว เห็นว่าไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ให้สำนักงานแจ้งผู้ขอรับการส่งเสริมเพื่อส่งเอกสารหลักฐานและรายละเอียดเพิ่มเติม หรือแก้ไขภายในสิบวันทำการ

ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตามจนพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานคืนคำขอนั้นแก่ผู้ขอรับการส่งเสริม ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิที่ผู้นั้นจะขอรับการส่งเสริมใหม่

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการส่งเสริมโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ เป็นสำคัญ

ในการพิจารณาคณะอนุกรรมการอาจขอให้ผู้ขอรับการส่งเสริมปรับปรุงหรือแก้ไขรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม แผนงานและงบประมาณ หรือให้ผู้ขอรับการส่งเสริมมาชี้แจงก่อนพิจารณาก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการพิจารณากลับกรองโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์เสร็จแล้ว ให้เสนอต่อคณะกรรมการภายในไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันพิจารณาเสร็จโดยระบุเหตุผล กรอบวงเงินที่เห็นควรส่งเสริม วิธีการให้การส่งเสริมและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

ข้อ ๑๒ การให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมอาจพิจารณาให้การส่งเสริม ดังต่อไปนี้

(๑) การให้เงินอุดหนุนแบบให้เปล่า

(๒) การให้เงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในสัญญา การกำหนดเงื่อนไขของสัญญาใน (๒) ให้พิจารณาถึงความเหมาะสม และความจำเป็นแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมแต่ละราย

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมตามข้อ ๑๒ แล้ว ให้สำนักงานแจ้งผู้ขอรับการส่งเสริมเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่อนุมัติ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับการส่งเสริมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิได้รับอนุมัติ

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุมัติให้รับการสนับสนุนตามข้อ ๑๒ ต้องมาขึ้นขอรับเงิน หรือมาทำสัญญาแล้วแต่กรณีกับสำนักงานภายในสิบห้าวัน นับแต่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุมัติ ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า การขอรับการส่งเสริมเป็นอันยุติ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิที่ผู้นั้นจะขอรับการส่งเสริมใหม่

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานจัดทำทะเบียนผู้ได้รับการส่งเสริม เพื่อกำกับดูแล ช่วยเหลือ ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และการใช้จ่ายเงิน ที่ได้รับการส่งเสริม

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมมีหน้าที่รายงานความก้าวหน้าของ การดำเนินงานตามที่ขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์และ ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พิจารณา ประเมินผลการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน เพื่อรายงานพร้อมทั้งความเห็นให้คณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจเรียกให้ผู้ได้รับการส่งเสริมมาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจะต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากสำนักงาน ตรวจสอบการดำเนินงานตามโครงการหรือ กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ดำเนินการตามโครงการ หรือกิจกรรมซึ่งได้ระบุในสัญญา ให้คณะกรรมการพิจารณาและ มอบหมายให้สำนักงานตักเตือนให้ผู้ได้รับการส่งเสริมปฏิบัติตามสัญญา และให้คณะกรรมการรายงานต่อคณะกรรมการด้วย

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่สำนักงานตักเตือนตามข้อ ๑๔ แต่ผู้ได้รับ การส่งเสริมยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญา หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเงินไปใช่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์หรือดำเนินการ ค่าใช้จ่ายเกินกว่ากำหนด ให้คณะกรรมการรายงานต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาระงับการให้การส่งเสริมตามโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว

ข้อ ๒๐ การให้การส่งเสริมตามโครงการหรือกิจกรรม สิ้นสุดลง ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ได้รับการส่งเสริมมีหนังสือขอเลิกการส่งเสริม
- (๒) คณะกรรมการมีคำสั่งให้เลิกการส่งเสริม เพราะผู้ได้รับ การส่งเสริมหยุดดำเนินการโดยไม่มีเหตุผลอันควร

(๓) คณะกรรมการมีคำสั่งให้เลิกการส่งเสริม เพราะผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้โดยไม่มีเหตุผลอันควร

(๔) ผู้ได้รับการส่งเสริมแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ

(๕) ผู้ได้รับการส่งเสริมขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ไม่ว่าด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดตามข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการเรียกเงินหรือทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในสัญญาคืน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์แห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบความผิด

พ.ศ. ๒๕๕๒*

หน้า ๒๕

พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ได้บัญญัติให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ มีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ จึงเห็นเป็นการสมควรวางระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบความผิดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบความผิด พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗๓ ง หน้า ๑๐-๑๒ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒

“พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ ให้ดำเนินการเปรียบเทียบความผิด ตามประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การมอบอำนาจในการเปรียบเทียบความผิด พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้น อ้าง หรือเชื่อได้ว่าเกิดขึ้นในพื้นที่ที่รับผิดชอบตามประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การมอบอำนาจในการเปรียบเทียบความผิด พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏหลักฐานจากนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบทำหนังสือแจ้งผู้กระทำความผิดมาทำการเปรียบเทียบ

ถ้าผู้กระทำความผิดให้การรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบกำหนดค่าปรับซึ่งผู้กระทำความผิดพึงจะชำระ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหนักเบาแห่งข้อหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และให้บันทึกค่าให้การของผู้กระทำความผิดและบันทึกการเปรียบเทียบไว้ตามแบบ ปกว. ๑ และ ปกว. ๓ ท้ายระเบียบนี้

ให้ผู้กระทำความผิดเสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันนับแต่วันเปรียบเทียบ ถ้าผู้กระทำความผิดให้การปฏิเสธหรือไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้บันทึกค่าให้การไว้ตามแบบ ปกว. ๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ในคดีเปรียบเทียบที่มีของกลางซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมยกของกลางให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบจัดทำบัญชีของกลางตามแบบแนบท้าย ปก. ๑ และให้ผู้กระทำความผิดลงนามให้ว่ายินยอมไว้ด้วย

บรรดาของกลางตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด จัดการตามสมควรแก่กรณีภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่กระทำได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบเห็นว่าควรดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด หรือผู้กระทำความผิดให้การปฏิเสธหรือไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือไม่ชำระค่าปรับในเวลาที่กำหนดหรือไม่ตกลงยินยอมยกของกลางให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๘ การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินค่าปรับที่ทำการเปรียบเทียบส่งคลัง

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบออกใบนำส่งชำระเงินให้ผู้กระทำความผิดไปชำระเงินค่าปรับที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบออกใบนำส่งชำระเงินให้ผู้กระทำความผิดไปชำระเงินค่าปรับที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดหรือที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ และให้

เจ้าหน้าที่การเงินออกไปเสิร์ฟเงินให้แก่ผู้กระทำความผิดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบบันทึกการชำระเงินพร้อมเลขที่คดี ในบันทึกการชำระเงินท้ายบันทึกการเปรียบเทียบ ตามแบบ ปกว. ๓ ท้ายระเบียบนี้

การเก็บรักษาเงินค่าปรับและการนำเงินค่าปรับส่งคลังให้เป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบบันทึกประวัติผู้กระทำความผิดตามแบบ ปกว. ๔ ท้ายระเบียบนี้แนบสำนวนคดี และให้เก็บสำนวนคดีที่ได้ทำการเปรียบเทียบแล้วไว้เป็นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบเมื่อครบกำหนดให้ดำเนินการทำลาย

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบรายงานผลการเปรียบเทียบคดีที่เสร็จแล้ว เป็นรายเดือน ดังนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้รายงานต่อนายทะเบียนกลาง

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ให้รายงานต่อนายทะเบียนประจำจังหวัด และสำเนาส่งนายทะเบียนกลาง

ให้นายทะเบียนกลาง สรุปรายงานผลการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง เสนอต่อคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เป็นรายปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

(แบบ ปว. ๑)

บันทึกคำให้การผู้กระทำความผิด
(กรณียินยอมให้เปรียบเทียบ)

คดีที่...../.....

คดีที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

บัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทร.....

(โดยมี.....เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจาก.....

ตามหนังสือมอบอำนาจที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.)

ขอให้การดังนี้

ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า.....

.....
 เป็นผู้กระทำความผิดอันเป็นการกระทำฝ่าฝืนพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา.....

ข้อหากระทำความผิดฐาน.....

มีบทลงโทษตามมาตรา.....ต้องระวางโทษปรับ.....บาท

ข้าพเจ้าได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้วขอให้การรับสารภาพว่ากระทำความผิดดังกล่าวจริง และพนักงานเจ้าหน้าที่
 เปรียบเทียบให้ทำการเปรียบเทียบเป็นเงิน จำนวน.....บาท (.....) นั้น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

๑. ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ทำการเปรียบเทียบเป็นเงินจำนวน.....บาท
 (.....) โดยจะนำเงินค่าปรับตามจำนวนดังกล่าวมาชำระภายใน
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒. บรรดาของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้^{๕๕}นี้ ข้าพเจ้าขอมอบของกลางเป็นของแผ่นดิน
 ตามจำนวนที่ระบุไว้ในบัญชีของกลางที่ได้แนบมาท้ายคำให้การนี้

บันทึกนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้วรับว่าถูกต้องตามความเป็นจริง
ทุกประการ โดยมีได้ถูกบังคับ ชูสัญญา แต่ประการใด จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ
(.....)

หมายเหตุ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นนิติบุคคลให้ใช้แบบ ปก.๑ นี้แยกเป็นสองฉบับ สำหรับกรณีนิติบุคคลฉบับหนึ่งและสำหรับ
กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลฉบับหนึ่ง แต่ให้ลง
หมายเลขคดีเพียงหมายเลขเดียว

193 ၁၇၁

(แบบแนบท้าย ปทว. ๑)

บัญชีของกลาง

คดีที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทร.

ผู้กระทำความผิดยินยอมยกของกลางให้ตกเป็นของแผ่นดิน ดังมีรายการต่อไปนี้

ลำดับที่	รายชื่อของกลาง	จำนวนปริมาณ	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ
(.....)

(แบบ ปทว.๒)

บันทึกคำให้การผู้กระทำความผิด
(กรณีไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทร.....

(โดยมี นาย/นาง/นางสาว..... เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจาก.....

ตามหนังสือมอบอำนาจที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.) ขอให้การครั้งนี้

ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์

และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา.....

มีโทษตามกฎหมายตรา..... ต้องระวางโทษปรับ..... บาท (.....)

ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบได้พิจารณาแล้วให้รับเป็นเงิน จำนวน..... บาท (.....)

ข้าพเจ้า.....^๑ได้รับทราบข้อกล่าวหาข้างต้นแล้วแต่ไม่ยินยอม

ให้เปรียบเทียบ

พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้องและปฏิบัติตาม
คำสั่งของผู้กระทำความผิด จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ
(.....)

(ແບບ ປາກ. ອ)

บทกวีการเปรียบเปรย

จัดที่...../.....

๑๕๓...../.....

๗๐. ทาการเปรียบเทียบ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ผู้กล่าวหา

ผู้กระทำผิด

เรื่อง

๖. ออกสาขา.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....พ.ศ. ณ สถานที่.....

เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

จังหวัด.....โทร.

คดีนี้ผู้กระทำความผิดรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์
และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา.....มีบทลงโทษตามมาตรา.....ต้องระวางโทษ.....

[illegible]

พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง และได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ
(.....)

(แบบ ปภ. ๓)

บันทึกการชำระเงิน	
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....	
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.	
จำนวนเงินค่าปรับ.....บาท	
ลงชื่อ.....	เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน
ลงชื่อ.....	ผู้บันทึก

201 ว่าง

(แบบ ปทว. ๔)

ประวัติผู้กระทำความผิด

๑. ผู้กระทำความผิด	ชื่อ.....ชื่อสกุล.....หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน..... /ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว.....ออกให้ ณ..... อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....สถานที่ติดต่อเลขที่..... ตรอก/ซอย.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด..... เป็นผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์/วีดิทัศน์ชื่อ..... ใบอนุญาตเลขที่.....
๒. วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ	เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....ปี.ศ.เวลา.....น. สถานที่เกิดเหตุ.....
๓. ข้อกล่าวหา	ฐานความผิด..... ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. จำนวน ของกลาง	
๕. ผลคดี	กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา.....ฐาน..... ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ และชำระเงินค่าปรับ จำนวน.....บาท (.....) วันที่ชำระค่าปรับที่.....เดือน.....พ.ศ. หลักฐานการสั่งเปรียบเทียบ ตามหนังสือหรือบันทึกที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
๖. การรับเงิน	วันที่.....เดือน.....พ.ศ.จำนวนเงิน.....บาท ตามใบเสร็จรับเงิน เลขที่.....เลขที่.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกประวัติ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ประกาศนายทะเบียนกลาง

เรื่อง กำหนดขนาดเครื่องหมายการอนุญาตภาพยนตร์ วิดีทัศน์
และสื่อโฆษณา ขนาดสัญลักษณ์และคำบรรยายของประเภทภาพยนตร์

พ.ศ. ๒๕๕๒*

โดยที่ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
เรื่อง การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและ
ประเภทของภาพยนตร์ และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ วิดีทัศน์และสื่อโฆษณา
ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้
นายทะเบียนกลางกำหนดขนาดของเครื่องหมายการอนุญาต สัญลักษณ์
และคำบรรยายของประเภทภาพยนตร์

หน้า ๓๐ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งประกาศ
คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การกำหนด
หมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์
และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาผ่านการตรวจพิจารณา
หน้า และได้รับอนุญาตแล้ว พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกตามความในมาตรา ๓๑
๑๕, ๑๖ วรรคสาม มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
๒๐, ๒๑ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ
พ.ร.บ.

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๓๔ ง หน้า ๑๒๐-๑๒๑ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายทะเบียนกลางออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่อง กำหนดขนาดเครื่องหมายการอนุญาตภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณา ขนาดสัญลักษณ์และคำบรรยายของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ขนาดเครื่องหมายการอนุญาต ตามข้อ ๔ แห่งประกาศ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหมายเลขสัญลักษณ์เครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับภาพยนตร์ ภาพยนตร์ โฆษณาสินค้า สื่อโฆษณา ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ที่เป็นวัสดุในลักษณะฟิล์มหรือแผ่น ให้มีขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร ยาว ๕ เซนติเมตร

ข้อ ๔ โฮโลแกรม เลเบล (Hologram Label) หรือตราประทับของเครื่องหมายการอนุญาตสำหรับภาพยนตร์ ภาพยนตร์ โฆษณาสินค้า สื่อโฆษณาภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาวีดิทัศน์ที่เป็นวัสดุในลักษณะฟิล์มหรือแผ่น ให้มีขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตร ยาว ๑.๕ เซนติเมตร

ข้อ ๕ ขนาดของสัญลักษณ์และคำบรรยายของประเภทภาพยนตร์
ตาม ข้อ ๕ แห่งประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
เรื่อง การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและ
ประเภทของภาพยนตร์ และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และ
สื่อโฆษณาผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว พ.ศ. ๒๕๕๒
ให้มีขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร ยาว ๕ เซนติเมตร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

สมชาย เสี่ยงหลาย

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นายทะเบียนกลาง

ประกาศนายทะเบียนกลาง

เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาต

การแจ้งและการขอต่ออายุใบอนุญาต

กรณีประกอบกิจการโรงพยาบาล*

โดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กำหนดให้นายทะเบียนกลางกำหนดแบบคำขออนุญาตและคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล แบบใบอนุญาต แบบใบแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและวิเทศสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายทะเบียนกลางออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๐๒ ง หน้า ๓๘ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาต การแจ้งและการขอต่ออายุใบอนุญาต กรณีประกอบกิจการโรงภาพยนตร์”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลบังคับใช้นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การขอรับใบอนุญาตและขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ให้ใช้แบบคำขอตามแบบ รก ๑ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ให้ใช้ตามแบบ รก ๒ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ การแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ให้ใช้ตามแบบ รก ๓ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นายทะเบียนกลาง

ร ก ๑

คำขออนุญาต/คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....

☐ ๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี

สัญชาติ..... บัตรประจำตัวประชาชน/ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ๑.๒ เป็นนิติบุคคล ประเภท.....ตามกฎหมายของประเทศ.....

จดทะเบียนเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เลขทะเบียน.....

มีสำนักงานตั้งอยู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจ

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาลของตนดังต่อไปนี้
- ☐ ๒.๑ โรงพยาบาลที่มีลักษณะอาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ตาม (๑) ของบทนิยามคำว่า “โรงพยาบาล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีชื่อโรงพยาบาลเป็นภาษาไทยว่า.....
- ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
- ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
- หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
- ☐ ๒.๒ โรงพยาบาลที่มีลักษณะเป็นสถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์ ตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “โรงพยาบาล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ☐ ๒.๓ กรณียื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาลมากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขอนี้)
๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล
- ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
- ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
- ☐ กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาลมากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขอนี้)

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า

ข้าพเจ้า หรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ชำนาญการ พนักงานบุคคลมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๔.๑ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔.๒ ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๔.๓ ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา

๔.๔ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘

๔.๕ ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๕. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

☐ (๑) บุคคลธรรมดา

☐ (ก) ลำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาทะเบียนหนังสือเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว (ใช้ลำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

☐ (จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่จริง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนของผู้อนุญาต จำนวน ๒ รูป

☐ (ค) สำเนาใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ในกรณีที่โรงภาพยนตร์เป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคาร

☐ (ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการตาม (ค) รวมทั้งรูปถ่ายของสถานที่ประกอบกิจการนั้น จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่าย ดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกลภายนอกอาคารให้เห็นที่ตั้งโรงภาพยนตร์

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าโรงภาพยนตร์

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในโรงภาพยนตร์ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือการให้

บริการ

☐ (๒) นิติบุคคล

☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน (ไม่เกิน ๖ เดือน)

□ (ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีและผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำคนต่างด้าวหรือสำเนานั่งถือเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

□ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล จำนวน ๒ รูป

□ (ง) สำเนาใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ในกรณีที่โรงภาพยนตร์เป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคาร

□ (จ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการตาม (ง) รวมทั้งรูปถ่ายของสถานประกอบกิจการนั้น จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่าย ดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกลภายนอกอาคารให้เห็นที่ตั้งโรงภาพยนตร์

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าโรงภาพยนตร์

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในโรงภาพยนตร์ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือการให้บริการ

๖. กรณีขอต่ออายุใบอนุญาต ให้แนบเอกสารเพิ่ม คือ

☐ สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

๗. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่แจ้งไว้ในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ หากภายหลังตรวจสอบพบว่ามีคุณสมบัติหรือข้อความใดเป็นเท็จ ข้าพเจ้าจะยอมรับผิดตามกฎหมายไม่ว่าในทางแพ่งหรือทางอาญา รวมทั้งให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือนิติกรรมใดๆ ที่กระทำลงไปแล้วทั้งสิ้น

(ลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

- คำเตือน**
- ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ

- กรณียื่นคำขออนุญาต/คำขอต่ออายุใบอนุญาตมากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุเพิ่มในใบแนบกรณีขอรับใบอนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตหลายแห่ง
- ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(แนบ รก. ๑)
แผ่นที่.....

ชื่อและที่ตั้งโรงพยาบาลนตร์ (กรณีขอรับใบอนุญาตหลายแห่ง)

☐ ชื่อโรงพยาบาลนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ชื่อโรงพยาบาลนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ชื่อโรงพยาบาลนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

(แบบ รก ๑)

แผ่นที่.....

กรณีขออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาลหลายแห่ง

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อโรงพยาบาลขึ้นทะเบียนภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตขึ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อโรงพยาบาลขึ้นทะเบียนภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตขึ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ปก 2

ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

เลขที่/2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 อนุญาตให้

.....

อยู่ที่

.....

ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยมีชื่อสถานประกอบการเป็นภาษาไทยว่า

.....	
ภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี)	
.....	
ตั้งอยู่ที่	
.....	
โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาด.....ตารางเมตร	
ใบอนุญาตออกวันที่	เดือน..... พ.ศ.....
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่	เดือน..... พ.ศ.....

ศัตรูภายใน
ขนาด
4 x 6 ซม.
กระทรวงวัฒนธรรม

(ลายมือชื่อ)
(.....)
ตำแหน่ง.....
นายทะเบียนกระทรวงวัฒนธรรม

ใบแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผู้พินิติบุคคล
ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผู้พินิติบุคคล ดังนี้
☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
☐ ผู้จัดการ จาก.....เป็น.....
☐ ผู้มีอำนาจนามผู้พินิติบุคคล จาก.....
เป็น.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผู้พินิติบุคคล มีคุณสมบัติครบถ้วน
ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

- ☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผู้พยานนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน
- ☐ (ข) สำเนาวัตถ์ประจำตัวประชาชนในกรณีของผู้ขอใบอนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญ ประจําตัวคนต่างด้าวหรือสำเนานั่งชื่อเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐาน การได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาต เป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผู้พยานนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง
- ☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน หกเดือนของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผู้พยานนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน ๒ รูป
- (ลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

-
- ถ้าเดือน - ผู้ได้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ผู้ได้ทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ผู้ได้ปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
- ผู้ได้ให้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้
- หมายเหตุ - กรณีแจ้งเปลี่ยนแปลงกรรมการมากกว่า ๑ คน ให้ระบุเพิ่มไปบนแบบกรณีเปลี่ยนแปลงกรรมการหลายคน
- ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(แนบ รก. ๓)
แผ่นที่.....

รายชื่อกรรมการที่เปลี่ยนแปลงซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์
(กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายคน)

- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....

ประกาศนายทะเบียนกลาง

เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาต

การแจ้งและการขอต่ออายุใบอนุญาต

กรณีประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน

หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์*

โดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กำหนดให้นายทะเบียนกลาง กำหนดแบบคำขออนุญาตและคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ แบบใบอนุญาตแบบใบแจ้งการเปลี่ยนกรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล แบบใบแจ้งเพิ่มขนาดพื้นที่ใช้สอยของสถานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์

หน้า ๔๘-๕๑ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ

ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ

หน้า ๔ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ

พ.ร.บ. บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายทะเบียนกลางออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๐๒ ง หน้า ๓๕-๔๐ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาตการแจ้งและการขอต่ออายุ ใบอนุญาต กรณีประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ และวีดิทัศน์”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลบังคับใช้นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การขอรับใบอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้ใช้แบบคำขอตามแบบ ปก ๑ หรือแบบ ปว ๑ แล้วแต่กรณี ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้ใช้ตามแบบ ปก ๒ หรือแบบ ปว ๒ แล้วแต่กรณี ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ การแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ให้ใช้ตามแบบ ปก ๓ หรือแบบ ปว ๓ แล้วแต่กรณี ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ การแจ้งเพิ่มขนาดพื้นที่ใช้สอยของสถานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้ใช้ตามแบบ ปก ๔ หรือแบบ ปว ๔ แล้วแต่กรณี ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นายทะเบียนกลาง

คำขออนุญาต/คำขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....

☐ ๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....บัตรประจำตัวประชาชน/ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ๑.๒ เป็นนิติบุคคล ประเภท.....ตามกฎหมายของประเทศ.....

จดทะเบียนเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เลขทะเบียน.....

มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจ

โดยมี.....เป็นผู้รับผิดชอบในการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน

หรือจำหน่ายภาพยนตร์

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ โดยมี
 ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ กรณียื่นคำ ขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำ จำหน่ายภาพยนตร์มากกว่า
 ๑ แห่ง ให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขอนี้)

๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
 ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....ปี.....
 ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....ปี.....

☐ กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์มากกว่า
 ๑ แห่ง ให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขอนี้)

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า

ข้าพเจ้า หรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ดังนี้

๔.๑ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔.๒ ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๔.๓ ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา

๔.๔ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘

๔.๕ ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๕. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

☐ (๑) บุคคลธรรมดา

☐ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

☐ (ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน

หกเดือนของผู้ขออนุญาต จำนวน ๒ รูป

☐ (ค) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

☐ (ง) แผนที่แสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์ รวมทั้งรูปถ่ายของสถานประกอบการนั้น จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่ายดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกลภายนอกอาคารให้เห็นที่ตั้งสถานประกอบการ

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าสถานประกอบการ

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในสถานประกอบการ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือ

การให้บริการ

☐ (๒) นิติบุคคล

☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน (ไม่เกิน ๖ เดือน)

☐ (ก) ลำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาทะเบียนเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล จำนวน ๒ รูป

☐ (ง) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

☐ (จ) แผนที่แสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์ รวมทั้งรูปถ่ายของสถานประกอบการนั้น จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่ายดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกลภายนอกอาคารให้เห็นพื้นที่ตั้งสถานประกอบการ

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าสถานประกอบการ

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในสถานประกอบการ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือ การให้บริการ

๖. กรณีขอต่ออายุใบอนุญาต ให้แนบเอกสารเพิ่ม คือ

☐ สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

๗. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่แจ้งไว้ในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ หากภายหลังตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติหรือข้อความใดเป็นเท็จ ข้าพเจ้าจะยอมรับผิดตามกฎหมายไม่ว่าในทางแพ่งหรือทางอาญา รวมทั้งให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือนิติกรรมใดๆ ที่กระทำลงไปแล้วทั้งสิ้น

(ลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

- ถ้าเดือน**
 - ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ได้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๘ ต้องระวางโทษตั้งแต่ทัбыุติไว้ในมาตรานี้

หมายเหตุ
 - กรณียื่นคำขออนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตมากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุเพิ่มใบใบอนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตหลายแห่ง
 - ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

แผนที่.....

ชื่อและที่ตั้งสถานประกอบการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
(กรณีขอรับใบอนุญาตหลายแห่ง)

☐ ชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

- ☐ ชื่อโรงพยาบาลเป็นภาษาไทยว่า.....
- ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
- ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
- ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
- มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร
- ☐ ชื่อโรงพยาบาลเป็นภาษาไทยว่า.....
- ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
- ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
- ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
- มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร
- ☐ ชื่อโรงพยาบาลเป็นภาษาไทยว่า.....
- ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
- ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
- ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
- มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

แผนที่.....

กรณีขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หลายแห่ง

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....จังหวัด.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....จังหวัด.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อสถานประกอบการเป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตตั้งอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร
☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อสถานประกอบการเป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตตั้งอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

ประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวัตถุดิบ
ใบอนุญาต

เลขที่...../2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 อนุญาตให้

100

อยู่ที่นี่

ประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์ โดยมีชื่อสถานประกอบการเป็นภาษาไทยว่า

.....	
ภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี)	
.....	
ตั้งอยู่ที่	
.....	
โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาด.....ตารางเมตร	
ใบอนุญาตออกวันที่	เดือน..... พ.ศ.....
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่	เดือน..... พ.ศ.....
 ติดรูปถ่าย ขนาด 4 x 6 ซม. (ลายมือชื่อ) (.....) ตำแหน่ง..... นายทะเบียน.....	

ปก. ๓

ใบแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล
ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนต์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนต์
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล ดังนี้

☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....

☐ ผู้จัดการ จาก.....เป็น.....

☐ ผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล จาก.....
เป็น.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล มีคุณสมบัติครบถ้วน
ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

- ☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน
- ☐ (ข) สำเนายัตร์ประจำตัวประชาชนในกรณีของผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาสื่อเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง
- ☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน ๒ รูป

(ลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

- ข้อเตือน**
- ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือน
- หมายเหตุ** - กรณีแจ้งเปลี่ยนแปลงการมากกว่า ๑ คน ให้ระบุเพิ่มในใบแบบกรณีเปลี่ยนแปลงกรรมการหลายคน
- ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(แบบ ปก ๓)

แผ่นที่.....

รายชื่อกรรมการที่เปลี่ยนแปลงซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายคน)

☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....
☐ กรรมการ จาก.....	เป็น.....

ใบแจ้งเพิ่มขนาดพื้นที่ใช้สอยของสถานประกอบการ

ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

๒. ข้าพเจ้าประสงค์จะขอเพิ่มพื้นที่ใช้สอยเป็นขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับใบอนุญาต

คำขออนุญาต/คำขออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....
☐ ๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี
 สัญชาติ.....บัตรประจำตัวประชาชน/ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....
 อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
☐ ๑.๒ เป็นนิติบุคคล ประเภท.....ตามกฎหมายของประเทศ.....
 จดทะเบียนเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เลขทะเบียน.....
 มีสำนักงานตั้งอยู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจ
 โดยมี.....เป็นผู้รับผิดชอบในการประกอบกิจการให้เข้า
 แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ โดยมี
ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

โดย ☐ ประสงค์จะขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ในสถานที่เดียวกัน

☐ กรณียื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ มากกว่า ๑ แห่ง
ให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขออนุญาต)

๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ.

ใบอนุญาตสิ้นสุดในวันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ.

☐ กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์
มากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขออนุญาต)

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า

ข้าพเจ้า หรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ดังนี้

๔.๑ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔.๒ ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๔.๓ ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา

๔.๔ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘

๔.๕ ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๕. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

☐ (๑) บุคคลธรรมดา

☐ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาทะเบียนเสียเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

☐ (จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เช่นติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน หกเดือนของผู้ขออนุญาต จำนวน ๒ รูป

☐ (ค) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

☐ (ง) แผนที่แสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย วีดิทัศน์ รวมทั้งรูปถ่ายสถานประกอบการนั้น จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่ายดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกลภายนอกอาคารให้เห็นที่ตั้งสถานประกอบการ

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าสถานประกอบการ

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในสถานประกอบการให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือ

การให้บริการ

☐ (๒) นิติบุคคล

☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน (ไม่เกิน ๖ เดือน)

☐ (๗) ลำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีและผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล จำนวน ๒ รูป

☐ (ง) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

☐ (จ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย รัวทัศน์ รวมทั้งรูปถ่ายของสถานประกอบกิจการนั้น จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่ายดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกลภายนอกอาคารให้เห็นที่ตั้งสถานประกอบกิจการ

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าสถานประกอบกิจการ

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในสถานประกอบกิจการ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือการให้บริการ

๖. กรณีขอต่ออายุใบอนุญาต ให้แนบเอกสารเพิ่ม คือ

☐ สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

(แบบ ปว. ๑)

แผนที่.....

ชื่อและที่ตั้งสถานประกอบกิจการให้เช่า แยกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิสิทธิ์
(กรณีขอรับใบอนุญาตหลายแห่ง)

☐ ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทย.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทย.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

(แบบ ปว. ๑)

แผ่นที่.....

กรณีขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวัตถุดิบหลายแห่ง

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อสถานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อสถานประกอบการเป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตตั้งอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อสถานประกอบการเป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตตั้งอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

ประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวัตถุดิบ
ไปอนุญาต

เลขที่...../2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 อนุญาตให้

อยู่ที

ประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์ โดยมีข้อสฎานประกอบกิจการเป็นภาษาไทยว่า

.....	
ภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี)	
ตั้งอยู่ที่	
โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาด.....ตารางเมตร	
ใบอนุญาตออกวันที่	เดือน..... พ.ศ.....
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่	เดือน..... พ.ศ.....

ตึกรูปถ่าย
ขนาด
4 x 6 นิ้ว
กระทรวงวัฒนธรรม

(ลายมือชื่อ)
(.....)
ตำแหน่ง.....
นายทะเบียนวัฒนธรรม

ปว. ๓

ใบแจ้งการเปลี่ยนแปลงกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล
ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิทัศน์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....
ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล ดังนี้

☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....

☐ ผู้จัดการ จาก.....เป็น.....

☐ ผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล จาก.....
เป็น.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจนามผูกพันนิติบุคคล มีคุณสมบัติครบถ้วน
ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

- ☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน
- ☐ (ข) สำเนายัตร์ประจำตัวประชาชนในกรณีของผู้ขออนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาสื่อเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง
- ☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน ๒ รูป

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับใบอนุญาต

- ข้อเตือน**
- ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ที่ใช้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษ จำคุกในมาตรา ๒๖๕
 - กรณีแจ้งเปลี่ยนแปลงการมากกว่า ๑ คน ให้ระบุเพิ่มในแบบกรณีเปลี่ยนแปลงกรรมการหลายคน
 - ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(แบบ ปว. ๓)

แผ่นที่.....

รายชื่อกรรมการที่เปลี่ยนแปลงซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายคน)

- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....

ใบแจ้งเพิ่มขนาดพื้นที่ใช้สอยของสถานประกอบการ

ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายสิทธิ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายสิทธิ์

ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อโรงภาพยนตร์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

โดยมีพื้นที่ใช้สอยขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

๒. ข้าพเจ้าประสงค์จะขอเพิ่มพื้นที่ใช้สอยเป็นขนาดไม่เกิน.....ตารางเมตร

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับใบอนุญาต

ประกาศนายทะเบียนกลาง

เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาต

การแจ้งและการขอต่ออายุใบอนุญาต

กรณีประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

โดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการขออนุญาตและการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้นายทะเบียนกลางกำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาต การแจ้งและการขอต่ออายุใบอนุญาต กรณีประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

หน้า อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ข้อ ๔ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙

๕๔-๕๗ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการขออนุญาตและการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

หน้า ๔ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์

พ.ร.บ. และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ

เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ

มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ

แห่งกฎหมาย นายทะเบียนกลางออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและใบอนุญาต การแจ้งและการขอต่ออายุใบอนุญาตกรณีประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์”

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง หน้า ๕๓-๕๔ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การขอรับใบอนุญาตและขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบ
กิจการร้านวิดิทัศน์ ให้ใช้แบบคำขอตามแบบ รว ๑ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ ให้ใช้ตามแบบ
รว ๒ ตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ การแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจ
ลงนามผูกพันนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์
ให้ใช้ตามแบบ รว ๓ ตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ การแจ้งเพิ่มจำนวนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก
ในการให้บริการในร้านวิดิทัศน์ ของสถานประกอบกิจการ
ร้านวิดิทัศน์ ให้ใช้ตามแบบ รว ๔ ตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นายทะเบียนกลาง

ร.ว. ๑

คำขออนุญาต/คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....

☐ ๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....บัตรประจำตัวประชาชน/ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

☐ ๑.๒ เป็นนิติบุคคล ประเภท.....ตามกฎหมายของประเทศ.....
จดทะเบียนเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เลขทะเบียน.....
มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ในฐานะ ☐ เจ้าของ ☐ ผู้แทน/ผู้รับมอบอำนาจ
โดยมี.....เป็นผู้รับผิดชอบในการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ ประเภท

☐ ๒.๑ เกมการเล่น

☐ ๒.๒ การไอเคะ

โดยมีชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

โดย ☐ ประสงค์จะขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ในสถานที่เดียวกัน

☐ ๒.๓ กรณียื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ มากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุจำนวน.....แห่ง

(รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขอนี้)

๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

☐ กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์มากกว่า ๑ แห่งให้ระบุจำนวน.....แห่ง (รายละเอียดแนบท้ายแบบคำขอนี้)

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า

ข้าพเจ้า หรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๔.๑ "ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔.๒ "ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๔.๓ "ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวล

กฎหมายอาญา

๔.๔ "ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘

๔.๕ "ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ มาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๕. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

☐ (๑) บุคคลธรรมดา

☐ (ก) ลำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีของผู้ขอรับใบอนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจําตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาทะเบียนทาง พรมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณี ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นคนต่างด้าว (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)

☐ (ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของผู้ขออนุญาต จำนวน ๒ รูป

☐ (ค) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

☐ (ง) แผนที่แสดงบริเวณที่ตั้งของร้านวิถีทัศน์

☐ (จ) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่ให้บริการของร้านวิถีทัศน์ และรูปถ่ายของร้านวิถีทัศน์ จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่ายดังนี้

รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกล ให้เห็นที่ตั้งร้านวิถีทัศน์

รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าร้านวิถีทัศน์

รูปที่ ๓ ถ่ายภายในร้านวิถีทัศน์ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือการให้บริการ

- ☐ (๒) นิติบุคคล
- ☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผู้ลงนามนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน (ไม่เกิน ๖ เดือน)
- ☐ (ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจําตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาทะเบียนทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็น คนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผู้ลงนามนิติบุคคล (ใช้สำเนาบัตรที่ยังไม่หมดอายุเท่านั้น)
- ☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผู้ลงนามนิติบุคคล จำนวน ๒ รูป
- ☐ (ง) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์
- ☐ (จ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของร้านวิดิทัศน์
- ☐ (ฉ) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่ให้บริการของร้านวิดิทัศน์ และรูปถ่ายของร้านวิดิทัศน์

จำนวน ๓ รูป โดยมีลักษณะรูปถ่ายดังนี้

- รูปที่ ๑ ถ่ายระยะไกล ให้เห็นทั้งร้านวิดิทัศน์
 รูปที่ ๒ ถ่ายระยะใกล้ ให้เห็นด้านหน้าร้านวิดิทัศน์
 รูปที่ ๓ ถ่ายภายในร้านวิดิทัศน์ ให้เห็นลักษณะการประกอบกิจการหรือการให้บริการ

๖. กรณีขอต่ออายุใบอนุญาต ให้แนบเอกสารเพิ่ม คือ

☐ ถ้าเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

๗. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่แจ้งไว้ในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ หากภายหลังตรวจสอบพบว่ามีคุณสมบัติหรือข้อความใดเป็นเท็จ ข้าพเจ้าจะยอมรับผิดตามกฎหมายไม่ว่าในทางแพ่งหรือทางอาญา รวมทั้งให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือนิติกรรมใดๆ ที่กระทำลงไปแล้วทั้งสิ้น

(ลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

- ข้อเตือน**
- ผู้ดูแลแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ได้ทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ได้ปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ได้ให้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกทั้งจำคุกและปรับ
- หมายเหตุ**
- กรณียื่นคำขออนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตมากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุเพิ่มในใบแบบกรณีขอรับใบอนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตหลายแห่ง
 - ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(แนบ รว. ๑)
แผนที่.....

ชื่อและที่ตั้งสถานประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ (กรณีขอรับใบอนุญาตหลายแห่ง)

☐ ชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

☐ ชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

☐ ชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกินไป.....ชุด

☐ ชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกินไป.....ชุด

☐ ชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกินไป.....ชุด

(แนบ รว. ๑)

แผ่นที่.....

ชื่อและที่ตั้งสถานประกอบการร้านวิดิทัศน์ (กรณีขอรับใบอนุญาตหลายแห่ง)

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

☐ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....
 ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
 ซึ่งใบอนุญาตตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 โดยมีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

๖๖๖

ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์

เลขที่/.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ.2551 อนุญาตให้

อยู่ที่

ประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ประเภท

โดยมีชื่อร้านวิดิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า

..... ภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี) ตั้งอยู่ที่	โดยมีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน ชุด ใบอนุญาตออกวันที่ เดือน พ.ศ. ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ เดือน พ.ศ.	(ลายมือชื่อ)..... (.....) ตำแหน่ง..... นายทะเบียน.....
---	--	--

ติดรูปถ่าย

ขนาด

4 x 6 ซม.

ร.ว. ๓

ใบแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล
ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิจิทัศน์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิจิทัศน์ ประเภท
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีชื่อร้านวิจิทัศน์เป็นภาษาไทยว่า.....

ซึ่งภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....

ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

๒. ข้าพเจ้าขอแจ้งการเปลี่ยนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ดังนี้

☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....

☐ ผู้จัดการ จาก.....เป็น.....

☐ ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล จาก.....เป็น.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามมาตรา ๓๘ ประกอบมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาพยาพนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

☐ (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน (ไม่เกิน ๖ เดือน)

☐ (ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีและผู้ขอรับใบอนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนา หลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณี ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นคนต่างด้าว ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง

☐ (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน ของกรรมการ ผู้จัดการ และผู้มีอำนาจลงนามผู้กฟนนิติบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน ๒ รูป

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับใบอนุญาต

-
- ถ้าเตือน**
- ผู้ใดแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดทำเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 - ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารปลอม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ ต้องระวางโทษจำคุกไว้เป็นมาตรฐาน ๆ
- หมายเหตุ** - กรณียื่นคำขออนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตมากกว่า ๑ แห่ง ให้ระบุเพิ่มในใบแนบกรณีขอรับใบอนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตหลายแห่ง
- ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

(แนบ รว. ๓)

แผนที่.....

รายชื่อกรรมการที่เปลี่ยนแปลงซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านตัดผม

(กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายคน)

- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....
- ☐ กรรมการ จาก.....เป็น.....

แบบร้านตัดผม

ร.ว. ๔

ใบแจ้งเพิ่มจำนวนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก
ในการให้บริการในร้านวิทัศน์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิทัศน์ ประเภท.....
ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
โดยมีชื่อร้านวิทัศน์ที่เป็นภาษาไทยว่า.....
ชื่อภาษาต่างประเทศว่า (ถ้ามี).....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....
โดยมีเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการจำนวนไม่เกิน.....ชุด

๒. ข้าพเจ้าประสงค์จะขอเพิ่มจำนวนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการ
ในร้านวิทัศน์ เป็นจำนวนไม่เกิน.....ชุด

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

☐ ใบอนุญาตฉบับเดิม (ฉบับจริง)

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับใบอนุญาต

ประกาศนายทะเบียนกลาง

เรื่อง กำหนดเวลาการปิดภาคการศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วย
การอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒*

โดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการ
ร้านวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้นายทะเบียนกลางกำหนด
วันปิดภาคการศึกษา เพื่อควบคุมเวลาการเข้าใช้บริการร้านวิดิทัศน์ที่ให้
บริการเกม การเล่นเกมของเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี และเด็กอายุตั้งแต่
สิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่เกินสิบแปดปี

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๑) และ (๒) แห่งกฎกระทรวง หน้า ๕๘
ว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒
ออกตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๕๓ วรรคสาม มาตรา ๕๖ และ หน้า ๔
มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒๑, ๒๒
อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
นายทะเบียนกลางออกประกาศกำหนดระยะเวลาปิดภาคการศึกษา
ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๒ ไว้ ดังต่อไปนี้

* ยกเลิกประกาศนายทะเบียนกลางฉบับเดิมและใช้ประกาศฉบับนี้แทน, ราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๓๓ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่อง กำหนดเวลาการปิดภาคการศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาต และการประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ถือว่า ระหว่างวันที่ ๑๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม เป็นระยะเวลาปิดภาคการศึกษา ภาคเรียนที่หนึ่ง

ข้อ ๔ ให้ถือว่า ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม เป็นระยะเวลาปิดภาคการศึกษา ภาคเรียนที่สอง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔
ศาสตราจารย์อภินันท์ โปษยานนท์
อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
นายทะเบียนกลาง

พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๓*

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอน ๕๘ ก หน้า ๑-๓ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม”

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ไปเป็นของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึงกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และเปลี่ยนเป็นกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำพิพากษาศาลฎีกา
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๑

คำพิพากษาศาลฎีกาที่รวบรวมไว้นี้ได้คัดเลือกมาจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่เผยแพร่โดยสำนักงานศาลยุติธรรม เนติบัณฑิตยสภา สำนักงานอัยการสูงสุด และเว็บไซต์ศาลฎีกา โดยเป็นคำพิพากษาศาลฎีกา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๑ คำพิพากษา สำหรับคำพิพากษาศาลฎีกาในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเคยนำมาลงไว้ในการพิมพ์ครั้งที่หนึ่งนั้น ในการพิมพ์ครั้งนี้มิได้นำมาลงไว้อีก เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามกฎหมายเก่าต่อมามีกฎหมายใหม่บังคับใช้แทน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่รวบรวมไว้ในครั้งนี้ มีความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติกาพยยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในแต่ละมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๒	มาตรา ๕๓, ๕๓ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๓ (๔)	มาตรา ๕๔, ๕๔ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๔	มาตรา ๕๕
มาตรา ๒๕, ๒๕ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๗๘
มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๗๙
มาตรา ๓๘, ๓๘ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๘๐
มาตรา ๓๙	มาตรา ๘๑
มาตรา ๔๓	มาตรา ๘๒
มาตรา ๔๗, ๔๗ วรรคหนึ่ง	

สารบัญ
(เรียงเลขฎีกา)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่	มาตรา	หน้า
๕๐๖๘/๒๕๕๒	๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒	๒๘๘
๑๕๕๖/๒๕๕๓	๔, ๓๘ วรรคหนึ่ง	๒๘๙
๒๐๘๖/๒๕๕๓	๒, ๓(๔), ๓๘, ๓๙	๒๙๐
๓๑๕๕/๒๕๕๓	๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒	๒๙๒
๓๔๒๔/๒๕๓๓	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๓๙, ๘๒	๒๙๔
๓๔๖๕/๒๕๕๓	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๓๙, ๘๒	๒๙๕
๔๓๔๓/๒๕๕๓	๓ (๔)	๒๙๗
๕๔๐๕/๒๕๕๓	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง	๒๙๙
๘๖๗๘/๒๕๕๓	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙	๓๐๐
๑๐๖๗๓/๒๕๕๓	๔, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๘๒	๓๐๑
๑๔๐๕๓/๒๕๕๓	๒๕, ๓๘, ๓๘, ๓๙	๓๐๓
๕๔๔๕/๒๕๕๔	๓(๔), ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๓, ๓๘, ๘๐	๓๐๖
๗๑๕๕/๒๕๕๔	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙	๓๐๘
๖๓๑/๒๕๕๕	๔๗ วรรคหนึ่ง, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๘๑, ๘๒	๓๑๐
๖๓๒/๒๕๕๕	๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๔๗, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๓๘, ๓๙, ๘๑, ๘๒	๓๑๑
๔๐๕๓/๒๕๕๕	มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒	๓๑๒

คำพิพากษาศาลฎีกาที่	มาตรา	หน้า
๔๕๓๒/๒๕๕๕	๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๔๗, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๗๘, ๗๙, ๘๑, ๘๒	๓๑๓
๔๕๑๓/๒๕๕๕	๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๗๘, ๗๙	๓๑๔
๕๒๔๑/๒๕๕๕	๓๘ วรรคหนึ่ง	๓๑๕
๕๖๒๑/๒๕๕๕	๒๕, ๓๘, ๗๘, ๗๙	๓๑๖
๖๔๒๙/๒๕๕๕	๒๕ วรรคหนึ่ง	๓๑๗
๖๘๙๔/๒๕๕๕	๓๘, ๓๙	๓๑๘
๑๒๑๑๑/๒๕๕๕	๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๔๗, ๕๓, ๗๘, ๗๙, ๘๑, ๘๒	๓๑๙
๑๔๒๖๒/๒๕๕๕	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๗๙, ๘๒	๓๒๑
๑๗๘๔๙/๒๕๕๕	๒๕ วรรคหนึ่ง, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๗๘, ๗๙	๓๒๒
๒๒๑๓๗/๒๕๕๕	๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๗ วรรคหนึ่ง	๓๒๓
๒๐๕๓๐/๒๕๕๖	๓๘ วรรคหนึ่ง, ๗๙	๓๒๓
๔๗๔๑/๒๕๕๗	๒๕, ๓๑ วรรคหนึ่ง, ๔๓	๓๒๔
๕๖๔๗/๒๕๕๗	๕๙	๓๒๖
๑๐๕๓๖/๒๕๕๗	๒๕ วรรคหนึ่ง	๓๒๗
๑๓๕๓๖/๒๕๕๗	๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๗ วรรคหนึ่ง, ๔๓, ๗๘, ๘๑	๓๒๙

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๖๘/๒๕๕๒^๑

มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒

ความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่าหรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นความผิดจากการประกอบกิจการให้เช่าหรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาตในแต่ละครั้งละคราว เมื่อหยุดประกอบกิจการแล้วก็ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป โจทก์บรรยายฟ้องระบุว่าจำเลยกระทำความผิดเฉพาะเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เวลากลางวันในคำฟ้องดังกล่าวไม่ปรากฏว่าจำเลยมีการกระทำผิดต่อเนื่องออกไปอีก ของกลางที่ยึดได้จากจำเลยที่เกี่ยวกับวีดิทัศน์ก็มีการยึดทั้งแผ่นดีวีดีเกมเพลย์สเตชันที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายจำนวน ๖๔ แผ่น และแผ่นวีซีดีและแผ่นดีวีดีเกมเพลย์สเตชันที่ไม่มีผู้ยืนยันสิทธิอีกจำนวน ๒,๒๓๐ แผ่น อันสื่อแสดงว่าเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมยึดของกลางที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการให้เช่าหรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาตมาหมดแล้ว โดยสภาพพฤติการณ์แห่งคดีที่ปรากฏดังกล่าวเชื่อว่าหลังเกิดเหตุคดีนี้จำเลยยังไม่อาจประกอบกิจการตามฟ้องต่อไปได้ และไม่อาจมีการประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตอีกต่อไป ทำให้การรับสารภาพของจำเลยในคดีนี้ เป็นการรับสารภาพตามข้อเท็จจริงที่โจทก์บรรยายมา เมื่อไม่มีข้อเท็จจริงใดให้โจทก์ยืนยันในคำฟ้องว่าจำเลยยังคงกระทำความผิดต่อเนื่องออกไปอีก ลำพังคำให้การรับสารภาพของจำเลยจะฟังว่าจำเลยกระทำความผิดต่อเนื่องออกไปอีกดังที่โจทก์อุทธรณ์หาได้ไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๕๖/๒๕๕๓^๒

มาตรา ๔, ๓๘ วรรคหนึ่ง

แม้จะมีพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๔) บัญญัติยกเลิก พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและ วัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ทั้งฉบับ แต่ตามกฎหมายใหม่มาตรา ๔ ก็ได้ให้คำนิยามศัพท์ “ภาพยนตร์” ไว้ว่า หมายถึง วัสดุที่มีการบันทึก ภาพหรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวได้ อย่างต่อเนื่อง และมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดประกอบ กิจการจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ดังนั้น เมื่อแผ่นดีวีดี ภาพยนตร์ซึ่งตามปกติแล้วย่อมเป็นวัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพ และเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แผ่นดีวีดีภาพยนตร์จึงเป็นวัสดุที่มีลักษณะเข้านิยามคำว่าภาพยนตร์ ตามกฎหมายใหม่ การที่จำเลยจำหน่ายดีวีดีภาพยนตร์โดยไม่ได้รับ ใบอนุญาต จึงยังคงเข้าลักษณะเป็นการจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตตามกฎหมายใหม่ กรณีไม่อาจถือได้ว่ากฎหมายใหม่นยกเลิก การกระทำความผิดดังกล่าวของจำเลย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๘๖/๒๕๕๓^๓

มาตรา ๒, ๓ (๔), ๓๘, ๓๙

ตามมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งบัญญัติให้ยกเลิก พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ทั้งฉบับ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” เมื่อมีการประกาศใช้วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ การเริ่มต้นนับระยะเวลาจึงต้องเริ่มนับหนึ่งในวันรุ่งขึ้น คือ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นวันที่หนึ่ง ซึ่งจะครบ ๙๐ วัน ในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑

คดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพและข้อเท็จจริงยุติแล้วว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยประกอบกิจการจำหน่ายวีซีดีภาพยนตร์และแผ่นดิจิตอลวีดีโอดีสก์ภาพยนตร์ (ดีวีดีภาพยนตร์) โดยไม่ได้รับใบอนุญาต และขณะจำเลยกระทำความผิดคดีนี้ พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังคงมีผลใช้บังคับ เพียงแต่ขณะที่ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศพิจารณาคดีนี้อยู่ นั้น กฎหมายฉบับดังกล่าวถูกยกเลิกไปแล้วโดยมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยยังให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอยู่ ถือไม่ได้ว่าพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ยกเลิกความผิดฐานนี้ แต่เป็นเรื่องที่กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้บังคับขณะที่ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศพิจารณาคดี อันเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลที่จะต้องปรับใช้กฎหมาย

ในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลย เมื่อระวางโทษในความผิดฐานดังกล่าวตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีเพียงโทษปรับโดยไม่มีโทษจำคุกจึงเป็นคุณมากกว่า ต้องใช้โทษตามกฎหมายดังกล่าวในส่วนที่ไม่มีโทษจำคุกมาบังคับแก่คดี สำหรับในส่วนของการปรับเมื่อโทษปรับตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ลงโทษปรับได้เพียงไม่เกินสองหมื่นบาท แต่โทษตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท ทั้งยังให้ปรับต่อไปรายวันอีกวันละหนึ่งหมื่นบาท จึงต้องใช้โทษปรับตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาบังคับแก่คดี

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๑๕๕/๒๕๕๓^๔

มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒

เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายแผ่นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บันทึกภาพและเสียงซึ่งนำมาฉายให้เห็นภาพเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น อันเป็นวิดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจและได้ประโยชน์ตอบแทนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน จำเลยให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงต้องรับฟังเป็นยุติตามฟ้อง และพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ ให้ระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางยอมพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๖ แม้ว่าพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๓ จะบัญญัติให้ศาลมีอำนาจที่จะรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ โดยไม่ต้องมีพยานบุคคลประกอบก็ตาม แต่ก็เพียงการนำข้อเท็จจริงที่ปรากฏในรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลย และความเห็นของพนักงานคุมประพฤตินำมาฟังเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษที่จะลงแก่จำเลยเท่านั้น มิใช่เป็นการนำมารับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อวินิจฉัยการกระทำที่ถูกฟ้องด้วย การที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางนำข้อเท็จจริง

ตามรายงานการสืบเสาะและพินิจที่ว่าจำเลยเป็นผู้รับจ้างขายวิดิทัศน์
ของกลางมาเป็นเหตุยกฟ้องโจทก์เป็นการไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางและวิธีพิจารณา
คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖
ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง
และพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมาย
อาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๓ เพราะศาลจะนำข้อเท็จจริงในรายงาน
การสืบเสาะและพินิจมาลงคำรับสารภาพของจำเลยไม่ได้ เมื่อจำเลย
ให้การรับสารภาพการกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นความผิดตาม
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๔
วรรคหนึ่ง และมีบทลงโทษตามมาตรา ๘๒

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๒๔/๒๕๕๓^๕

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๗๕, ๘๒

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายแผ่นวีซีดีคาราโอเกะ อันเป็นวัตถุทศน์ และแผ่นวีดีโอซีดีภาพยนตร์ อันเป็นภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต เท่าโจทก์ฟ้องว่าจำเลยได้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายวัตถุทศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ข้อหาหนึ่ง และประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตอีกข้อหาหนึ่ง แต่มีคำขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวัตถุทศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๒ ซึ่งหมายถึงให้ลงโทษฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวัตถุทศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต แสดงว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต อันเป็นความผิดตาม มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๕ ด้วย การที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวัตถุทศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๕ และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๒ และให้ลงโทษตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๕ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่มีโทษหนักกว่านั้น จึงเป็นการพิพากษาลงโทษในข้อเท็จจริงที่โจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๒ วรรคสี่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๖๕/๒๕๕๓^๖

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๗๕, ๘๒

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งบงกชบัญญัติในมาตราดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษ เฉพาะผู้ประกอบกิจการไปโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนก่อน เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แต่ตามรายงานการสืบเสาะและ พินิจของพนักงานคุมประพฤติปรากฏว่าจำเลยเป็นเพียงลูกจ้าง ซึ่งไม่ใช่ ผู้ประกอบกิจการที่ต้องไปขออนุญาตจากนายทะเบียนดังที่กฎหมาย บัญญัติไว้ อันเป็นกรณีไม่แน่ชัดว่าจำเลยกระทำความผิดฐานนี้ตามที่โจทก์ ฟ้องหรือไม่ จึงขอที่ศาลจะแจ้งรายงานดังกล่าวให้โจทก์และจำเลย ทราบแล้วสอบข้อเท็จจริงจากจำเลย รวมทั้งอธิบายฟ้องและสอบคำให้การ จำเลยในข้อหานี้ใหม่ หากจำเลยยืนยันว่าเป็นลูกจ้าง โจทก์ก็มีสิทธิ ขอนำพยานหลักฐานมาสืบเพิ่มเติม หรือศาลจะสั่งให้โจทก์นำสืบพยาน หลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยในข้อหานี้เพื่อให้ได้ความ ว่าจำเลยเป็นผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ และวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนก่อนหรือไม่ก็ได้ตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ และมาตรา ๒๒๘ แต่หากจำเลยขอถอนการให้ถ้อยคำ

ในส่วนของการเป็นลูกจ้างและยืนยันให้การรับสารภาพ ศาลจึงรับฟังข้อเท็จจริงยุติตามฟ้องโจทก์ได้ เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางยังไม่ได้สอบโจทก์และจำเลยถึงข้อเท็จจริงตามรายงานของพนักงานคุมประพฤติดังกล่าว กรณีจึงยังไม่แน่ชัดว่าโจทก์จะนำสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมในความผิดข้อหานี้หรือไม่ จึงยกคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางในความผิดนี้ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสอบข้อเท็จจริงว่าจำเลยเป็นลูกจ้างหรือผู้ประกอบการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สอบคำให้การจำเลยในข้อหาความผิดดังกล่าว และสอบโจทก์เกี่ยวกับการสืบพยานโจทก์ในข้อหาความผิดนี้ แล้วพิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดีตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐๘ (๒)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๔๗/๒๕๕๓^๗

มาตรา ๓(๔)

นอกจากนี้เมื่อมีพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกใช้บังคับแล้ว แต่โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องให้เห็นได้ชัดเจนว่า แผ่นวีดิโอ ซีดีเพลง (คาราโอเกะ) และแผ่นซีดีรอมเพลง (เอ็มพีสาม) รวมทั้งสิ้น ๑๑๓ แผ่น ตามฟ้องเข้าลักษณะของวัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง ตามนิยามของคำว่าภาพยนตร์ หรือเข้าลักษณะของวัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น หรือคาราโอเกะที่มีภาพประกอบ ตามนิยามคำว่าวีดิทัศน์ แม้ในส่วนที่บรรยายฟ้องเกี่ยวกับแผ่นวีดิโอ ซีดีเพลง (คาราโอเกะ) จำนวน ๑๖ แผ่นนั้น อาจจะเข้านิยามของวีดิทัศน์ ในส่วนที่เกี่ยวกับ “คาราโอเกะ” แต่ตามกฎหมายใหม่กับบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าต้องเป็น “คาราโอเกะที่มีภาพประกอบ” เมื่อโจทก์ไม่ได้บรรยาย ให้ชัดเจนว่า เป็นคาราโอเกะที่มีภาพประกอบหรือไม่ กรณีจึงไม่อาจ สันนิษฐานไปเองว่าเป็นคาราโอเกะที่มีภาพประกอบดังนิยามคำว่าวีดิทัศน์ ตามกฎหมายใหม่ ดังนั้น การกระทำของจำเลยตามคำบรรยายฟ้องในส่วน ที่อ้างว่าประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน และจำหน่ายแผ่นวีดิโอซีดีเพลง (คาราโอเกะ) และแผ่นซีดีรอมเพลง (เอ็มพีสาม) ซึ่งบันทึกภาพและ เสียงงานดนตรีกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น ๑๑๓ แผ่น อันเป็นเทปหรือ วัสดุโทรทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงไม่อาจเป็นการประกอบกิจการ จำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมาย

ใหม่ได้ เมื่อตามกฎหมายใหม่มาตรา ๓ (๔) ให้ยกเลิกกฎหมายเก่า การกระทำของจำเลยซึ่งเดิมเป็นความผิดตามกฎหมายเก่าจึงถูกยกเลิก ความผิดไปทั้งยังไม่เป็นความผิดตามกฎหมายใหม่อีกด้วย จึงต้องยกฟ้อง โจทก์สำหรับความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า หรือจำหน่ายเทปหรือ วัสดุโทรทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาต ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจยกขึ้นอ้างและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๐๕/๒๕๕๓^๔
 มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง

การกระทำของจำเลยในความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น เพื่อการค้าและฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็นความผิดต่อกฎหมาย คนละฉบับ มีองค์ประกอบแห่งความผิดที่แตกต่างกัน ทั้งเจตนาในการ กระทำความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวสามารถแยกต่างหากจากกันได้ การ กระทำของจำเลยทั้งสองข้อหาดังกล่าวจึงเป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ส่วนความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ และวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต แม้กฎหมายจะบัญญัติองค์ประกอบ ความผิดและโทษในการกระทำความผิดดังกล่าวไว้คนละมาตรา แต่พระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ล้วนมีเจตนาที่จะลงโทษผู้ประกอบกิจการดังกล่าวที่ไม่ได้ รับใบอนุญาตในการประกอบกิจการจากนายทะเบียน ความผิดทั้งสอง มาตราดังกล่าวจึงอยู่ที่การไม่ได้รับใบอนุญาตในการประกอบกิจการ นอกจากนั้นมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ยังกำหนดให้ถือว่า ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ด้วยในตัวจึงเห็นได้ว่า พระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ ทั้งภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในสถานที่เดียวกันมีใบอนุญาตในการ ประกอบกิจการเป็นใบอนุญาตเดียวกันได้ เมื่อจำเลยประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายทั้งภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในสถานที่เดียวกัน และในวันเวลาเดียวกัน ทั้งโจทก์บรรยายฟ้องกล่าวอ้างการกระทำความผิด ของจำเลยในส่วนนี้รวมกันมาในข้อเดียวกัน การกระทำของจำเลยในการ ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจึงเป็นการกระทำความผิดเดียวกัน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๖๗๘/๒๕๕๓^๕

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙

ในขณะที่จำเลยกระทำความผิดวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจาก นายทะเบียนตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓๙ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีระวางโทษปรับสถานเดียวตั้งแต่สองแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท โจทก์ต้องยื่นฟ้องจำเลยสำหรับความผิดฐานนี้ภายใน ๑ ปี นับแต่วันกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ (๕) แต่โจทก์เพิ่งยื่นฟ้องจำเลยวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เกินกว่า ๑ ปีแล้ว คดีโจทก์สำหรับความผิดฐานนี้ จึงขาดอายุความ แม้จำเลยจะให้การ รับสารภาพ ก็ลงโทษจำเลยสำหรับความผิดฐานนี้ไม่ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๖๓๓/๒๕๕๓^๑

มาตรา ๔, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๘๒

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติ “ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน” และมาตรา ๔ บัญญัติให้นิยามคำว่า “วีดิทัศน์” ว่า “วัสดุที่มีการบันทึกภาพหรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น... และนิยามคำว่า “ร้านวีดิทัศน์” ว่า สถานที่ที่จัดให้มีเครื่องมือ หรือ อุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูวีดิทัศน์ โจอท์บรรยายการกระทำของจำเลยว่า จำเลยประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ ชื่อร้าน “ไอซ์เกมส์” โดยทำเป็นธุรกิจและได้รับค่าตอบแทน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และจำเลยนำแผ่นดีวีดีเกมส์ไปเดอร์แมน และเกมส์ไปเดอร์แมน ๓ เดอะเกมส์ ที่บันทึกเสียงและภาพ บรรจุลงในเครื่องเล่นเกมส์แล้วต่อสายไปเชื่อมกับเครื่องรับสัญญาณภาพ (โทรทัศน์) เพื่อให้ลูกค้าเช่าเล่นเกมและยืมได้เครื่องเล่นเกมส์เพลย์สเตชันทูโทรทัศน์สี่จอสดิก สายเอวี สายไฟฟ้าของกลาง กับแผ่นดีวีดีเกมส์ซึ่งจัดเป็นเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการเล่นเกมส์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จึงฟังได้ว่าจำเลยประกอบกิจการร้านไอซ์เกมส์ในลักษณะให้บริการลูกค้าเช่า ผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์และโทรทัศน์ แผ่นดีวีดีเกมส์คอมพิวเตอร์ของกลางคดีนี้จึงเป็นวัสดุที่มีการบันทึกภาพและเสียง ในลักษณะที่ผู้เล่นสามารถนำมาเล่นโดยฉายภาพและเสียงผ่านเครื่องเล่นเกมส์เพลย์สเตชันทูและโทรทัศน์ได้อย่างต่อเนื่อง อันจัดเป็นวีดิทัศน์ตาม นิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเป็นฟ้องที่บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความ

รวมทั้งรายละเอียดและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้นๆ รวมทั้งสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ฟ้องโจทก์จึงครอบงำประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕)

งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ หมายถึงงานสร้างสรรค์ของผู้อื่นที่กฎหมายให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการให้ความคุ้มครองที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

ผู้เสียหายมีภูมิลำเนาอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์เกมของตนเป็นครั้งแรกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๘ โดยโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีหรือไม่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๘ อันเป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็นสาระสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบความผิดตามข้อหาที่โจทก์กล่าวอ้างมาในฟ้อง จึงเป็นฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิด ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้คู่ความมิได้ยกขึ้นว่ากล่าวในชั้นนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๐๕๓/๒๕๕๓^{๑๑}

มาตรา ๒๕, ๓๘, ๓๙, ๓๙

โจทก์บรรยายฟ้องนำข้อความในบทบัญญัติในมาตรา ๓๘วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มากล่าวในฟ้องเท่านั้น ไม่ได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงและรายละเอียดในการกระทำความผิดของจำเลยว่า จำเลยประกอบกิจการให้เช่า หรือแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์อย่างไร ภาพยนตร์ที่ให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายนั้นมีลักษณะหรืออยู่ในรูปแบบใดสถานที่ประกอบกิจการอยู่บริเวณใด พอสมควรเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ฟ้องของโจทก์ส่วนนี้จึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕)

การที่โจทก์นำแต่เพียงข้อความอันเป็นองค์ประกอบความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์มาบรรยายในฟ้อง โดยไม่ได้บรรยายข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยในความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้า จึงเป็นการบรรยายฟ้องที่ไม่ชอบ แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพ ก็ไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยมิได้อุทธรณ์ ศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องและมีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่ไม่ผ่าน

การตรวจพิจารณาฯ โดยศาลทรัพย์สินฯ มิได้พิพากษาลงโทษหรือยกฟ้องในข้อหานี้ แม้คำพิพากษาดอนท้ายจะระบุว่า “คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก” และจะแปลความได้ว่าพิพากษายกฟ้องในข้อหาดังกล่าวแต่ศาลต้องระบุเหตุผลในการตัดสินยกฟ้องด้วย ตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๖ (๖) (๘) การที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ไม่ได้พิพากษาในข้อหานี้ เป็นการมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยคำพิพากษาและคำสั่ง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้โจทก์ไม่อุทธรณ์ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้โดยไม่ต้องย้อนสำนวน ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง, มาตรา ๑๕ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๓ (๑)

ความผิดฐานให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งภาพยนตร์ที่ยังไม่ผ่านการตรวจพิจารณาฯ ตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ย่อมหมายถึงการตรวจเนื้อหาของภาพยนตร์ที่บันทึกในวัสดุต่างๆ ก่อนจะอนุญาตให้นำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร เพื่อไม่ให้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม

ออกสู่สาธารณะ โจทก์จึงต้องบรรยายข้อเท็จจริงในฟ้องให้ชัดเจนว่าจำเลย นำภาพยนตร์เรื่องใดบ้างที่ไม่ผ่านการตรวจออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย การที่โจทก์บรรยายฟ้อง โดยระบุเพียงจำนวนแผ่นของ ภาพยนตร์ จึงเป็นฟ้องที่มีได้บรรยายถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ดี ย่อมเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วย พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๔๕/๒๕๕๔^{๑๒}

มาตรา ๓(๔), ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๓, ๗๘, ๘๐

จำเลยกระทำความผิดฐานเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ มีดีวีดีและวีซีดีภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ภาพและเสียงของเรื่องไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานไว้ในสถานประกอบกิจการ และฐานผู้ได้รับอนุญาตมีภาพยนตร์ที่ไม่ได้แสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทภาพยนตร์และหมายเลขรหัสไว้ในสถานประกอบการเพื่อจำหน่ายอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓๕ (๑) และมาตรา ๓๖ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ อันเป็นเวลาขณะที่พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังใช้บังคับ ซึ่งความผิดตามมาตรา ๓๕ (๑) มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และความผิดตามมาตรา ๓๖ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ (๔) จำเลยถูกฟ้องเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งขณะนั้น พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับแล้ว โดยมีผลยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๘๐ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่มีระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทและระวางโทษ

ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท โดยไม่มีโทษจำคุก จึงมีอายุความ ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ (๕) ดังนั้น กฎหมายใหม่ จึงเป็นคุณแก่จำเลยต้องใช้พระราชบัญญัติสภาพยன்றและว็ดทศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้แก่การกระทำควมผิดของจำเลยตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๓ จึงต้องนำอายุควมตามกฎหมายใหม่มาใช้ บังคับแก่จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้เกินกว่า ๑ ปี นับแต่วันที่จำเลย กระทำควมผิดทั้งสองฐานดังกล่าว คดีนี้จึงเป็นอันขาดอายุควม สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๑๕๕/๒๕๕๔^{๑๓}

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙

ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน” และบัญญัติถึงหลักเกณฑ์เป็นแนวทางในการอนุญาตไว้ต่อไปในวรรคสองว่า “ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง” ในวรรคสามว่า “การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” และยังมีมาตรา ๔๑ บัญญัติว่า “ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ” ตามบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า ในส่วนลักษณะความผิดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง นั้น มีองค์ประกอบเพียงการกระทำการด้วยการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ในลักษณะที่ทำเป็นธุรกิจ หรือได้ประโยชน์ตอบแทน และการไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เท่านั้น ไม่ได้บัญญัติจำกัดว่าต้องกระทำในสถานที่ใดเลยซึ่งย่อมตรงกับวัตถุประสงค์ในการให้หน่วยงานของรัฐสามารถควบคุมดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว โดยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนตามมาตรา ๓๘ วรรคสองและวรรคสาม รวมทั้งมาตรา ๔๑ ที่บัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย รวมทั้งบังคับให้ต้องแสดงใบอนุญาต โดยเปิดเผยเห็นได้ง่าย ก็เห็นได้ว่าเป็นไป

เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวเช่นกัน โดยทำให้เจ้าพนักงานสามารถทราบ และตรวจสอบสถานที่ของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตได้โดยสะดวก ทั้งยังช่วยแยกให้เห็นได้โดยสะดวกว่า สถานที่ใดประกอบกิจการโดยได้รับ ใบอนุญาต และสถานที่ใดประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ดังนั้น การมีสถานที่ประกอบการหรือไม่ จึงเป็นเพียงเงื่อนไขสำหรับนายทะเบียน ในการพิจารณาว่าควรอนุญาตหรือไม่อนุญาตเท่านั้น โดยไม่มีเหตุผลที่จะต้องตีความจำกัดเกินกว่าที่กฎหมายบัญญัติถึงขนาดว่า หากสภาพของ กิจการมีการประกอบกิจการโดยไม่มีสถานที่ประกอบการเป็นหลักแหล่ง แน่นนอนแล้วไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีแต่จะทำให้ การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ไร้ประสิทธิภาพและไม่ได้ผลตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น สถานที่ประกอบกิจการย่อมไม่ใช่องค์ประกอบความผิดฐานนี้

คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๖๓๑/๒๕๕๕^{๑๔}

มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๘๑, ๘๒

การที่จำเลยประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ประกอบกิจการจำหน่ายวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และจำหน่ายวีดิทัศน์โดยไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ แม้จะเป็นความผิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหลายบท แต่ตามคำฟ้องเป็นการกล่าวหาว่า จำเลยกระทำความผิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหลายบท แต่ตามคำฟ้องเป็นการกล่าวหาว่าจำเลยกระทำความผิดในเวลาเดียวกัน แผ่นวีซีดีที่บันทึกภาพยนตร์และแผ่นวีซีดีที่บันทึกคาราโอเกะของกลางก็เป็นจำนวนเดียวกัน ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่มีเจตนาเดียวโดยมุ่งประสงค์ต่อผลเดียว คือเพื่อประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของกลาง ซึ่งได้กระทำไปในคราวเดียวกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และต้องลงโทษฐานประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๒/๒๕๕๕^{๔๕}

มาตรา ๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๔๗, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๗๘, ๗๙, ๘๑, ๘๒

แม้การที่จำเลยประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ซึ่งภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งภาพยนตร์โดยไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งวีดิทัศน์โดยไม่ผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะเป็น ความผิดตอบทบัญญัติของกฎหมายหลายบท แต่ตามคำฟ้องเป็นการ กล่าวหาว่าจำเลยกระทำความผิดในวันเวลาเดียวกัน แผ่นวีซีดีภาพยนตร์ แผ่นวีซีดีเพลงเอ็มพีสาม และแผ่นวีซีดีคาราโอเกะของกลางก็เป็นจำนวน เดียวกัน ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่มีเจตนาเดียวโดยมุ่งประสงค์ต่อผลเดียว คือ เพื่อประกอบกิจการให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และ วีดิทัศน์ของกลางซึ่งได้กระทำไปในคราวเดียวกัน การกระทำของจำเลย จึงเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งต้องลงโทษ ความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งภาพยนตร์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๕๓/๒๕๕๕^{๑๖}

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒

ความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙ และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๘๒ สำคัญ
ของการกระทำความผิดอยู่ที่จำเลยประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
จากนายทะเบียน ดังนั้น แผ่นวีซีดีภาพยนตร์ แผ่นดีวีดีภาพยนตร์ และ
แผ่นวีดิทัศน์ (วีซีดีคาราโอเกะ) ของกลางดังกล่าว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่จำเลย
มีไว้เป็นความผิดหรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดอันจะ
พึงรับได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ และ ๓๓ และให้คืน
แก่เจ้าของ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย
แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๓๒/๒๕๕๕^{๑๑}

มาตรา ๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๔๓, ๕๓ วรรคหนึ่ง, ๗๘, ๗๙, ๘๑, ๘๒

จำเลยประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน และจำหน่ายซึ่ง ภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยวางขายแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ ๗๕๐ แผ่น แผ่นเพลงเอ็มพีสาม ๒ แผ่น และแผ่นดีวีดีบันทึกการแสดงสด ๘๐ แผ่น รวม ๘๓๒ แผ่น อยู่ที่แผงจำหน่ายวีซีดี ดีวีดี ภายในตลาดที่เกิดเหตุ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน โดยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ดังกล่าว ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณา ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เป็นการกระทำในคราวเดียวกัน และมีเจตนาเดียว คือทำเป็นธุรกิจเพื่อรับประโยชน์ตอบแทนจากการให้ลูกค้าเช่าแลกเปลี่ยน และจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงเป็น การกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งต้องลงโทษความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้ รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๗๙ ที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๑๓/๒๕๕๕^{๑๘}

มาตรา ๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๘, ๓๙

ตามคำฟ้องเป็นการกล่าวหาว่า จำเลยกระทำความผิดในวันเวลาเดียวกัน โดยมีแผ่นวีดีทัศน์ภาพยนตร์ของกลางจำนวนเดียวกัน แม้การกระทำนั้นจะเป็นความผิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหลายบท แต่ก็ถือได้ว่า เป็นการกระทำที่จำเลยมีเจตนาเดียวโดยมุ่งประสงค์ต่อผลเดียวคือเพื่อประกอบกิจการจำหน่ายแผ่นวีดีทัศน์ภาพยนตร์ของกลางในทางการค้าซึ่งได้กระทำไปในคราวเดียวกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และต้องลงโทษฐานประกอบกิจการให้เข้าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๓๙ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ เพียงบทเดียว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๔๑/๒๕๕๕^{๑๕}

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง

แผ่นซีดีภาพยนตร์ที่จำหน่ายออกวางจำหน่ายแม้เป็นแผ่นซีดีภาพยนตร์เก่าที่จำหน่ายซื้อมาไว้ดูเอง แต่ก็ถือว่าเป็นภาพยนตร์เพราะยังคงมีสภาพเป็นวัสดุที่มีการบันทึกภาพและเสียงสามารถนำมาฉายให้เห็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง และการที่จำหน่ายมาวางจำหน่ายให้แก่ประชาชนทั่วไป แม้ทำเป็นร้านแผงลอยริมถนนในซอยและวางจำหน่ายในราคาต่ำกว่าทุนหรือยังมีได้จำหน่ายให้แก่บุคคลใดก็ตาม ก็เรียกได้ว่าเป็นการประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์โดยได้รับประโยชน์ตอบแทน อันเป็นการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุม โดยผู้ประกอบกิจการต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง เพราะกฎหมายหาได้บังคับเฉพาะการจำหน่ายภาพยนตร์ใหม่และที่ทำเป็นธุรกิจใหญ่โตเท่านั้นไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๖๒๑/๒๕๕๕^{๒๐}

มาตรา ๒๕, ๓๘, ๗๘, ๗๙

ความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนและจำหน่าย แผ่นวีซีดีและแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และ วิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อจำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการดังกล่าวโดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ส่วนที่ต่อมาระหว่างเจ้าพนักงาน ดำรวจตรวจพบการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ จึงเข้าจับกุม แต่จำเลย ทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันต่อสู้ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ดำรวจ นับเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ต่างกรรมต่างวาระกัน การกระทำของ จำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานร่วมกันต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานหรือผู้ซึ่งต้อง ช่วยเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยรวมกระทำความผิด ตั้งแต่สามคนขึ้นไป และฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนและ จำหน่ายแผ่นวีซีดีและแผ่นดีวีดีภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต จึงเป็น ความผิดสองกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๔๒๘/๒๕๕๕^{๒๐}

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า และเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์” ดังนั้น องค์ประกอบความผิดตามบทบัญญัติดังกล่าวคือ การนำภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกฉายให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยจะนำออกจำหน่าย ซึ่งแผ่นดีวีดี (ภาพยนตร์) ๒ แผ่น โดยแผ่นดีวีดี (ภาพยนตร์) ดังกล่าว ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งการกระทำของจำเลยตามฟ้องเป็นเพียงการเตรียมที่จะนำแผ่นดีวีดี (ภาพยนตร์) ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตออกจำหน่ายเท่านั้น จำเลยยังมีได้ลงมือกระทำความผิด การกระทำของจำเลยจึงยังไม่เป็นความผิดฐานนำภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายตามที่โจทก์ฟ้อง แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลก็ลงโทษจำเลยไม่ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๕๔/๒๕๕๕^{๒๒}

มาตรา ๓๘, ๓๙

แม้การชำระและการค้าแฝงลอยจะไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องจดทะเบียนพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๗ (๑) แต่ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ได้บัญญัติให้ผู้ประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยในการขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวงและมีกฎกระทรวงว่าด้วยการขอและออกใบอนุญาต ประกอบกิจการให้เช่าและแลกเปลี่ยน จำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๑) (ก) ได้กำหนดให้ผู้ขออนุญาตต้องนำเอกสาร และหลักฐานซึ่งมีสำเนาไปทะเบียนพาณิชย์ยื่นต่อนายทะเบียนพร้อม คำอนุญาตด้วย เอกสารและหลักฐานดังกล่าวเป็นเพียงข้อมูลที่จะให้นายทะเบียนใช้ประกอบในการพิจารณาเท่านั้น ซึ่งการไม่ยื่นสำเนาทะเบียนพาณิชย์ก็ไม่ใช่คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาต ประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์ตามที่มาตรา ๓๙ ได้บัญญัติไว้ ดังนั้น จึงยังมีอาจถือได้ว่าจำเลยมิใช่ผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ในความหมาย ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันจะทำให้ฟ้องของโจทก์ขาดองค์ประกอบความผิด

คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๒๑๑๑/๒๕๕๕^{๒๓}

มาตรา ๒๕, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๔๗, ๕๓, ๗๘, ๗๙, ๘๑, ๘๒

จำเลยมีแผ่นภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่ใช้ในการประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาต กับแผ่นภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่จำเลยนำออกจำหน่ายในราชอาณาจักร ซึ่งไม่ผ่านการตรวจและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นจำนวนเดียวกันโดยกระทำความผิดดังกล่าวในเวลาเดียวกันในสถานที่ประกอบกิจการเดียวกันทั้งหมด ทั้งบทความผิดตามกฎหมายในความผิดเหล่านี้ ก็มีวัตถุประสงค์จะควบคุมดูแลกิจการประกอบกิจการและกระทำเช่นนี้ด้วย การให้มีการตรวจพิจารณาอนุญาตก่อน และกำหนดให้ลงโทษผู้กระทำการดังกล่าวที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานหรือนายทะเบียนเท่านั้น การกระทำความผิดของจำเลยฐานความผิดเหล่านี้ มีพฤติกรรมที่มุ่งประสงค์ต่อผลเดียวกันอันได้แก่การประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของกลางในทางการค้ารวมกันไปด้วยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นสำคัญ ย่อมถือได้ว่ามีเจตนาอันเดียวกันที่ทำให้การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวกันที่เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทต้องลงโทษฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๙ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดเพียงบทเดียว

ความผิดที่ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๙

ฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน สาระสำคัญของการกระทำ ความผิดอยู่ที่จำเลยประกอบกิจการดังกล่าวโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียนตามกฎหมาย แผ่นภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของกลางย่อมไม่ใช่ ทรัพย์สินที่จำเลยได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหรือเป็นทรัพย์สินที่ มีไว้เป็นความผิดอันจะพึงรับได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ และ ๓๓ ต้องให้คืนแก่เจ้าของ

ความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้าของจำเลยเป็น ความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๑ (๑), ๗๐ วรรคสอง ซึ่งเป็นการกระทำต่อผู้เสียหายที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ส่วนความผิด ฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๕ เป็นความผิด ต่อรัฐในลักษณะการกระทำโดยไม่ได้รับใบอนุญาต อันเป็นความผิดที่มี องค์ประกอบความผิดที่แตกต่างกันจึงย่อมต้องมีเจตนาในการกระทำความ ผิดทั้งสองฐาน ในแต่ละฐานความผิดแตกต่างกันหากจากกัน เป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ต้องลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด ไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๒๖๒/๒๕๕๕^{๒๔}

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๗๕, ๘๒

ความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุมฉลากโดยไม่มีฉลากและจัดทำฉลากไม่ถูกต้อง เป็นความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับกับความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต โดยมีองค์ประกอบความผิดแตกต่างกัน ทั้งเจตนาในการกระทำความผิดสามารถแยกจากกันได้ การกระทำของจำเลยในความผิดฐานนี้จึงเป็นการกระทำอีกกรรมหนึ่งแยกต่างหากจากความผิดสองฐานดังกล่าว

ความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต สำคัญของการกระทำความผิดอยู่ที่การประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ส่วนความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุมฉลากโดยไม่มีฉลากและจัดทำฉลากไม่ถูกต้อง สำคัญของการกระทำความผิดอยู่ที่สินค้าที่ควบคุมฉลากนั้นไม่มีฉลากหรือจัดทำฉลากไม่ถูกต้อง หากเกิดจากตัวสินค้าโดยตรงไม่ แผ่นดีวีดีและซีดีของกลางจึงไม่ใช่ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดอันจะพึงรับได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๘๔๕/๒๕๕๕^{๒๕}

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๗๘, ๗๙

การกระทำของจำเลยในความผิดฐานมิได้ซึ่งภาพยนตร์ลามก เพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้าและฐานจำหน่ายภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เป็นความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับ มีองค์ประกอบความผิดที่แตกต่างกัน ทั้งเจตนาในการกระทำความผิด ทั้งสองฐานดังกล่าวสามารถแยกต่างหากจากกันได้ การกระทำของจำเลย จึงเป็นความผิดสองกรรมต่างกัน มิใช่เป็นการกระทำความผิดเดียวกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๑๗๓/๒๕๕๕^{๒๖}

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๗ วรรคหนึ่ง

องค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง คือ การนำ ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร จำเลยนำแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ แผ่นวีซีดีและ ดีวีดีคาราโอเกะของกลาง ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ออกจำหน่ายโดย วางแผงขายให้แก่ประชาชนทั่วไป แม้จำเลยจะยังไม่ได้จำหน่ายให้แก่ประชาชน คนหนึ่งคนใดก็ตาม การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๕๗๐/๒๕๕๖^{๒๗}

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง, ๗๕

ในกรณีโจทก์มีคำขอให้ลงโทษจำเลยปรับรายวันตามพระราช บัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง (ที่ถูก มาตรา ๗๕) แต่โจทก์มิได้บรรยาย ฟ้องว่าจำเลยยังคงประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว จึงไม่ กำหนดโทษในส่วนนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๔๑/๒๕๕๗^{๒๘}

มาตรา ๒๕, ๓๑ วรรคหนึ่ง, ๔๓

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์เป็นการตรวจเนื้อหาของภาพยนตร์ก่อนจะอนุญาตให้นำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร เพื่อไม่ให้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมออกสู่สาธารณะ ชื่อภาพยนตร์เป็นสิ่งที่จะบ่งบอกว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นผ่านการตรวจเนื้อหาและอนุญาตให้เผยแพร่หรือไม่ ชื่อภาพยนตร์จึงเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญซึ่งโจทก์จะต้องบรรยายในฟ้องให้ชัดเจนว่า จำเลยที่ ๒ นำภาพยนตร์เรื่องใดบ้างที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย การที่โจทก์บรรยายฟ้องโดยระบุแต่เพียงจำนวนแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณา เป็นฟ้องที่มีได้บรรยายถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอที่จำเลยที่ ๒ จะเข้าใจข้อหาได้ดี ถือเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕)

ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แล้ว นายทะเบียนกลางจะกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาตประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตจะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตาม

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๕๓ วัสดุที่บรรจุเนื้อหาภาพยนตร์ เช่น แผ่นดีวีดีภาพยนตร์ ต้องปรากฏชื่อภาพยนตร์ และเครื่องหมายการอนุญาตควบคู่กัน เพื่อแสดงว่าเนื้อหาสาระของภาพยนตร์เรื่องที่จะระบุชื่อนั้นผ่านการตรวจพิจารณาแล้วมิใช่มีตราประทับเครื่องหมายการอนุญาตเพียงลอยๆ ชื่อภาพยนตร์จึงเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๒ มีแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แล้ว แต่ไม่มีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตจำนวน ๑,๒๕๖ แผ่น และแสดงเครื่องหมายการอนุญาตไม่ถูกต้องจำนวน ๑๑๖ แผ่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ประกาศกำหนดไว้ในสถานประกอบการเพื่อนำออกจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไปโจทก์ก็ยังคงบรรยายข้อเท็จจริงในฟ้องให้ชัดเจนด้วยว่า ภาพยนตร์เรื่องใดบ้างที่ไม่แสดงเครื่องหมายการอนุญาต หรือแสดงเครื่องหมายการอนุญาตไม่ถูกต้อง การที่โจทก์บรรยายฟ้องโดยระบุแต่เพียงจำนวนแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ที่ไม่แสดงเครื่องหมายการอนุญาต หรือแสดงเครื่องหมายการอนุญาตไม่ถูกต้อง เป็นฟ้องที่มีได้บรรยายถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอที่จำเลยที่ ๒ จะเข้าใจข้อหาได้ดี ถือเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๕๘ (๕)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๖๔๗/๒๕๕๗

มาตรา ๕๕

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า ภายใต้งบบังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ (๘) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนัน ไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานที่ค้าประเวณี หรือ สถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า ประกอบกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรมตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ทั้งกฎกระทรวงซึ่งออกตามความมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒ (๒) กำหนดวันเวลาและเงื่อนไขให้เด็กเข้าไปใช้บริการร้านวีดิทัศน์ก็เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กมิให้เข้าไปอยู่ในสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย โดยเล็งเห็นว่าเวลาดังกล่าวเป็นเวลาที่เด็กควรจะเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อศึกษาหาความรู้ พัฒนาตนเองในด้านการเรียน เพื่อเด็กจะมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการให้สมวัย เพื่อเป็นพลเมืองดีมีอนาคตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป การที่จำเลยซึ่งเป็นเจ้าของร้านเกมอยู่ในบังคับกฎกระทรวงข้างต้นได้ปล่อยปละละเลยให้เด็กซึ่งมิใช่บุคคลภายในครอบครัวของจำเลยเข้าไปในร้านในเวลาที่ถูกกฎหมายกำหนดห้าม แม้เด็กจะอยู่บริเวณหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อรอที่จะเล่นเกมแต่ยังไม่ได้ใช้บริการเล่นเกมหรือยังไม่ได้จ่ายเงินเพื่อซื้อบริการก็ตาม การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๕๓๖/๒๕๕๗^{๑๐}

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานนำภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งดังนี้ในการบรรยายฟ้องความผิดฐานดังกล่าว โจทก์ต้องบรรยายข้อเท็จจริงให้ชัดเจนว่าจำเลยนำภาพยนตร์ใดบ้างที่ไม่ผ่านการตรวจออกฉาย ให้เช่า และเปลี่ยน หรือจำหน่าย ไม่ใช่บรรยายฟ้องแต่เพียงว่า แผ่นดีวีดีภาพยนตร์ ๒๘๐ แผ่น ซึ่งบันทึกภาพและเสียงอันเป็นภาพยนตร์ตามกฎหมายที่จำเลยมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายดังกล่าวไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เท่านั้น เพราะการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ก่อนจะอนุญาตให้นำออกฉาย ให้เช่า และเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรตามบทบัญญัติดังกล่าว หมายถึงการตรวจเนื้อหาของภาพยนตร์ที่บันทึกในวัสดุต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นฟิล์ม ดีวีดี หรือวีซีดี เพื่อไม่ให้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมออกสู่สาธารณะ ทั้งนี้รายละเอียดที่โจทก์จะนำสืบในชั้นพิจารณาหากจำเลยให้การปฏิเสธเช่นนี้ ฟ้องของโจทก์จึงเป็นฟ้องที่มีได้บรรยายถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับสิ่งของที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดของความผิดฐานนี้เท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๕๘(๕) แม้ในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนได้มีการถ่ายภาพจำเลยขณะขึ้นยื่นแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ ๒๘๐ แผ่นของกลาง

ที่จำเลยนำออกมาขาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ก็ไม่ทำให้ฟ้องโจทก์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลายเป็นฟ้องที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อฟ้องโจทก์ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังวินิจัยข้างต้นแม้จำเลยให้การรับสารภาพโดยไม่ได้แย้งว่าฟ้องโจทก์ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยได้

โจทก์ขอให้ริบแผ่นดีวีดีของกลาง แต่ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ มีได้วินิจัยว่าจะริบแผ่นดีวีดีของกลางหรือไม่ คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๑ จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๖ (๕) แม้โจทก์มิได้ฎีกาแต่เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕ โจทก์บรรยายฟ้องว่าแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ ๒๘๐ แผ่นของกลาง ที่จำเลยนำออกมาขาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งสาระสำคัญของการกระทำความผิดดังกล่าวอยู่ที่การไม่นำดีวีดีภาพยนตร์ของกลางไปให้คณะกรรมการตรวจพิจารณาอนุญาตก่อนนำออกมาขาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย แผ่นดีวีดีของกลางจึงมิใช่ทรัพย์สินที่จำเลยมีไว้เป็นความผิดได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด อันจะพึงริบได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ จึงไม่ริบและให้คืนแก่เจ้าของ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๕๓๖/๒๕๕๓

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๓ วรรคหนึ่ง, ๔๓, ๓๘, ๘๑

จำเลยกล่าวในอุทธรณ์ทำนองว่าจำเลยเป็นเพียงลูกจ้างขายสินค้าให้แก่รายจ้าง ผู้เป็นเจ้าของร้านค้าที่เกิดเหตุ และจำเลยกระทำความเสียหายโดยไม่รู้ว่าเป็นผิดวิธีและผ่านวิธีที่ดีภาพยนตร์ กับผ่านผิดวิธีและผ่านวิธีที่ดีการโอเคของกลางเป็นทรัพย์สินที่กฎหมายบัญญัติว่ามีไว้เป็นความผิดนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ขัดกับคำสารภาพของจำเลย ถือเป็นข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง

การผ่อนชำระค่าปรับเป็นคำขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการบังคับตามคำพิพากษา ศาลที่มีอำนาจพิจารณาและมีคำสั่งคือศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จำเลยจึงชอบที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนชำระค่าปรับต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง การที่จำเลยยื่นอุทธรณ์โดยมีคำขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นรายเดือนจึงเป็นการข้ามขั้นตอน ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่มีอำนาจวินิจฉัย

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ก่อนจะอนุญาตให้ออกจำหน่าย ให้เช่าแลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย ในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ย่อมหมายถึง การตรวจเนื้อหาของภาพยนตร์และวิดิทัศน์ที่บันทึกในวัสดุต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นฟิล์ม แผ่นดีวีดี หรือแผ่นวีซีดี เพื่อไม่ให้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์และวิดิทัศน์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมออกสู่สาธารณะ แต่ไม่ได้หมายถึง การตรวจตัววัสดุที่บันทึก ภาพยนตร์นั้นๆ ทุกชิ้นทุกแผ่น ดังนั้นการบรรยายฟ้องทั้งสองข้อหาในความผิดฐานนำออกจำหน่ายในราชอาณาจักร ซึ่งภาพยนตร์และวิดิทัศน์ที่ยังไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง โจทก์จึงต้องบรรยายข้อเท็จจริงในฟ้องให้ชัดเจนว่าจำเลยนำภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์เรื่องใดบ้างที่ไม่ผ่านการตรวจออกฉาย ให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย การที่โจทก์บรรยายฟ้องโดยเพียงแต่ระบุจำนวนแผ่นภาพยนตร์และวิดิทัศน์ไว้โดยมิได้ระบุว่าเป็นภาพยนตร์และวิดิทัศน์เรื่องใดจึงเป็นฟ้องที่ได้บรรยายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งของที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดของความผิดสองฐานนี้เท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจในข้อหาได้จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๒๖

ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) แม้จำเลยให้การรับสารภาพก็ไม่อาจพิพากษาในลงโทษจำเลยในข้อหา ความผิดทั้งสองฐานนี้ได้ ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ ความสงบเรียบร้อยศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า ระหว่างประเทศมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดี ทรัพย์สินทางปัญญาทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง

คำพิพากษาศาลฎีกา

- ๑ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๓. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๒, หน้า ๗๕๑-๗๕๒
- ๒ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๔-๘๒๕
- ๓ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๕
- ๔ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๖
- ๕ เนติบัณฑิตยสภา. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๓, หน้า ๕๕๒-๕๕๕
- ๖ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๖-๘๒๗
- ๗ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๗-๘๒๘
- ๘ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๘-๘๒๙
- ๙ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๔. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓, หน้า ๘๒๙
- ๑๐ ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ๑๑ ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ๑๒ ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ๑๓ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๕. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๔, หน้า ๕๓๕-๕๓๖
- ๑๔ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๗๗๔
- ๑๕ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๗๗๕
- ๑๖ ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ๑๗ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๗๗๕-๗๗๖
- ๑๘ สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๗๗๖
- ๑๙ เนติบัณฑิตยสภา. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๕, หน้า ๖๕๔-๖๕๕
- ๒๐ ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]

- ^{๒๑} สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๗๗๖
- ^{๒๒} ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
- ^{๒๓} สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๖. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๗๗๗-๗๗๘
- ^{๒๔} ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ^{๒๕} ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ^{๒๖} ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ^{๒๗} หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕, หน้า ๓๕
- ^{๒๘} เนติบัณฑิตยสภา. ๒๕๕๘. สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗, หน้า ๖๕๓-๖๕๕
- ^{๒๙} ศาลฎีกา. ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :
<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [มี.ก. ๒๕๕๕]
- ^{๓๐} สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๘. คำพิพากษาศาลฎีกา พุทธศักราช ๒๕๕๗, เล่มที่ ๕ หน้า ๗๐-๗๑
- ^{๓๑} สำนักงานศาลยุติธรรม. ๒๕๕๘. คำพิพากษาศาลฎีกา พุทธศักราช ๒๕๕๗, เล่มที่ ๕ หน้า ๑๓๐-๑๓๒

รายชื่อกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติสภาพยาพนตร์
และวีดิตศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

รายชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและพาณิชย์
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๓. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๔. ประมวลกฎหมายอาญา และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๕. ประมวลรัษฎากร
๖. พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๗. พระราชกำหนดพิทักษ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๐
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๘. พระราชบัญญัติการพนันพุทธศักราช ๒๔๗๘
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๙. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๑๐. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
๑๒. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๓. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๑๔. พระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕

รายชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑๕. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๗. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๐ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๑๘. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๙. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๐. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๑. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๒. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
๒๔. พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒๕. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๖. พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๗. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
๒๘. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

เนติบัณฑิตยสภา. (๒๕๕๔). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปี

พุทธศักราช ๒๕๕๓. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา.

เนติบัณฑิตยสภา. (๒๕๕๖). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปี

พุทธศักราช ๒๕๕๕. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา.

เนติบัณฑิตยสภา. (๒๕๕๘). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปี

พุทธศักราช ๒๕๕๗. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๒ ก วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๑.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๔๐ ง วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๕๒ ก วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๐๒ ง วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๖๖ ง วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๗๔ ง วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๗๓ ง วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๑๒ ง วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๕๖ ง วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔.
สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๓). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๒.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศาลยุติธรรม.

สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๔). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศาลยุติธรรม.

สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๕). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๔.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศาลยุติธรรม.

สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๖). สารบัญคำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศาลยุติธรรม.

สำนักงานอัยการสูงสุด. หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗ (สท)/ว ๑

ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. แหล่งที่มา :

<http://www.krisdika.go.th/wps/portal/general> [มี.ค. ๒๕๕๕]

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.ฐานข้อมูลราชกิจจานุเบกษาและการพัฒนา

กฎหมายอิเล็กทรอนิกส์. แหล่งที่มา :

<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/RKJ/announce/search.jsp>
[มี.ค. ๒๕๕๕]

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในศาลฎีกา. ระบบสืบค้น

คำพิพากษา คำสั่งคำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา. แหล่งที่มา :

<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp>
[มี.ค. ๒๕๕๕]

สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๔). คำพิพากษาศาลฎีกา พุทธศักราช

๒๕๕๓. เล่มที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๔). คำพิพากษาศาลฎีกา พุทธศักราช

๒๕๕๓. เล่มที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศาลยุติธรรม

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางพิมพ์วิ วัฒนวรังกูร	อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
นายมานัส ทารัตน์ใจ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรม
นางสาวทศชล เทพกำปนาท	รองอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
นายประดิษฐ์ โปธิว	ผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมศึกษา

รวบรวม และเรียบเรียง

นางศณิญา กุหลาบศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ
นายภัทร วงศ์ทองเหลือ	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

จัดทำรูปเล่ม

นางศณิญา กุหลาบศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ
นางสาวจิตรรา ทรัพย์ประดิษฐ์	เจ้าหน้าที่
นางสาวสินีนานฎ กลิ่นคุ้ม	เจ้าหน้าที่
นางสาวปัญญวีย์ จำรูญทัต	เจ้าหน้าที่

ตรวจทาน

กลุ่มนิติการ สำนักบริหารกลาง กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๖ จำนวนที่พิมพ์ ๕,๐๐๐ เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวนที่พิมพ์ ๒,๐๐๐ เล่ม
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

จัดพิมพ์โดย

กลุ่มพัฒนาการประกอบกิจการ

สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๕ ๔๖๐๐ ต่อ ๕๒๑๑-๕๒๑๒ โทรสาร ๐ ๒๖๔๕ ๔๖๕๖

www.culture.go.th